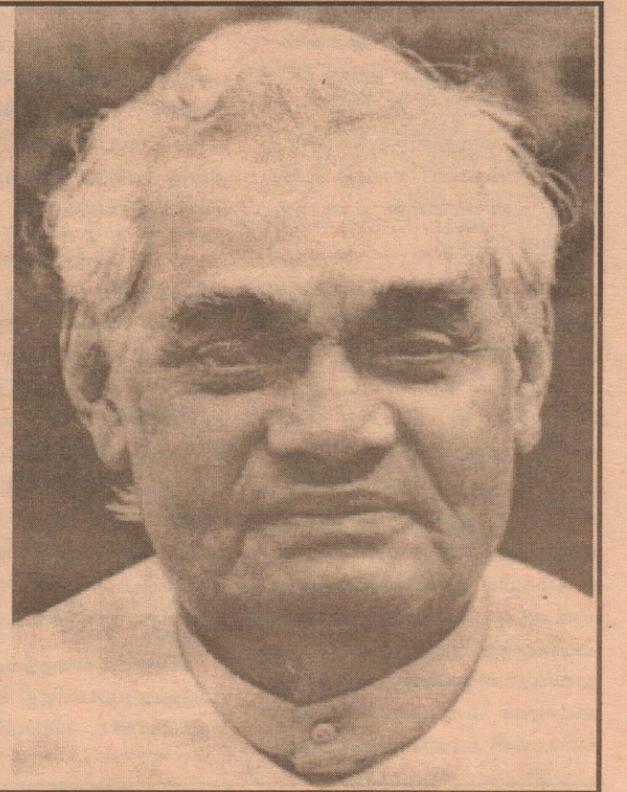
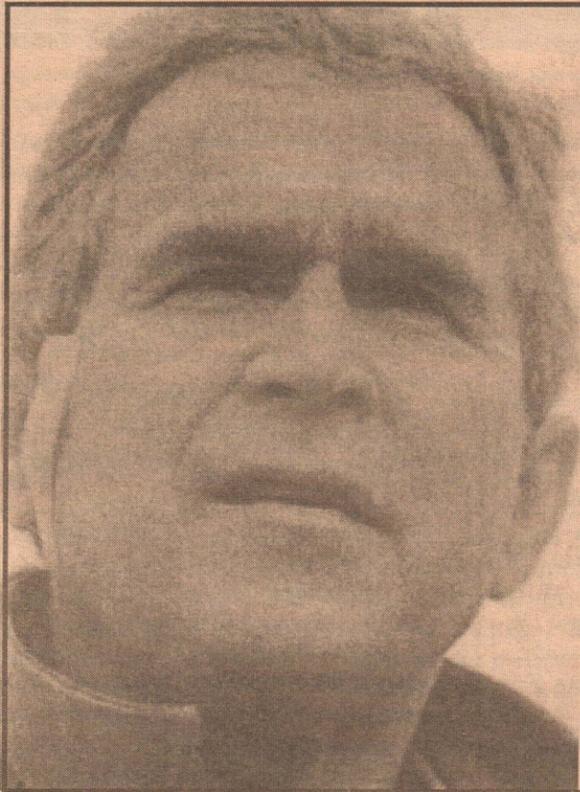

திரும்பலை மீது இந்தியா உரிமை! அமெரிக்காவுக்கும் ஆசை!!

இனப்பிரச்சினைக்கு பேச்சுவார்த்தை மூலம் சமூகமான நிரந்தரமான தீர்வு காணும் முயற்சிகள் தொடங்கியிருக்கும் பொழுதே ஈழத்தமிழர் தாயகத்திலுள்ள முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இயற்கைத் துறைமுகத்தைக் கொண்ட திருகோணமலை மீது வல்லரசுகள் கண்வைத்துச் செயற்படத் தொடங்கியிருப்பது தமிழ் மக்களுக்கு அதிர்ச்சி கொடுத்திருக்கிறது.

திருகோணமலையில் சீனன்வாடி என்ற இடத்தில் நூறு எண்ணைக் குதங்கள் இருக்கின்றன. பிரிட்டிஷாரிடம் திருகோணமலையும், கடற்படைத்தளமும் இருந்தபோதே இந்த எண்ணைக் குதங்களை வெள்ளையர் நிறுவிப்பிராமரித்து வந்தனர்.

இராண்டாவது உலகப்போர் சமயத்தில் திருகோணமலைத் துறைமுகமும் கடற்படைத்தளமும் பிரிட்டனுக்கும் வேறு நாடுகளுக்கும் பெரும் பயனளித்தன.

இப் போர்காலத்தில் ஐப்பானிய போர்வீரனின் தற்கொலைத் தாக்குதலில் இரண்டு எண்ணைத் தாங்கிகள் சேதமடைந்தன. மிகுதியாகவுள்ள எண்ணைத்தாங்கிகள் அனைத்தும் நல்ல நிலையிலேயே உள்ளன. இந்தத் தாங்கிகள் அனைத்தையும் உபயோகிக்கும் நிலையில் இலங்கைப் பெற்றோலியத் கூட்டுத்தாபனமும் இல்லை. இவற்றில் பதினைந்து குதங்களை கூட்டுத்தாபனம் பயன்படுத்துகின்றது. மிகுதி எண்பத்தைந்து குதங்களில் பத்து எண்ணைக் குதங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு இந்தியா கேட்டிருக்கிறது. இவற்றை வாடகைக்குப் பயன்படுத்தவே அனுமதி கோருகிறது.

இந்த எண்ணைக் குதங்களை கொழும்பிலுள்ள இந்தியத் தூதுவர் கோபால கிருஷ்ணகாந்தி கடந்தவாரம்

தமது தூதரகத்தைச் சேர்ந்த பொருளாதார மற்றும் வர்த்தக ஆலோசகர் டபிள்யூ அசோக்குடன் நேரில் சென்று பார்த்து ஆராய்ந்தார்.

1987 ஆம் ஆண்டில் இலங்கை இனப்பிரச்சினை சம்பந்தமாக ஜனாதிபதி ஜே.ஆர் ஜெயவர்த்தனாவும் இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தியும் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தில் சீனன்வாடி எண்ணைக் குதங்கள் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்ததாக இப்பொழுதுதான் வெளியிடப்படுகின்றது.

இலங்கைத் தமிழருக்காக இருநாடுகளும் செய்து கொண்ட அந்த ஒப்பந்தம் தமிழரின் சம்மதத்தையும் பெறாதது மட்டுமல்ல அந்த ஒப்பந்த விபரம் கூட தமிழ் மக்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டதில்லை.

திருகோணமலை சீனன்வாடியிலுள்ள எண்ணைக் குதங்கள் சிலவற்றை வாடகைக்கு எடுத்துப் பயன்படுத்த இந்தியா முன்வந்துள்ள அதே சமயம் அமெரிக்க அதிகாரிகளும் திருகோணமலை மீது கண்வைத்திருப்பதாகச் செய்திகள் வெளிவந்துள்ளன. சிங்கப்பூரில் வெளிவரும் ஆங்கிலத்தினசரியொன்று அத்தகவலை வெளியிட்டிருந்தது.

இச்செய்தி பற்றி கடந்த வாரம் நாடாளுமன்றத்தில் ஜே.வி.பி உறுப்பினர் கேள்வி எழுப்பியிருந்தார்.

இதற்கு உள்துறை அமைச்சர் ஜோன் அமரதுங்க பதிலளிக்கையில், இலங்கையில் அமெரிக்காவின் இராணுவத் தளம் அமைக்கப்படுவதற்கான முயற்சிகள் நடைபெறுவதாகக் கூறப்படும் தகவல்களில் எவ்வித உண்மையுமில்லை என்று கூறியிருந்தார்.

திருகோணமலைத் துறைமுகத்தின் மீது அமெரிக்காவிற்கும் இந்தியாவுக்கும் நீண்டகாலமாகவே கண் இருப்பதாக இடையிடையே அரசியல் வட்டாரங்களிலிருந்து தகவல் வெளிவருவதுண்டு.

இதே சமயம் இலங்கையை உலகப்பயங்கர வாதத்திற்கு எதிராகப் பயன்படுத்துவதற்கு அமெரிக்காவும் இந்தியாவும் கூட்டாகச் சேர்ந்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ளக் கூடுமென்றும் அரசியல் வட்டாரங்களில் கருதப்படுகிறது.

அண்மையில் திருகோணமலையில் நடந்த பொங்குதமிழ் நிகழ்வில் திரும்பலைதமிழரின் தாயகம் என்று அங்கு திரண்ட மக்கள் எழுப்பிய கோஷமும் மக்கள் வெள்ளத்தின் உணர்ச்சிப் பிளம்பும் சிங்களப் பேரினவாதிகளுக்குப் பொறாமையையும் எரிச்சலையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. சில சிங்கள ஆங்கிலப் பத்திரிக்கைகள் இதுபற்றிச் செய்திகளும் கட்டுரைகளும் கடிதங்களும் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருகின்றன.

திருகோணமலையை இந்தியாவோ அமெரிக்காவோ வேறு எந்த நாடோ எடுத்துக் கொண்டாலும் பரவாயில்லை தமிழர்கள் அதற்கு உரிமை பாராட்டுவதை சிங்களப் பேரினவாதிகள் பொறுத்துக் கொள்ளத் தயாராகவில்லை!

- கனகரவி

கடுமையான போர் மூழ்வதற்கு முன்புள்ள காலங்களில் யாழ்ப்பாணத்திற்குள் செல்லும் போது யாழ்ப்பாணத்தின்

ஆயிரக்கணக்கான தென்னைகள் வெறும் கருதிய தென்னங் குற்றிகளாகக் காட்சி தருகின்றன. தோப்பின் பசுமை சுட்டெரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இடத்தில் குடியமரக் கூடிய வாய்ப்பைத் தரும் என்ற நம்பிக்கையைத் தருகிற போதும் அங்கு மக்கள் குடியமர்வதற்கு முன்பாக அதைப் பாதுகாப்பான பிரதேசமாக மாற்ற நிறையவே முயல வேண்டியுள்ளது.

மீண்டும் எழுந்திடும்மோ இந்த வேரறுந்து வீழ்ந்த மரம்?

நுழைவாயில் என்று கூறப்படும் ஆனையிறவை தாண்டியதும் நாம் காணும் காட்சி தென்னங் தோப்புக்களும், பனங் கூடங்களும் என்பதை இதனூடாகப் பயணித்தவர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். இயக்கச்சி, முகமாலை, பளை, எழுதுமட்டுவாள் என இந்தப் பகுதிகள் எங்கும் வாழ்கின்ற மக்களின் முக்கியமான சொத்துக்களான தென்னைகளும், பனைகளும் கடுமையான போர் நடைபெற்ற இடங்களில் அழிந்து நாசமாகியுள்ளன. படையினரால் ஆயிரக்கணக்கான தென்னைகளும், பனைகளும் அடியோடு தறித் தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. பதுங்குகுழிகள், காவலரண்கள் அமைக்கவென எந்தவிதமான அக்கறையும் இல்லாது தென்னைகளும், பனைகளும் தறித்தழிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனையிறவு தொடக்கம் எழுதுமட்டுவாள் வரையுள்ள இடங்களைப் பார்க்கும் போது இந்த உண்மைகளை உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

நாம் இந்தப் பகுதிகளுக்குச் சென்ற வேளை தற்போதைய அமைதியான அரசியல் சூழ்நிலையென்பதால் குறிப்பிட்ட இந்த இடங்களுக்கு இடம்பெயர்ந்த மக்கள் மீண்டும் தமது சொந்த இடங்களை பார்ப்பதற்கு வந்து சென்று கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் ஒருவர் தமது சொத்தழிவுகளைப் பற்றிக் கூறுகையில் பனைவளம் எமது மண்ணின் பிரதான வளம். வேரிலிருந்து குருத்துவரை பயன் தரவல்ல பனைகளை தறித்தெடுத்து காவலரண்கள் போட்டுள்ளனர் என்று கண்கலங்கி உணர்ச்சி வசப்பட்ட-

அங்கே நின்ற விடுதலைப் புலி ஒருவரிடம் அங்குள்ள நிலைமைகளைக் கேட்ட போது "சண்டையில்லையென்பதனால் இங்கு வந்து நிமிர்ந்து நின்று எல்லாவற்றையும் சுதந்திரமாக பார்க்கின்றீர்கள்... சண்டைக் காலத்தில் களத்தை விட்டு விலகி நின்று பார்த்திருந்தாலே களத்தின் முழக்கத்தைக் கேட்டு நிலைமையினை விளங்கிக் கொண்டிருப்பீர்கள்." என்று கூறினார். அவரது பார்வை கட்டிட இடிபாடுகளையும், கருகிச் சிதைந்த தென்னங் தோப்புக்களையும் நோக்கியதாக இருந்தது.

சண்டைக்கு முற்காலங்களில் பளைச் சந்தையில் பளை தேங்காய் வேண்டுவதற்கென வெளியூரார் கூடுவர். இப்பொழுது பளையில் நின்று பார்ப்போமானால் அந்த எண்ணமே கருகிவிடும்.

பனை தென்னைவள அபிவிருத்தி நிறுவனம், நாற்று உற்பத்திப் பண்ணை என்பன இடிந்து, அழிந்து போன நிலையில் காணப்பட்டன. அவற்றை நெருங்கிப் புகைப்படம் எடுப்பதற்கு போராளிகள் அனுமதிக்கவில்லை. காரணம் வெடிபொருட்களின் விதைப்புத்தான். எழுதுமட்டுவாள் இறுதிச் சோதனைச் சாவடியுள்ள இடத்தை அண்பித்ததும் அதற்கப்பால் எங்களால் செல்ல முடியாதவாறு தடுக்கப்பட்டோம்.

சண்டைக் காலத்தில் முச்சக்கரவண்டியில் பயணித்து உயிரழிவை எதிர்கொண்ட சம்பவமொன்றை

"போர்க் காலங்களில் புதைக்கப்பட்ட வெடிபொருட்கள் அகற்றப்பட்டு, பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்தப்படவில்லையென்றால் மக்களின் நிலை மிகவும் மோசமானதாக இருக்கும். வீணான உயிரிழப்புக்களையும், அவயங்களின் இழப்பையும் சந்திக்க வேண்டியவரும். ஆகவே வெடி பொருள்கற்றும் பணி உடனடியாகத் தொடங்க வேண்டியதொன்றாகும்." என்கிறார் தமிழர் புனர்வாழ்வு கழகத்தினரின் ஆதரவுடன் மனித நேய வெடிபொருள்கற்றும் நிறுவனத்தினை சேர்ந்த ஒருவர். இவர்கள் மட்டுமே இந்தப் பணியில் இப்போது ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இதன் தொண்டர்கள் நவீன வெடிபொருள் அகற்றும் கருவிகள் எதுவுமற்ற நிலையில் தம்மை ஒரு பொருட்காகக் கருதாது தியாக உணர்வுடன் சேவையாற்றி வருவது பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்று.

ஆனையிறவுப் பெரும் படைத்தளம் இல்லாமையினால் மீண்டும் ஆனையிறவு உப்பளம் உப்பு உற்பத்தி செய்யப்படும் வகையில் பொருண்மியத் துறையினரால் செயற்படுத்தப்படுகின்றது. ஆனையிறவின் இரு புறமும் உள்ள கடல் நீரேரியில் மீன்பிடித் தொழிலும் சுதந்திரமாக நடைபெறுகின்றது. போர் இல்லாத காலத்தில் தான் இப்படிச் சுதந்திரமாக தொழில் செய்ய முடிகிறது என்பதை நினைத்தால் போரினமையின் நிரந்தரத் தன்மை எவ்வளவு முக்கியத்துவம் என்று புரியும்.

என்னதான் போரினால் அழிவுகள் ஏற்பட்டாலும் மீளவும் அதனை கட்டியெழுப்புவதற்கு வீச்சுடன் செயற்பட மக்கள் தயாராகவே உள்ளனர். அதற்கான சூழ்நிலையினை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும். நாட்டின் பொருளாதார நெருக்கடி நிலையானது வேரறுந்த மரம் போல உள்ளது.

இப்போது தொடங்கப்பட வேண்டிய அவசரப் பணியில் பொருளாதார மீட்சியும் மிகவும் முக்கியமானதாக உள்ளது.

வீழ்ந்த தமிழ் மக்கள் மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்குடன்! எழுந்து நிற்பது நம் ஒவ்வொருவரது கையிலும் தங்கியுள்ளது!

கீதங்களும் குற்றச் செயல்களும்

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் சிலகாலமாக அதிகரித்து வந்த குற்றச் செயல்கள் அண்மைக் காலத்தில் குறைந்துள்ளதாக குடாநாட்டுப் பொலிஸ் வட்டாரங்களை மேற்கோள்காட்டி ஒரு பத்திரிகை செய்தி வெளியிட்டிருக்கிறது. திருட்டுக்கள், சிறு களவுகள், பெண்கள், சிறுவர்கள் மீதான துன்புறுத்தல்கள், அடிதடிகள் போன்ற குற்றச் செயல்கள் குறைந்து வருவதாகவும் அச்செய்தி கூறுகிறது.

குடாநாட்டில் இயங்கி வந்த ஆயுதக் குழு தனது ஆயுதங்களில் ஒரு பகுதியைத் தான் ஒப்படைத்திருக்கிறது. இதுவும் கூட ஒரு துளி மட்டுமே ஒப்படைக்கப்பட்டதாக அமைச்சர் மகேஸ்வரன் கூறியிருக்கிறார். குழுக்களின் முழு ஆயுதங்களும் ஒப்படைக்கப்படவில்லை, விடுதலைப் புலிகள் இன்னமும் முழுமையாக இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிக்குள் பிரவேசித்து தமது அரசியல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவுமில்லை!

ஆக 90ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் போல் யாழ். குடாநாட்டில் மீண்டும் விடுதலைப் புலிகளின் விடுதலைக் கீதங்கள் தான் ஒலிக்கத் தொடங்கியிருக்கின்றன. இந்தக் கீதங்களுக்கே குற்றச் செயல்களை குறைப்பதற்கு சக்தி இருக்குமானால்...!

அத்தனை பேரும் மிரட்டி வற்புறுத்தி வந்தவர்களா?

திருக்கோணமலையில் நடந்த பொங்கு தமிழ் நிகழ்ச்சி சிங்களப் பேரினவாதிகளுக்கு எரிச்சலையும் பொறாமைமையும் பொங்கி வழியச் செய்து கொண்டே இருக்கிறது. பொங்குத் தமிழ் நிகழ்ச்சி அங்கு நடந்து கொண்டு இருந்த போதே கொழும்பிலுள்ள பேரினவாதப் பத்திரிகையொன்று சீனன் வாடியிலுள்ள ஒரு விகாரையைச் சேர்ந்த ஒரு தேரரை தொலைபேசியில் அழைத்து அவர்வாயிலிருந்து "விஷம்" கக்க வைத்து செய்தி வெளியிட்டது.

கடந்த சில தினங்களுக்கு முன் இதே பேரினவாத ஆங்கில தினசரி எழுதியுள்ள ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் திருக்கோணமலை மைதானத்தில் திரண்ட ஐம்பதாயிரத்துக்கும் அதிகமான மக்களும் புலிகளின் மிரட்டல், பயமுறுத்தல் காரணமாக வந்தக நிலையங்கள், பாடசாலைகள், அரச அலுவலகங்கள் யாவும் மூடப்பட்டதால் கட்டாயமாகப் பொங்குதமிழ் நிகழ்வுக்கு வந்தவர்கள் என்று எழுதுகிறது.

தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியாத இந்தப் பத்திரிகையாளர்களால் தான் நாடு இன்றைய அவலநிலைக்கு வந்தது. 1955ஆம் ஆண்டில் தொடங்கிய இந்த இனவாதக் கூச்சல் இத்தனை இழப்புகளுக்குப் பிறகும் கூட நின்ற பாடாக இல்லை.

இந்த இலட்சணத்தில் பொங்கு தமிழ் நிகழ்வுகள் அரசும் - விடுதலைப் புலிகளும் செய்து கொண்டுள்ள புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்துக்கு முரணானதென்று இந்தப் பத்திரிகை கூக்குரலிட்டு போர் நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழுவுக்கு முறையிடுகிறது.

புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் நல்ல முறையில் நேர்மை தவறாமல் அரசாங்கத்தினால் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருவதாகவும், விடுதலைப் புலிகள் அவ்வாறு நடந்து கொள்ளவில்லையென்றும் இந்தப் பத்திரிகை தலையங்கம் எழுதியிருக்கிறது.

முன்னரும் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கு பழைய பிரதமர் பண்டார நாயக்காவும் செல்வநாயகமும் பேச்சுவார்த்தை நடத்திய போதும் ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திட்ட போதும் வகுப்பு வாதத்தைக் கக்கிய பத்திரிகைகளும் பேரினவாதிகளும் தூண்டி விட்டதன் விளைவாகவே அந்த ஒப்பந்தம் கிழித்தெறியப்பட்டது. இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுகளுக்கு எதிராகப் பேரினவாதிகளை இந்த இனவாதப் பத்திரிகையாளர்களே தூண்டிவிட்டனர். இப்பொழுதும் கூட இந்தப் பத்திரிகை கட்டுரைகளையும் கடிதங்களையும் பழைய முறையிலேயே வெளியிட்டு வருகின்றது.

இன்றைய சமாதான முயற்சிகளை குழப்புவதற்கென்று பேரினவாதிகள் இந்தப் பத்திரிகை நிறுவனத்தையே நம்பியிருக்கலாம். இப்போது பேரினவாதக் கட்சிகள் நாடு பிளவுபடப் போவதாகக் கூச்சலிடுகின்றனர். 1958இல் இருந்து 2002 இன்று வரை நாடு பிளவுபடும் என்று சொல்லிச் சொல்லியே அது நடந்துவிடும் நிலை ஏற்படுமோ?

திருக்கோணமலையில்: எத்தனை பேருக்கு கண்?

பொங்குதமிழ் விழாவில் திருக்கோணமலை, தமிழர் தாயகத் தலைநகர் என்று கோஷம் எழுப்பப்பட்டதும் பிரயாகரனின் 'கட' அவுட் படங்கள் காட்சியளித்ததும் பேரினவாதிகளுக்குத் தாங்கி கொள்ள முடியாமலிருக்கிறது.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்த போது திருக்கோணமலையில் சில நூறு சிங்களவர்களே வாழ்ந்தனர். பின்னர் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்கள் மூலமும் காலத்துக்குக் காலம் தூண்டிவிடப்பட்ட இனக்கலகங்கள் மூலமும் திருக்கோணமலையிலிருந்து பூர்வீகத் தமிழ்க் குடிகள் விரட்டி வெளியேற்றப்பட்டதன் மூலமும் திருக்கோணமலை சிங்களவர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு உரிமை கொண்டாடப்படுகிறது.

திருக்கோணமலை மீது அமெரிக்கா, இந்தியா போன்ற அந்நிய அரசுகள் ஆதிக்கம் செலுத்த ஆசை கொண்டு அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்வதை சிங்களப் பேரினவாதிகள் ஏற்றக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அது தமிழர்களுக்குச் சொந்தமான பூமி. அது தமிழர் தாயகம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள அவர்கள் தயாராக இல்லை.

பிரிட்டிஷ் கடற்படைத்தளம் அங்கிருந்து அகற்றப்படுவதற்கு பண்டார நாயக்கா முயற்சி எடுத்த சமயத்தில் தமிழர்களின் சம்மதமில்லாமல் கடற்படைத் தளத்தைக் கையளிக்க வேண்டாமென்று பிரிட்டிஷ் மகராணிக்குத் தமிழ் மக்கள் தந்தி மேல் தந்தி அடிக்க வேண்டுமென்று அடங்காத்தமிழன் சுந்தரலிங்கம் வேண்டுகோள் விடுத்தது இன்றைய நிலையை நினைத்துத் தான்!

அன்று சுந்தரலிங்கத்தைக் கிண்டலும், கண்டனமும் செய்தவர்கள் இன்று என்ன சொல்லுவார்களோ!

வராக இதனைக் கூறினார்.

அவரின் ஆதங்கம் உணர்வு ஏன்? என்பதை அறிய முற்படுபவர்கள் ஆனையிறவு படைத்தளத்தை கைப்பற்றுவதற்காக ஓயாத அவைகள் மூன்றின் படையனியொன்று கடல்வழியாக குடார்ப்புவில் தரையிறங்கி யாழ். கண்டி வீதியில் இயற்றாலை பகுதியை ஊறுத்து நிலைகொண்டிருந்து சமராடிய இடத்தை பார்ப்போமானால் உண்மை நிலையினை உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

பெரும் தென்னங் தோப்புக்கள் இருந்த இயற்றாலைச் சந்தியில்

நினைவூட்டுவதாய் சிதைந்து போன முச்சக்கரவண்டி காணப்பட்டது. படையினரின் பல கவச வாகனங்கள் சிதைந்தழிந்திருப்பதையும் இந்தப் பிரதேசத்தில் காணலாம். இந்தப் பகுதியின் நிரந்தர குடியிருப்பாளர்கள் இடம்பெயர்ந்து அலைந்து திரிகின்றனர். சொத்துக்களை இழந்து, தொழிலேதும் அற்றவராய் நிவாரணத்திற்காக கையேந்தி நிற்கும் இவர்களது ஏக்கம் எல்லாம், மீளவும் எமது சொந்த இடங்களில் குடியமரக் கூடிய வாய்ப்பு எப்போ வரும்?" என்பது தான். இன்றைய மாற்றங்கள் இடம்பெயர்ந்து அலைந்து திரியும் இம் மக்கள் மீளவும் தமது சொந்த

டி.சிவராம்

அமெரிக்காவிலான அத்தனும் அடர் மற்றும் பாதுகாப்பு ஒப்பந்தமுள்ள நாடுகளாலும் பயங்கரவாதம் என முத்திரை குத்தப்படுகின்ற செயல்களும் உலகின் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களில் காணப்படும் தேசிய இனப்பிரச்சினைகளும் உலகின் பல பாகங்களிலும் அமெரிக்கா தன் பிடியை இறுக்குவதற்கும் விரிவாக்குவதற்கும் உதவியுள்ளன. உதவி வருகின்றன.

பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான உலகளாவிய போர் என்பதும் 'பயங்கரவாதத்தை' கட்டுப்படுத்த பல்வேறு நாடுகளுக்கு வழங்கப்படும் படைத்துறை உதவி என்பதும் அமெரிக்கா தனது ஆதிக்கத்தை உலகின் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களில் நிலைநாட்டுவதற்குக் கருவியாகவுள்ளன.

முதலில் தேசிய இனப்பிரச்சினை அமெரிக்கா தனது கேந்திர நோக்கங்களை அடையும் வகையில் எங்கும் பயன்படுத்துகின்றது. உதாரணத்தின் மூலம் பார்ப்போம் கீழ்வருவதைப் படிக்கையில் எமது தேசிய விடுதலைப் போருடன் ஒப்பிட்டுச் செல்லுங்கள்)

ஐரோப்பியக் கண்டத்தில் சோவியத் குடியரசின் கேந்திரப் பாதுகாப்பிற்கு இன்றியமையாத ஒரு நாடாக இருந்தது யூகோஸ்லாவியா சோவியத் யூனியனின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் அந்நாட்டில் பெரும்பான்மை சேர்பியருக்கும் குரோசியருக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட பிணக்குகளில் சிக்கிக்கிடந்த விடயங்களையெல்லாம் நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள்.

இச்சிக்கல்களின் இடையிலும் யூகோஸ்லாவியா சுலோவோடான் மிலோசவிச்சின் ஆட்சியின் கீழ் தொடர்ந்தும் ரஷ்யாவின் நேசநாடாக இருந்து வந்தது.

கிழக்கு ஐரோப்பாவில் ரஷ்யாவின் பழைய கேந்திர மேலாதிக்கத்தை உடைத்து தனது செல்வாக்கை அங்கு நிலை நிறுத்துவதற்கும் ரஷ்யாவை தனிமைப்படுத்துவதற்கும் அமெரிக்கா விற்கு இன்றியமையாத படி யூகோஸ்லாவியா தேவைப்பட்டது. வல்லரசுகளுக்கிடையிலான போரியல் நோக்கில் மிக முக்கியமான கேந்திரச் சதுரங்கக் களம் கிழக்கு ஐரோப்பா, ரஷ்யாவோ அமெரிக்காவோ கேந்திர போரியல் நோக்கில் இங்கு விபூகம் வகுப்பதற்கு இன்றியமையாத மிக முக்கியமான 'காய்' யூகோஸ்லாவியா படை வலுவாகும்.

ரஷ்யாவை கேந்திர ரீதியாகத் தனிமைப்படுத்தவும், கிழக்கு ஐரோப்பாவில் தன்பிடியை இறுக்குவதற்கும் யூகோஸ்லாவியாவின் படைவலு சிதையாத வகையில் அதை நேட்டோ (North Atlantic Treaty Organization

நாடுகள் சபையின் அகதிகளுக்கான நிறுவனம் (UNHCR) ஆகியவை கொசோவோவில் தமது 'மனிதாபிமானச்' செயற்பாடுகளைக் குவித்து அதிகரித்தன. இந்தக் குவிப்பும் அதிகரிப்பும் கொசோவோவில்

நேட்டோ குண்டு வீச்சில் யூகோஸ்லாவியப் படைகளுக்குச் சேதம் வராதபடி பார்த்துக் கொள்ளப்பட்டது. மிலோசவிச்சை நீக்குவதற்கான ஒரு அரசியல் சூழலை ஏற்படுத்தும் வகையிலேயே நேட்டோ குண்டு

வியா, தாய்லாந்து, சிங்கப்பூர் என தன்னுடன் முதல்தர கேந்திர இராணுவ ஒப்பந்தக் கூட்டுள்ள நாடுகளில் 97-98 வரை புலிகள் தடையின்றி மறைமுகமாகவும் வெளிப்படையாகவும் இயங்கவிட்டுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது அமெரிக்கா. இந்நாடுகளில் புலிகளின் பின்தள வசதிகளை வளரவிடுவதன் மூலம் ஒன்று போரின் மூலம் சிறிலங்கா அரசு மீது அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தி அதைச்சாக்காக வைத்துக் கொண்டு சிறிலங்காப் படைத்துறைக்காக உறவை இறுக்கவும்.

இரண்டு, தேவையான நேரத்தில் மேற்படி நாடுகளில் புலிகளின் பின்தள வசதிகளை கட்டுப்படுத்தி அவர்களை சிறிலங்கா அரசுடன் சமரசம் செய்ய வைத்து இலங்கையில் தன் கேந்திர நலன்களை முன்னெடுக்கவும் அமெரிக்கா உத்தேசித்தது. புலிகளை பயங்கரவாதப் பட்டியலில் சேர்த்ததன் மூலம் அவர்கள் மீதான சிறிலங்காப் படைத்துறையின் போருக்கு உதவி செய்வதற்கும் பயிற்சி வழங்கவும் அமெரிக்கா ஒரு சட்ட ரீதியான நியாயப்பாட்டைத் தேடித் கொண்டது.

ஆரம்பத்தில் 'இது சாதாரண பயிற்சியே/ பெரிதாக அலட்டிக் கொள்ள ஒன்றுமில்லை எவ்வுழிப்பட்டாவது சிறிலங்காப் படைத்துறை புலிகளைக் கொஞ்சம் ஓரங்கட்டட்டும்' என இந்தியா எண்ணியது.

ஆனால் 2001 நடுப்பகுதியில் சிறிலங்காப் படைத்துறைக்கு அமெரிக்கா பயிற்சி மட்டும் வழங்கவில்லை இங்கு தள வசதிகளை ஏற்படுத்தவும் சிறிலங்கா அரசை ஒப்பந்த ரீதியாக கட்டுப்படுத்தவும் அது அடித்தளமிடுகிறது என டெல்லி அதிகாரிகள் கூறத் தலைப்பட்டனர். ஆப்கான் போருக்குப் (பிறகு இலங்கையில் அமெரிக்காவின் கேந்திர நோக்கங்கள் பற்றி இந்தியா மேலும் கவனம் கொள்ளலாயிற்று)

இந்தப் பின்னணியில் தான் "திருமலையைப் புலிகள் கைப்பற்றினாலும் எமக்கு அது பிரச்சினையில்லை" என ஒரு கருத்து டெல்லியில் கேட்கக் கூடியதாயிற்று

இந்நிலையிலேயே ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை ஆதரிக்க இந்தியா முடிவெடுத்தது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்து போரை நிறுத்தமாக நிறுத்தினால் அமெரிக்கா சிறிலங்காப் படைத்துறைக்கு பயிற்சி வழங்குவதற்கும் உறவை வளர்க்கவும் காரணம் இல்லாது போய்விடும் என்பது டெல்லியின் கணக்கு.

கேந்திர இராணுவக் கூட்டுள்ள நாடுகள் துயர்முனை அகதிகளாக ஏற்றுது ஏன்?

Nato) இராணுவக் கூட்டமைப்பினுள் கொண்டுவர அமெரிக்காவிற்குக் கிடைத்த கருவிதான் கொசோவோ. முதலில் கொசோவோ மக்களுடைய சுயநிர்ணய உரிமைக் கோரிக்கைக்கு அமெரிக்காவும் அதைச் சார்ந்த நாடுகளும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கத் தொடங்கின.

இரண்டாவதாக கொசோவோ விடுதலைப்படை போன்ற அமைப்புக்களும் குழுக்களும் யூகோஸ்லாவியாவின் சேர்பிய பெரும்பான்மையினரால் ஆக்கப்பட்ட படைகளுக்கு எதிராகப் போராடுவதற்கு மறைமுக ஊக்கமும் உதவியும் வழங்கப்பட்டது.

மூன்றாவதாக கேந்திர ஒப்பந்தக் கூட்டு நாடுகளான கனடாவும் பிரித்தானியாவும் கொசோவோ அகதிகளை தாராளமாக உள்வாங்கத் தொடங்கின. இதில் குறிப்பாக கனடா கொசோவோ அகதிகளை வெளிப்படையாகவே தமது விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு

ஆயுதங்களை வாங்குவதற்காக நிதி சேகரிக்க அனுமதித்தது. இதற்கேற்ற வகையில் கனேடிய ஊடகங்களும் முன்பக்கச் செய்திகளை அந்நேரத்தில் வெளியிட்டன.

நான்காவதாக அமெரிக்கா சர்வதேச ஊடக நிறுவனங்கள் (CNN ராப்ட்டர், AP, NBC என அனைத்தும் இதில் உள்ளடக்கம் கொசோவோவில் மாபெரும் இனப்படுகொலை நிகழ்வதாகவும் அங்கு யூகோஸ்லாவிய படைகளின் அட்டூழியங்கள் காரணமாக ஒரு மாபெரும் அவலநிலை (Humanitarian) தோன்றியுள்ளதாகவும் தொடர் செய்திகளையும் படங்களையும் வெளியிடலாயின.

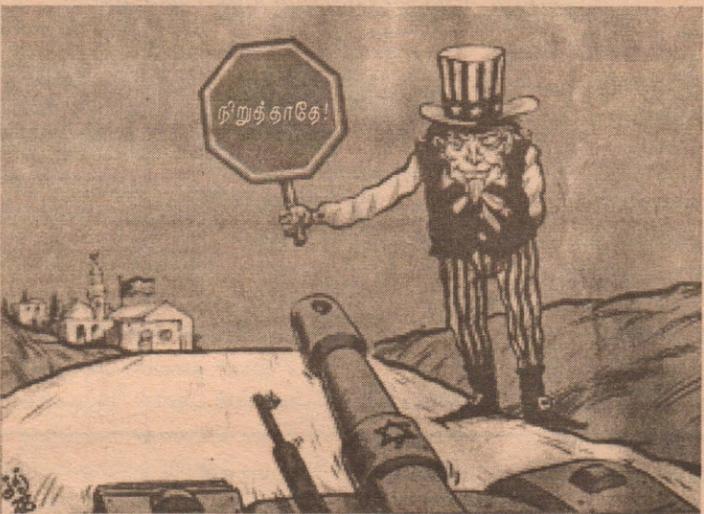
ஐந்தாவதாக சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கக் குழு (ICRC) ஐக்கிய

அமெரிக்காவின் காய் நகர்த்தலுக்குச் சமாந்தரமாகவும் மறைமுகமாக உறுதுணை செய்யும் வகையிலும் அமைந்தன.

மேற்படி ஐந்து விடயங்களின் கூட்டு விளைவை (Collective effect) கவனமாகப் பயன்படுத்திய அமெரிக்கா, கொசோவோ மக்களைக் காப்பாற்ற மனிதாபிமான ரீதியில் யூகோஸ்லாவியா மீது படை நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் நேட்டோ அமைப்பினூடாக ஈடுபட்டது. கொசோவோவில்

வீச்சு இருந்தது. இறுதியில் மிலோசவிச்சை அமெரிக்கா சார்பு எதிரகட்சிகள் பதவியிலிருந்து நீக்கின. ஆட்சிக்கு வந்த புதிய அரசு அமெரிக்காவுடன் பேசி நேட்டோவுடன் இணைந்து கொண்டது. யூகோஸ்லாவியா நேட்டோவுக்குள் வந்த கையோடு கொசோவோ மறந்து விட்டது.

கனடாவும் பிரித்தானியாவும் தமிழரை 80களின் பிற்கூற்றிலிருந்து 97வரை தாராளமாக அகதி அந்தஸ்த்துக் கோரவும் வெளிப்படையாக புலிகளுக்கு நிதி சேகரிக்கவும் அனுமதித்தன என்பதையும் இங்கு நாம் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். இதே காலப்பகுதியில் தென் அமெரிக்க நாடுகளில் மிகக் கொடூரமான மனித உரிமை மீறல் களுக்கு ஆளாகி தப்பியோடி புகலிடம் கேட்டு வந்த ஆயிரக்கணக்கானவர்களை கனடா அரசியல் அகதிகளாக ஏற்றுக்

அமெரிக்காவின் 'மனிதாபிமான குறிக்கோளைக்' கொண்ட இராணுவத் தலைவீடு என்பது உண்மையில் என்ன என்பதை அறிந்திருந்த சீனாவும் ரஷ்யாவும் ஐக்கிய நாடுகளின் பாதுகாப்புச்சபையில் அதற்கு அங்கீகாரம் வழங்கமாட்டா என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்தாலேயே அமெரிக்கா நேட்டோ ஊடாக யூகோஸ்லாவிய மீது பெரும் வான் படைத்தாக்குதலில் ஈடுபட முடிவெடுத்தது (வளைகுடாப் போருக்கு அமெரிக்கா பாதுகாப்புச் சபையின் அங்கீகாரம் பெற்றிருந்தது).

யூகோஸ்லாவிய மீது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட அமெரிக்க, பிரித்தானிய வான்படை தாக்குதல்களில் பாதிக்கப்பட்ட அங்கிருந்த பொதுமக்களே.

கொள்ள மறுத்தது என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். ஆக இக்காலகட்டத்தில் கனடா ஏன் புகலிடம் கோரிய தமிழர்களை தாராளமாகவே அரசியல் அகதிகளாக ஏற்றுக் கொண்டது என்பது இப்போது உங்களுக்குப் புரிந்திருக்கும். (கனடாவின் அகதிக் கொள்கை எங்ஙனம் அமெரிக்கா கேந்திர நலன்களுக்கேற்ற வகையில் அமைகிறது என்பது பற்றி ரெக்விற்றக்கர் (Reg whiteraker என்பவர் Double Standard: The Secret History of Canadian Immigration என்ற நன்காரப்பட்ட அரிய நூலொன்றை எழுதியுள்ளார். தேடி வாங்கிக் கற்றுப் பயனடையுங்கள்.)

கனடா, பிரித்தானியா, அவுஸ்திரே-

- பாலரட்ணம்

1960 ஆம் ஆண்டில் நடந்த நாடாளுமன்றத்துக்கான இரு தேர்தல்களிலும் அடங்காத தமிழன் செ.சுந்தரலிங்கம் தமது ஈழத் தமிழர் ஒற்றுமை முன்னணியின் சார்பில் வடக்கு கிழக்கில் சில தொகுதிகளில் வேட்பாளர்களைப் போட்டிக்கு நிறுத்தினார்.

ஒற்றையாட்சியினாலோ சமஷ்டி ஆட்சியினாலோ இலங்கையில் தமிழ் மக்கள் உரிமையுடன் வாழ முடியாது. தனிநாடு பெற்றால்தான் தமிழர் தமது உரிமைகளுடன் மற்ற எவருக்கும் சமமாக வாழ முடியுமென்று சுந்தரலிங்கம் பிரசாரம் செய்து வந்தார். அரசாங்கத்தில் நல்ல உத்தியோகம் பார்த்த சரவணமுத்து என்பவர் சுந்தரலிங்கத்தின் தனிநாட்டுக் கொள்கையால் ஈர்க்கப்பட்டு சுந்தரலிங்கத்துக்கு உறுதுணையாக தேர்தல் பிரசாரங்களில் ஈடுபட்டதுடன் ஒரு தொகுதியிலும் போட்டியிட்டார். ஓய்வூதியம் கிடைக்கக் கூடிய அரசு உத்தியோகத்தை உணர்ச்சி வெறியில் தூக்கி எறிந்தார்.

சுந்தரலிங்கத்தின் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை மட்டுமல்ல தமிழரசுக்கட்சிக்குள்ளேயே தனிநாடு கோர வேண்டுமென எழுந்த கோரிக்கையையும் செல்வநாயகமும், தலைமைப்பீடமும் கடுமையாக எதிர்த்தது.

அச்சவேலி, மட்டக்களப்பு, வவுனியா,

ஆகிய இடங்களில் நடந்த தமிழ் அரசுக் கட்சியின் ஆண்டு மாநாடுகளில் செயற் குழுக் கூட்டங்களில் சமஷ்டிக் கோரிக்கையை இனிக்கவிட்டு தனிநாடு கோரிப் போராட வேண்டும் என்று உறுப்பினர் சிலர் கொண்டு வந்த பிரேரணைகள் விவாதத்துக்கு விடப்பட்டு உறுப்பினர்கள் உணர்ச்சி வேத்துடன் பேசுவதற்கு அனுமதிக்கப்படும்.

அடிமைகளாக இரோம்!

இதன் பின் அமீரிதலிங்கம் பேசுகையில் தம்பிமாருடைய உணர்ச்சிகளை மதிப்பதாகக் கூறி இன்னும் தொடர்ந்து தலைவர் காட்டும் வழியில் இணைப்பாட்சியை அடைவதற்காக காந்திய வழியில் சாத்வீகப் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவோம் என்று கூறி இளைஞர்களைச் சாந்தப்படுத்துவார்.

விவாதத்தின் முடிவில் தலைவர் செல்வநாயகம் இளைஞர்களின் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பைத் தம்மால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறதென்ற சொல்வார். இப்பொழுதுள்ள நிலையில் நாங்கள் தனிநாடு கோரிப் போராடினால் எமது தமிழினம் அழிக்கப்பட்டு விடக் கூடிய ஆபத்து உள்ளதென்றும் அறிவுறுத்தி தனிநாடு கோரிப் போராட வேண்டுமென்று கோரும் பிரேரணையைக் கொண்டு வந்த வரையே திரும்பப்

பயங்கரவாதி எது? பயங்கரவாதிகள் யார்?

பெறும்படி செய்வதில் தந்தை செல்வநாயகம் வெற்றி பெற்றுவிடுவார்.

அச்சவேலி ஆண்டு மாநாட்டில் கொண்டு வந்த தனிநாட்டுப் பிரேரணை மீது இளை-

ஞர்கள் உணர்ச்சி வேகத்தில் காரசாரமாக விவாதித்ததுடன் தலைவர்கள் மீது கடும் குற்றச்சாட்டுக்களைச் சுமத்தினர்.

இந்த வேகத்தைக் குறைப்பதற்கு தலைவர்கள் வேறு வழியில்லாமல் தனிநாட்டுக் கோரிக்கை பற்றி ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிப்பதற்கு உப குழுவொன்றை நியமித்து இளைஞர்களின் உணர்ச்சி வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்திய சம்பவங்களும் உண்டு.

இணைப்பாட்சி என்ற சமஷ்டிக் கோரிக்கையைக் கைவிட்டு தனிநாடு கோருவதற்கான காலம் இன்னும் கனியவில்லையென்றும் எல்லா முயற்சிகளையும் மேற் கொண்டபின் அவை வெற்றியளிக்கத் தவறுமேயானால் தனிநாடு கோரிப் போராடத் தயங்கமாட்டோம் என்று அமீரிதலிங்கம் சந்தர்ப்பங்களில் இளைஞர்-

களுக்கு உற்சாகமூட்டும் வகையில் உரையாற்றத் தவறியதில்லை.

நாங்கள் அடிமைகளாக இருக்க மாட்டோம். உயிரைக் கொடுத்தாவது எமது மக்களுக்கு நாம் உரிமையை மீட்டுத்தருவோம் என்று தலைவர்கள் பேசினார்கள். அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் இலங்கை அரசியலில் தமிழ் மக்களுக்கு வழிகாட்டி வந்த தலைவர்களில் மக்களுக்காகப் போராடியவர்கள், தங்கள் தொழில், சுகபோகம், சொத்துக்களைத் தியாகம் செய்தவர்கள் என்று தமிழரசுக் கட்சியினரைச் சொல்லலாம்.

இந்தப் பரம்பரைதான் புதிய பரம்பரை மக்களுக்காகத் தியாகம் செய்யும் மனப்பான்மையை வளர்த்து விட்டதென்று சொல்லலாம். எல்லாத் தலைமுறைகளிலும் உள்ளது போன்று தமிழரசுக் கட்சித் தலைமுறையிலும் தெரிந்தோ தெரியாமலோ தவறிழைத்தவர்களுமிருந்தனர் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை முன்வைத்துப் போராடுவதற்கு இளைஞர்கள் அவசரப்பட்ட போது அவர்களைச் சாந்தப்படுத்திப் பொறுமையோடு இருக்கும்படி ஆலோசனை கூறி செல்வநாயகம் அந்தச் சமயத்திலேயே தமிழ் இளைஞர்கள் தனிநாடு கோரிப் போராட்டம் நடத்த வேண்டிய நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டாம் என்று பண்டாரநாயகா போன்ற சிங்களத் தலைவர்களை எச்சரிக்கை செய்யவும் தவறவில்லை. (தொடரும்...)

- குணாளன்

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்குப் பேச்சுவார்த்தை மூலம் சமாதானத் தீர்வுகாணும் முயற்சிகளில் இந்தியா எவ்வித பங்களிப்பும் செய்வதற்கு முன்வர மறுத்து விட்ட போதிலும் இந்தியப் புலனாய்வுத் துறையின் ஒரு பிரிவு இதில் மூக்கை நுழைத்துள்ளதாக அரசியல் வட்டாரங்களில் செய்திகள் கசிந்துள்ளன.

ஈழவிடுதலைக்காக ஆயுதங்கள் ஏந்தத் தொடங்கிய ஆரம்பகால இயக்கங்களில் ஒன்று அதன் தலைமைத்துவத்தின் பலவீனத்தால் இல்லாதொழிந்து விட்டதாகக் கருதப்பட்ட நிலையில் அதற்குப் புத்துயிர் அளிக்கும் பணியிலும் இந்திய புலனாய்வுத் துறையின் இந்தப் பிரிவு ஈடுபட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

இந்த இயக்கத்தின் தலைவர் போதைக்கு அடிமையாகி இன்று லண்டனில் சுயமாகத் தன்னையே இயக்க முடியாமல் பராமரிப்பு நிலையமொன்றில் பராமரிக்கப்பட்டு வரும் பரிதாப நிலையிலிருக்கிறார்.

இவருடன் இணைந்து இயக்கத்தை நடத்தி வந்த மற்றொரு தலைவர் இங்கிலாந்து, இந்தியா, வெளிநாடுகள் என்று உலகம் சுற்றித் திரிந்து தன்வழியில் தமக்கு விசுவாசமிக்க சிலரைக் கொண்டு "இயக்கம்" நடத்தி வந்தார்.

இந்தத் தலைவர் வெளிநாடுகளிலிருந்து வழமை போல் இந்தியாவுக்கு "வியாபார" நோக்கமாக வந்த சமயத்தில் சட்டவிரோதமாகக் கொண்டு வந்த வெளிநாட்டுப் பணத்துடன் சென்னை விமான நிலையத்தில் அகப்பட்டார்.

கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்குக் கணக்குக் காட்டாமலும் அதைப் பிரகடனப்படுத்தத் தவறியதாலும் அந்தத் தலைவர் தமிழ் நாட்டில் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். இந்தியாவை விட்டு வெளியே செல்வதற்கும் இவருக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டு இவரது

இந்தியச் சத் உருவாக்குதா?

கடவுச் சீட்டும் பறி முதல் செய்யப்பட்டிருந்தது.

கடந்த சில வருடங்களில் இத் தலைவரைப் பற்றிய தகவல் எதுவும் இல்லாத நிலையில் கொழும்பில் இவரையும் இவரது சகாவையும் நம்பி வாழ்ந்து வந்த சில இளைஞர்கள் "காற்றுள்ள" இடத்துக்கு சகாவின் தோழர் காட்டிய வழியில் இரண்டறக் கலந்து கொண்டனர்.

இத் தலைவரின் சகதோழர் ஆட்சித் தலைவிக்கு விசுவாசியாக மாறி வடக்கு கிழக்கில் சகல முக்கிய பொறுப்புகளுக்கும்

முடிந்து புதிய அரசு இனப்பிரச்சினைக்குப் பேச்சு வார்த்தை மூலம் சமாதானத்திற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு சமாதானத்தை நோக்கிய முன்னெடுப்புகள் வெற்றிகரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

"சமாதானத்துக்கு நாங்கள் இடையூறாக இருக்க மாட்டோம்", சமாதான முயற்சிகளுக்கு எங்கள் ஆதரவு என்றும் உண்டு" என்று வாயளவில் சொன்னாலும் அறிக்கைகள் விடுத்தாலும் இந்த முயற்சிகளில் எங்கே இடறல்கள் ஏற்படாதா என்ற ஆதங்கத்துடன்

ஈழவிடுதலைக்காக ஆயுதங்கள் ஏந்தத் தொடங்கிய ஆரம்பகால இயக்கங்களில் ஒன்று அதன் தலைமைத்துவத்தின் பலவீனத்தால் இல்லாதொழிந்து விட்டதாகக் கருதப்பட்ட நிலையில் அதற்குப் புத்துயிர் அளிக்கும் பணியிலும் இந்திய புலனாய்வுத் துறையின் ஈடுபட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

உரியவராக "முடிசூடா" அமைச்சராக விளங்கியவரின் கட்சியில் இணைந்தும் இணையாமலும், கடந்த பொதுத் தேர்தலில் கொழும்பு மாவட்டத்திலும் போட்டியிட்டுத் தோல்வியடைந்தார்.

பொதுத் தேர்தலில் அந்தக் கட்சியில் இந்தத் தலைவரின் தோழர் போட்டியிட்டதன் மூலம் கடைசி மூச்சும் நின்றபின் இறுதிச் சடங்குகளுக்குத் தயாராகப் பெட்டியின் கடைசி ஆணியும் அடிக்கப்பட்டது.

இந்நிலையில் தான் பொதுத் தேர்தல்

"கிசகிச" முயற்சிகள் நடத்திவரும் குழுக்கள் அடுத்துத் தமக்குள் ஓர் புதிய அணியைத் தொடங்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றன.

இச்சமயத்தில் தான் தமிழ் நாட்டில் வெளிநாட்டுப் பண மோசடியில் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த அந்த இணைத் தலைவர் திடீரென விடுதலை பெற்று இலங்கைக்கு வந்து திரும்பிச் சென்றிருக்கிறார்.

இந்தத் தலைவர் கொழும்பில் முன்னாள் அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தா (ஈ.பி.டி.பி)

முன்னாள் வடக்கு கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் வரதராஜப் பெருமாள், புளொட் இயக்கத் தலைவர் தாமலிங்கம் சித்தார்த்தன், சரேஷ் பிரேமச்சந்திரன் ஆகியோரையும் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார்.

விடுதலைப் புலிகளை தமிழ்ப் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய நான்கு கட்சிக் கூட்டமைப்பு ஆதரித்து வருகிறது. அதற்கு ஈடாக இரண்டாவது ஜனநாயகக் கூட்டமைப்பு அணியொன்றை உருவாக்குவது சம்பந்தமாக டக்ளஸ் தேவானந்தா, வரதராஜப் பெருமாள் ஆகியோருடன் இத்தலைவர் ஆலோசனை நடத்தியதாக அரசியல் வட்டாரங்களிலிருந்து தெரிய வருகிறது.

சிறையிலிருந்த தலைவர் திடீரென்று விடுதலை செய்யப்பட்டுக் கொழும்புக்கு திடீரென்று சுற்றுப் பயணம் மேற்கொள்வதற்கும் இந்திய புலனாய்வுத் துறையைச் சேர்ந்த ஒரு பிரிவே காரணமென்றும் அரசியல் வட்டாரங்களிலிருந்து தெரிய வருகிறது.

இந்த இயக்கத்தின் தலைமைப் பீடம் தடுமாறிய நிலையறிந்து இந்த இயக்கத்தை பலகஷ்டங்களுக்கு மத்தியிலும், இதை நம்பி மக்கள் விடுதலைக்காக அர்ப்பணித்த இளைஞர்களைக் கைவிடாமல் ஒரே தலைமைத்துவத்தின் கீழ் அந்தத் தலைவர் இணைந்து கொண்டார். தொடர்ந்தும் இயக்கத்திலிருக்க விரும்பாத இளைஞர்கள் தமது வழியைப் பார்த்துக் கொள்வதற்கும் அந்தத் தலைவர் வழிவகுத்துக் கொடுத்தார்.

இந்த நிலையில் கடைசி மூச்சையும் விட்ட இந்த இயக்கத்துக்கு மீண்டும் இந்தியப் புலனாய்வுத் துறையின் உதவியுடன் புத்துயிரளித்து அதிகார பலமிழந்துள்ளவர்களையும் இணைத்து புதிய அணியொன்றை உருவாக்கி வழி நடத்துவதற்கு நடைபெறும் முயற்சியின் நோக்கம் என்ன?

- ஏ.யதீந்திரா

நாட்டில் என்னதான் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டாலும் சில இனவாதிகள் தங்களை மாற்றிக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. என்னதான் சுற்றி சுற்றி வந்தாலும் நாம் சுப்பரின் கொல்லைக்குள் தான் இருப்போம். என்பது போன்றேயிருக்கின்றது அவர்களுடைய செயற்பாடுகள். அண்மையில் 'த ஐலன்ட்' பத்திரிகையில் திருகோணமலையில் இடம் பெற்ற பொங்குதமிழை மையப்படுத்தி கொடகே என்பவர் எழுதிய கட்டுரையைப் பார்க்க முடிந்தது. கொடகே கட்டுரை எழுதியிருக்கின்றார் என்பதை விட இனவாதத்தை கக்கியிருக்கின்றார் என்று கூறுவதே சாலவும் பொருந்தும்.

கட்டுரையின் வாயிலாக வடக்கு, கிழக்கு வாழ் தமிழ் மக்கள் தமது அபிலாஷைகளை ஆளும் அரசிற்கும், சர்வதேச சமூகத்திற்கும் வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் முன்னெடுத்து வரும் பொங்குதமிழ் நிகழ்வை வெறுமனே புலிகளுக்கு ஆட்சிரட்டும் நடவடிக்கையென கூறியிருக்கும் கொடகே பொங்குதமிழை நாஷிசத்தின் அறிகுறியென்றும் வர்ணித்திருக்கின்றார். விடுதலைப் புலிகள் தலைவர் வே.பிரபாகரன் மறதிநோயால் (Amnesia) பீடிக்கப்பட்டிருப்பதாக கூறியிருக்கும் கட்டுரையாளர் புலிகளை கொலைகாரர்களென சித்திரிப்பதற்கு சில சம்பவங்களையும் பட்டியலிட்டிருக்கின்றார். அறந்தாவளையில் 100 பெளத்த துறவிகள் கொல்லை செய்யப்பட்டமை, பிரேமதாசாவின் உத்தரவின் பேரில் சரணடைந்த 640 பொலிசாரை படுகொலை செய்தமை. எல்லைப்புறக் கிராமவாசிகள் 44 பேர் கொலை செய்யப்பட்டமை. இவ்வாறான விடயங்களை பட்டியலிடுவதன் மூலம் புலிகளைக் கொலைகாரர்களெனச் சித்திரிக்க முயலும் கொடகே சிங்கள தேசிய இராணுவத்தினரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட கொக்கட்டிச் சோலைப் படுகொலைகள், செம்மணிப்படுகொலைகள், திருகோணமலையில் இடம்பெற்ற படுகொலைகள், கிருஷ்ணாந்தி குமாரசுவாமி, கோணேஸ்வரி, சாரதாம்பாள் என இன்னும் எத்தனையோ பெயர் தெரிந்த, தெரியாத தமிழ் பெண்கள் (பாலியல் வல்லுறவிற்குப்பின்) படுகொலைகள், பொலிசாரின் மறைமுக

ஆதரவுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட வெலிக்கடை படுகொலைகள், பற்றி பேச மறுக்கிறார்கள். பிந்துனு வெவ படுகொலைகள் இவ்வாறு

பெயர்கள் கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது ஆகவே சிங்கள மக்களும் திருகோணமலையைத் தமிழர்களின்

குடிகளாக மாறிவருகின்றனர். இதற்கு உதாரணமாக குல்லாவடி என்னும் இடத்தைக் குறிப்பிட முடியும்.

திருக்கோணமலை தமிழர்களின் தலைநகரம் அல்ல ஓர் இனவாதியின் கூற்று

நீண்டு செல்லும் தமிழ் மக்கள் மீதான கொலைப்பட்டியல் தொடர்பாக கொடகே போன்ற இனவாதிகள் எத்தகைய பார்வையைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஒரு வேளை இவ்வாறான கொலைகளை சிங்கள அரசின் சாதனைகள் என்று கூறுவார்கள் போலும்.

மேற்படி கருத்துக்கள் ஓர் இனவாதியின் சிந்தனையென்ற வகையில் எம்மால் புரிந்து கொள்ளமுடியும். எனினும் கொடகே தனது கட்டுரையில் திருகோணமலை தொடர்பாக கூறியிருக்கும் சில கருத்துக்கள் ஆழமான பரிசீலனைக்குரியவை. திருகோணமலை தமிழர்களின் தலைநகரம் அல்ல. கொடகேயின் கூற்று. இதற்கு ஆதாரமாக சில விடயங்களும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது தமிழர்கள் திருகோணமலையில் இரண்டாவது சமூகமாக இருக்கின்றனர்; திருகோணமலையின் மொத்த சனத்தொகை 353,000. இதில் முஸ்லிம்களின் தொகை 137,000. தமிழர்கள் 112,000. சிங்களவர்கள் 104,000. ஆகும். இதன்படி திருகோணமலை முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாகவுள்ள ஒரு மாவட்டமே தவிர திருகோணமலை மூன்று இனங்களும் கணிசமான அளவில் வாழும் ஒரு பிரதேசமாகவும் தெரிகின்றது. ஆகவே இதனடிப்படையில் திருகோணமலையை தமிழர்களின் தலைநகரமாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. சிங்கள மக்களுடைய வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாழ்ந்த பல விகாரைகளும் இங்கு காணப்படுகின்றன. (விகாரைகளின்

தலைநகரமாக ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள்.

கட்டுரையாளரின் திருகோணமலை சனத்தொகை பற்றிய கணிப்பு சரியானது. தற்போது திருகோணமலையில் முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக இருப்பது உண்மை. வாக்காளர் தொகையில் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக இருந்த போதும் தலை எண்ணிக்கையில் முஸ்லிம்கள் அதிகமாக இருக்கின்றனர். இன்று திருகோணமலையைச் சேர்ந்த பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் இடம்பெயர்ந்து வாழ்கின்றனர். குறிப்பாக இந்திய அகதி முகாம்களிலும் பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் வாழ்கின்றனர். இவர்களுடைய வருகைக்குப் பின்னர் இடம்பெறும் சனத்தொகை கணிப்பே முழுமையானதாகவும் உண்மையானதாகவும் இருக்க முடியும். ஆனால் சிங்களவர்களுடைய சனத்தொகை அதிகரிப்பில் நாம் ஆழமான கவனக்குவியிட்டுக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் சிங்களவர்களுடைய சனத்தொகை அதிகரிப்பானது மிகவும் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட குடியேற்றங்கள் மூலமான அதிகரிப்பேயன்றி இயல்பானதொரு அதிகரிப்பு அல்ல. கந்தளாய் குடியேற்றம் மூலமும் சேருவிலை விகாரை புளரமைப்பு மூலமும் தமிழ் மக்களுடைய நிலங்கள் திட்டமிட்டு அபகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மீன்பிடித் தொழிலை காரணமாகக் கொண்டு திருகோணமலையினுள் நுழைந்த பலசிங்களவர்கள் திருகோணமலையின் நிரந்தரக்

1881இல் முதலாவது சனத்தொகை கணக்கெடுப்பின் படி திருகோணமலையில் வாழ்ந்த சிங்களவர்களின் தொகை 935மட்டுமே. சுமார் முப்பது வருடங்கள் கழித்து 1921இல் அத்தொகை 1501 ஆக அதிகரித்தது. இது ஒரு இயல்பான அதிகரிப்பு. ஆனால் இக்காலப்பகுதியில் சிங்களத் தலைமைக்கு சில அதிகாரங்கள் கிடைத்ததைத் தொடர்ந்து 1946இல் சிங்களவர்களின் தொகை 15,706ஆக அதிகரித்தது. தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் சனத்தொகை அதிகரிப்பு வீதம் இயல்பானதாக அமைய சிங்களவர்களின் தொகை 10 மடங்கான அதிகரிப்பைக் காட்டுகின்றது. இது மிகவும் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இத்திட்டமிட்ட குடியேற்றமுயற்சி 1987இல் தமிழர்களின் தொகை 95,310 ஆகவும், சிங்களவர்களின் தொகை 86314 ஆகவும் முஸ்லிம்களின் தொகை 74,403ஆகவும் அமையக் காரணமாகியது.

1921இல் 4.4வீதமாக இருந்த சிங்களவர்கள், அரசின் உதவியுடன் 1987இல் 33.62 வீதமாக தங்கள் குடித்தொகையை பெருக்கிக் கொண்டனர். இதே போன்று மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலும் தமிழ் மக்களுடைய நிலங்கள் அபகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1981ஆம் ஆண்டு சனத்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி அம்பாறையில் சிங்களவர்களின் தொகை 146,371ஆகும். இந்நிலைமைக்கு முஸ்லிம் தலைமைகளின் சுயநலப் போக்கும் காரணமாகும். இங்கு சிங்கள அரசின் எதிர்பார்ப்பு என்னவெனில் காலப்போக்கில் கிழக்கில் தமிழர்கள் சிறுபான்மையாக்கப்படும் போது வடக்கு, கிழக்கு இணைப்பு என்ற வதம் சாத்தியமற்ற போகும் என்பதே. தற்போது திருகோணமலையில் தமிழர்கள் மூன்றாவது இனமாக மாறக்கூடிய அபாயம் உள்ளது. இவ் அபாயத்தை தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமாயின் திருகோணமலையிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து வாழும் சகல தமிழ் மக்களையும் மீண்டும் அவரவர் இடங்களில் குடியமர்வதற்கான சூழலை உருவாக்க வேண்டும். அதற்கான முயற்சியில் தமிழ் அரசியல் தலைமைகளும் ஈடுபட வேண்டும். ஈடுபடுவார்களா?

- சி. சகாதேவன்

‘சு’ரியன் கிழக்கில் உதிக்கும்’ என்பது பாலபாட நிலை வாக்கியம். (பேச்சுவார்த்தை பற்றிய) ‘பிரச்சினைகளும் கிழக்கில் உதிக்கும்’ என்ற வாக்கியம் இந்த வாரத்தின் அரசியல் அதிர்வுகளுக்கு பொருத்தமானதாகவே உள்ளது.

விடுதலைப் புலிகளின் கிழக்கு மாகாண பொறுப்பாளர் கரிகாலன், பத்திரிகைகள் சிலவற்றுக்குக் கொடுத்துள்ள நேர்காணலில், கிழக்கில், முஸ்லிம்களிடத்தில் தமிழர்கள் இழந்துபோன காணிகளை தமிழ் இளைஞர்கள் மீட்க விரும்புகின்றனர் என்ற கருத்துப்பட கூறியுள்ளார் என்றும், அது கிழக்கின் எதிர்கால அரசியலை பலத்த சந்தேகம் - களுக்குட்படுத்தியுள்ளது என்றும் மிக ஆணித்தரமாக எடுத்துக் கூறப்படுகின்றது.

இந்த விடயம் பற்றிய அதிர்வுகளின் அலை, நேர்வேஜியப் பேச்சாளர் ஒருவரின் குறிப்புரையை அத்தியாவசியப்படுத்தியுள்ளது.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர், ஏற்கெனவே, அரசு - புலிகளின் பேச்சுவார்த்தைகளின் பொழுது, முஸ்லிம்களும் இடம் பெறல் வேண்டுமென்று முன் வைத்த கோரிக்கை பின்னர் சற்றுப் பலம் குறைக்கப்பட்டு, கடைசியில் பேச்சுவார்த்தையைக் குழப்ப மாட்டோம் என்று சொல்கிற அளவில் வந்து நின்றது. இப்பொழுது அது பூரணமாக மீள் உயிர்ப்புப் பெறும்.

அப்போ புலிகள் - அரசு பேச்சுவார்த்தைகளில் முஸ்லிம்களும் இடம்பெற வேண்டுமென்று கோஷம் வலுக்கப் போகிறது. குறைந்த பட்சம் பார்வையாளர்களாகவாவது இருக்க வேண்டும் என்று மு.கா. தலைவரும் கேட்கலாம்.

இந்த விடயம் பற்றி இதுவரை வந்துள்ள ‘பேச்சுக்களில்’ வடக்கு முஸ்லிம்கள் ஒரு வார்த்தை - யேனும் பேசியதாக ஒரு செய்தியும் வரவில்லை.

அதனால் (இது எழுதப்படும் இந்த நிமிடம் வரை) மு.கா. இதனை ஒரு கிழக்கு மாகாணப் பிரச்சினையாகவே முன்வைக்கப்படுகின்றது என்று கொள்ளலாம் - கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்த வினா?

பாங்கொக்கில் நடக்கவிருக்கும் பேச்சுவார்த்தை எதுபற்றியது என்பதாகும். இது முக்கியமான வினா.

பாங்காக்கே பேச்சுவார்த்தை, இலங்கையின் அரசியலில் இலங்கைத் தமிழருக்குள்ள ஆட்சியாப்பு நிலைப்பட்ட (constitutional) நிலை என்ன என்று தான் எண்ணப்படுகிறது. இந்தப் பிரச்சினை (இலங்கைத் தமிழருக்கு உள்ள ஆட்சியாப்பு அந்தஸ்து) வரையறை செய்யப்படாததால் இது தமிழர் தனிநாடு கோரும் நிலைக்குச் சென்றது (1972). 1974 முதல் வலிமைபெற்றுக் கிளம்பிய தமிழ் இளைஞர் தீவிரவாத இயக்கங்கள், தங்கள் கோரிக்கைகளை தனி-நாடும் என்ற அடிப்படையிலேயே கட்டி-பெய்யுப்பினர். 1984/5 இல் பிரச்சினை பெரிதாகிய பொழுது, ‘திம்பு’ வில் ஒரு முகாநாடு நடந்தது. அதிர் சில கோரிக்கைகளை தமிழ் குழுக்கள் முன்வைத்தன.

(அந்த வேளையில் இவர்கள் என்ன கோரிக்கைகள் வைக்கின்றார்கள் என்பதைப் பார்க்க யாருக்காவது இடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததா?)

1984/5 பின் 1987/88 வந்தது. இந்தியா வந்தது. இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தம் வந்தது. அதன் அடிப்படையில் ஒரு ஆட்சியமைப்புத் திருத்தமும் வந்தது. (வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபை வந்தது).

பின்னர் அதுவும் போதிய தீர்வு அல்ல என்று ஆயிற்று. 1988 முதல்

விடுபட்டுப் போய்விடக் கூடாத சில விடயங்கள் - II

தீவிரவாதப் போக்கைக் கைவிட்டுப் பாராளுமன்ற அரசியலுக்குள் வந்தனர்.

கொள்ளப்படும் வடக்கு கிழக்கில் முஸ்லிம்கள் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றனர். தமிழருக்கு வடக்கு கிழக்கில் புவியியல் அடிப்படையில்

பேச்சுக்களும் பேச்சுவார்த்தைகளும்

அரசு - புலிப் பேச்சுவார்த்தை பற்றிய ‘தமிழ் பேசும்’ நிலைகள், நிலைப்பாடுகள்

அந்த மாற்றங்கள் கூட தமிழர் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவில்லை.

1994இல் புதுக்க வந்த அரசு பேச்சுவார்த்தை என்று வந்து கடைசியில், இருந்த உறவுகளும் அற்றுப் போயின.

1994 - 2001 கால அரசு போரை உக்கிரமாக நடத்தியது. அதனால் வடக்கு - கிழக்கில் தூவானம்? ஒவ்வொரு சிங்கள வீட்டு வாசற் கடவை வரை வந்தது.

1994 - 2001 இன் பிற கூற்றில் இது இலங்கைக்குள் வைத்துத் தீர்க்கப்படக்கூடியது அல்ல. இதற்கு ஒரு மூன்றாவது நாட்டு மத்தியஸ்தம் வேண்டுமென்பட்டது. அது ஏற்றுக் கொள்ளவும் பட்டது.

இந்தக் காலகட்டத்திலே தான் ஒரு அரசியல் உண்மை தெளிவாக்கப்பட்டது.

‘விடுதலைப் புலிகள் இலங்கைத் தமிழர் கோரிக்கைகளுக்காக அவற்றை முன்வைத்துப் போராடுகிறார்கள். போர் நிற்க வேண்டும். தமிழரின் ஆட்சியமைப்பு அந்தஸ்து நினைப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றால் புலிகளுடன் பேச வேண்டும் என்ற நிலைப்பாடு உருவானது.

முந்திய அரசாங்கம் அதை தொடங்கவிருந்தது. இன்றைய அரசாங்கம் அதை நடத்த முனைகிறது.

அந்த முனைப்பின் வெளிப்பாடுகள்தான்.

1. புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம்
2. பேச்சுவார்த்தைகள் பற்றிய பேச்சு
3. வரன்முறையான பேச்சு
4. (3) இன் அடிப்படையில் தீர்மானம்
5. (4) இன் அடிப்படையில் ஆட்சியாப்பு மாற்றம்
6. (5) இன் அடிப்படையில் சனக்கருத்துக் கணிப்பு

(3.04.2002 வீரகேசரி தலைப்பைப் பார்க்க)

பேச்சுவார்த்தையை அத்தியாவசியப்படுத்தி நிற்பது இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினைகளே.

அந்த பிரச்சினைக்கான தீர்வு வரும் பொழுது, நிச்சயமாக முஸ்லிம்களின் கருத்து அறியப்பட வேண்டும். தமிழரின் ‘பிரதேசம்’ எனக்

வழங்கப்படும் உரிமைகள் அப்பிரதேச முஸ்லிம்களின் உரிமைகளுக்கு எதிராகப் போகக்கூடாது. இது முக்கியம்.

ஆனால் அது வேறு, தமிழரும் அரசும் இப்பொழுது பேசவிருப்பது வேறு. நடக்கவுள்ள பேச்சு, இலங்கையின் ஒட்டுமொத்தமான ஆட்சியமைப்பில் தமிழர் இடம் யாதே என்பது.

இந்தச் சமயத்தில், மலையகத் தமிழர்கள் கூட, இலங்கைத் தமிழருடன் நிற்பதாகக் கூறிவிட முடியாது. அவர்களில் பலர் தங்கள் மலையக அடையாளம் முக்கியம் என்கின்றனர்.

இலங்கையின் ஆட்சியமைப்பில் இலங்கைத் தமிழர் பற்றிய இவ்-விடயத்தை புலிகளுடன் பேசித் தீருங்கள் என்று தமிழ் மக்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

எனவே இந்தப் பேச்சுவார்த்தை உண்மையில் புலிகள் பற்றியதல்ல. இது ஒட்டுமொத்தமான இலங்கைத் தமிழர் பற்றியது. அதனைப்

பேசுவதற்கான பொறுப்பை விடுதலைப் புலிகளிடம் தமிழ் மக்கள் வழங்கியுள்ளார்கள்.

விடுதலைப் புலிகள் இந்தப் பொறுப்புக்குத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டதன் வரலாறு ஒன்று உண்டு. அது இப்பொழுது இங்கு தேவையில்லை.

உண்மையில் இது இலங்கையில்

வேயே உள்ளது.

அந்த வகையில் தமிழர் பற்றிய தீர்வில் முஸ்லிம்களுக்கு நிறைய ‘இடம்’ உண்டு. அதாவது எடுக்கப்படும் எந்தத் தீர்வும் முஸ்லிம்களை பாதிக்கக்கூடாது. அது முக்கியம்.

அதற்காக தமிழர்களின் அரசியற் குறைபாடுகள் பற்றிய பேச்சின் பொழுது நாங்கள் பக்கத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பது சற்றுச் சிரமமான வாதமே.

இதற்கு மேலும் ஒன்று உண்டு.

புலிகள் - முஸ்லிம்கள் உறவில் பல விரிசல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. வடக்கு முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டமை புலிகளின் நற்பெயருக்கு தீங்கு விளைவித்துள்ளது.

தமிழர்கள், தாங்கள் சிங்கள மக்களிடமிருந்து கேட்பதை, தங்களின் பிரதேசத்திலுள்ள முஸ்லிம்களுக்கு மறுக்கக் கூடாது.

வேலிப் பிரச்சினைகளுக்கும் வட்டாரப் பிரச்சினைகளுக்கும் ஒரு வேறுபாடு உண்டு.

முஸ்லிம்களும், சிங்கள மக்களிடம் தாம் கேட்காதவற்றை ஆட்சி அந்தஸ்து நிர்ணயமற்ற தமிழர்களிடம் கேட்கக் கூடாது.

மேலும் (இது மிக மிக முக்கியம்) தங்களுக்குத் தமிழர்களுடன் தான் அரசியற் பிரச்சினை உண்டு. இலங்கையின் இனங்களோடு இல்லை என்ற அபிப்பிராயத்தை முஸ்லிம் தலைமை முஸ்லிம் மக்களுக்கு கொடுக்கக் கூடாது. மாவெனல்லை கிழக்கு மாகாணத்திலா இருக்கிறது? மடவளை உண்மையில் ஹக்கீமின் தேர்தல் மாவட்டத்தின் தானே வருகிறது.

இதில் மிகுந்த நிதானம் வேண்டும். தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் ஏன் சிங்களவர்களும் ஒரு விடயத்தை மறந்துவிடக் கூடாது.

இந்தப் பேச்சுவார்த்தை வெற்றி பெறுவதைப் பலர் விரும்பவில்லை. அவர்கள் பேச்சுவார்த்தையின் தோல்விக்கே முயல் கின்றனர். முஸ்லிம் தலைமை சரியான நேரத்தில் சரியான பக்கத்தில் நிற்க வில்லையென்ற குற்றச்சாட்டில் இருந்து தன்னைப் பாதுகாக்க வேண்டும்.

உண்மையில் இன்னுமொரு குரல் மிக விரைவில் கிளம்பினால் கூட நான் ஆச்சரியப்பட்டு.

‘தமிழ்த் தேசிய முன்னணியின் விருப்பின்படி, செல்ல வேண்டாம். அரசுடனான பேச்சுக்கான குழு 2001 தேர்தலில் கிடைத்த வாக்கு வீதா-சாரப்படி இருக்க வேண்டும்’ என்று ஆட்டுவித்தால் யாரொருவர் ஆடா-தாரோ!

இதழ் 10இல் சி.சகாதேவனின் பத்தியில் கீழுள்ள பகுதிகள் தவறுதலாக விடுபட்டு விட்டன. இதனையும் சேர்த்து வாசிக்குமாறு வாசகர்களை கேட்டுக் கொள்கிறோம். இத்தவறினால் பத்தியாளருக்கும், வாசகர்களுக்கும் ஏற்பட்ட சிரமத்திற்காக மனம் வருந்துகிறோம். ஆ-ர்

வரவிருக்கும் அமைப்பில் தானும் விடுபட்டுவிடக்கூடாது என்று நினைப்பவர்கள் பலர் பிரபாகரன் தொழுகையாளராக மாறுவர் தானே. ஆற்றுமுகம் தொண்டமான் பிரபாகரன் கட - அவுட்டை (ரணிலின் கட - அவுட்டை) நுவரெலியாவுக்குக் கொண்டு செல்ல, நம்மவன் சும்மாவா இருப்பான்!

ஆனால், மேற்சொன்ன இந்த நாடகங்களுக்கூடே பிரபாகரன் பற்றிய ஒரு தனிமனித வியப்பு எந்தத் தமிழரிடத்தும் இல்லாமல் இல்லை. அதை மறைக்க - வேண்டியதில்லை. மறைக்கவும் கூடாது. (கதிர்காமருக்குக் கூட அந்த உணர்வு ஒரு சில நாட்கள் இருந்தது - நோர்வேயின் வருகைக் காலத்தில்) எனவே இப்பொழுது தமிழர்களின் அபிப்பிராய முதல்வர்களாக உள்ளவர்களுக்கு

ஒரு பெரும் பொறுப்பு உள்ளது. பொங்குதமிழின் உண்மை பற்றி, அது சுட்டி நிற்கும் அரசியல் கருத்துநிலை பற்றி சிங்கள மக்களுக்கு தெளிவுபடுத்த வேண்டிய ஒரு அவசியம் உள்ளது. பொங்குதமிழ் நிகழ்ச்சியென்பது வடகிழக்கிலுள்ள தமிழர், அல்லாதவர்களை வெளியேற்றுவதற்கான ஒரு வெள்ளோட்ட நிகழ்ச்சி அல்ல என்பதை அடித்துச் சொல்ல வேண்டும். சசங்க பெரேராவுக்கு அப்படி யாரோ சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை மறுதலிக்க வேண்டும். பிரபாகரன் பற்றிய ஆளுமைப் போற்றுகை வளர்ந்ததற்கான குழலை, பின்புலத்தை விளக்க வேண்டும். இந்திய சக்திதரப் போராட்டத்தின் பொழுது, ஆங்கில ஆட்சி சாதாரண இந்தியரை

ஆதமா அற்றவர்களாக நடத்தியபொழுது, அந்த ஆதம் மீட்புக்குப் போராடிய ஒரு “ஆதமா”, எல, “மகாதமா” என்று சொல்ல வேண்டிய வந்தது ஒரு தற்செயல் நிகழ்ச்சி அல்ல. ஆளுமைப் போற்றுகை வேறு, வழிபாடு வேறு, தெய்வமாக்குவது வேறு. உண்மையில், ஆளுமைப் போற்றுகை என்பது அந்த ஆளுமை மேலே சுமத்தப்படும் ஒரு பொறுப்பு ஆகும். வேறு யாருக்கும் இல்லாவிட்டாலும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத் தலைவர் வே.பிரபாகரனுக்கு அந்த உண்மை - தன்மீது சுமத்தப்படும் அந்தப் பொறுப்பு - நன்கு தெரியும். ஏனெனில், ஊடகங்கள் சித்திரிப்பது போல, எல்லாக் காற்றுக்களும் ஒரே திசையை நோக்கி வீசவில்லை.

ரஞ்சித், விமலரத்ன, சாமிந் த

ராஜினிக்கு 15 வயது முடிவடைந்த கையுடன், அவள் கற்பனையிலும் கண்டிராத கொழும்பு நகரத்திற்கு ராசு மாமாவுடன் வந்தாள். அவள் கொழும்பு வந்தது இலங்கையில் மிகவும் பிரபல்யமான சினிமா

சமூகம் தோட்டப்பகுதியில் தான் வாழ்கிறது. அடிப்படை மனித-வரிமைகள் அவர்களுக்கு மறுக்கப்பட்டுள்ளன. இருப்பிடம், உணவு, உடை, கல்வி, சுகாதார வசதிகள், தொழில் வாய்ப்புகள், உழைப்புக் கேற்ற ஊதியம் ஒருபோதும் அவர்களுக்கு ஒழுங்காகக் கிடைத்ததில்லை. இதனாலேயே அவர்களுக்கு தோட்டமே உலகமாகியிருப்பதுடன்

பல தாய்மார்கள் பயந்தார்கள். பலர் வீட்டு வேலைக்கு சென்றுள்ள தமது பிள்ளையைப் பற்றிக் கூற விரும்பாது எம்மை தவிர்த்துச் சென்றார்கள்.

என்னும் பிரெம்லி தோட்டத்தின் சீதா லட்சுமி வீட்டு வேலைக்கு சென்றிருந்த தமது மகள் திரும்ப வீட்டுக்கு வந்துவிட்டதினால் பய-மின்றி உரையாடினார்.

குழந்தைப் பருவம் களவாடப்பட்டவர்கள்!

நடிகையொருவரின் வீட்டில் வீட்டுப் பணிப்பெண்ணாக வேலை செய்ய-வாகும். தான் வேலை செய்ய வந்த வீடு தான் வாழ்ந்த லயன் காம்ப-றாவிலும் விட கொதி நெருப்பை தன்மீது கக்குவதை ராஜினி அங்கு சென்ற சில நாட்களுக்குள்ளேயே கண்டு கொண்டாள். அவள் அந்த வீட்டிலிருந்து தப்பித்து மீளவும் தோட்டத்து லயன் காம்பறாவுக்கே சென்றுவிட்டாள்.

'அந்த நோனா தோட்டத்து முனியாண்டி கங்காணி மாதிரி பொழுதும் பயமுறுத்தியபடிதான் இருப்பாங்க. சிகரட் புகைப்பாங்க. குடித்துவிட்டு வந்து காலைப் பிடித்து-விட சொல்வாங்க. கொஞ்சம் அசந்-தாலும் காலால் உதைப்பாங்க. தூசணத்தால் திட்டுவாங்க. நான் 3 மாதங்களுக்கு மேல் அங்கு இருக்க-வில்லை. திரும்ப தோட்டத்துக்கே வந்து விட்டேன்.'

ஐ.நா. சிறுவர் உரிமை சாசனத்தின் படியும், இலங்கை குற்றவியல் கோவையின்படியும் சிறுவர்களை வீட்டு வேலைக்கமர்த்துவது கடுந் தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். எனினும் தோட்டப்பகுதி சிறுவர்களை வீட்டு வேலைக்கு அமர்த்துவதற்கு எதிராக இந்தச் சட்டங்கள் இதுவரை-யில் பிரயோகிக்கப்பட்டதில்லை. தோட்டப்பகுதி பிள்ளைகளுக்கு நீதியை பெற்றுக்கொடுப்பதற்கான-வையாக இந்தச் சட்டங்கள் இல்லை-யோ என்ற சந்தேகம் தான் உருவாகிறது. ஏனெனில் தோட்டத்துப் பிள்ளைகள் வீட்டு வேலைகளில் ஈடுபடுத்தப்படுவது நாள்தோறும் அதிகரித்து வருவதுடன், இதனால் தோட்ட மக்களது வாழ்வில் பல்வேறு சமூகப் பிரச்சினைகளும் உருவாகி வருகின்றன.

இலங்கையிலேயே மிகவும் வறுமையில் பீடிக்கப்பட்ட மக்கள்

தோட்டத்தை விட்டு வெளியில் வாழ்க்கையொன்றை உருவாக்க முடியாதும் இருக்கிறது. தோட்டத்-திலிருந்து யாராவது சிலர் வெளியில் சென்று வாழ்வதாயிருந்தால் அது மிக அரிதான நிகழ்வாகத்தான் உள்ளது.

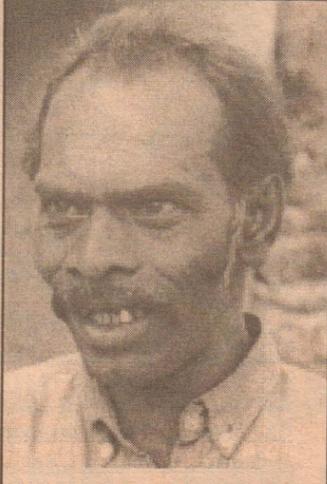
தோட்டப் பிள்ளைகளை வீட்டு வேலையில் ஈடுபடுத்துவது பற்றின எமது தேடலின் போதுதான் நுவரெலியாவில் ஹைபொரஸ்ட் தோட்டத்தில் ராஜினியை எமக்கு சந்திக்கக் கிடைத்தது.

நாம் அங்கு சென்ற வேளையில் ராஜினியின் பாட்டி, அம்மா, அப்பா, அக்கா மற்றும் அவரது கணவன் பிள்ளைகள் அனைவரும் வசித்தது 10 அடி அளவில் விஸ்தீரணமுடைய சிறு லயன் காம்பறாவில் ஆகும். இந்த நரக வாழ்வில் இருந்து விடுபட அவள் நீண்ட நாட்களாக மார்க்கம் தேடி வந்தாள். தனது வீட்டில் இருந்து இரண்டு மைல் தொலை-விலுள்ள பாடசாலைக்கு கால்நடை-யாக மேடு பள்ளங்களைக் கடந்து செல்ல வேண்டியிருக்கும் கடின பயணம் அவளுக்குக் கசந்தது. இதனாலேயே அவள் பாடசாலை செல்வதை மூன்றாம் வகுப்புடன் நிறுத்திக் கொண்டாள். அதனாலேயே குழந்தை வயதில் அவள் மாமாவின் யோசனைக்கேற்ப வீட்டு வேலைக்கு செல்ல முன்வந்தாள். எனினும் கொழும்பு வாழ்க்கை அவளுக்கு தோட்ட வாழ்க்கையை விட கடின-மாயிருந்ததால் மீளவும் லயத்திற்கே திரும்பி விட்டாள்.

தமது பிள்ளைகளை வீட்டு வேலைக்கு அனுப்பியுள்ள தாய்மா-ர்கள் பலரும் பெரும் பயத்துடனேயே காலந்தள்ளுகிறார்கள். தாம் பெரிய தவறு செய்துவிட்ட உள்ளுணர்வு அவர்களிடம் காணப்படுகிறது.

இது பற்றி கதைத்தால் தமது மகளுக்குப் பிரச்சினை வரலாம் என

சீதா லட்சுமியின் மகள் ராஜகோ-பால் பாபாத்தி. அவள் பத்தாவது வயதில் கொழும்பில் ஒரு வீட்டில் வேலைக்கு சென்றிருக்கிறாள். தனது மகள் ஒரு வருடம் அங்கு வேலை செய்திருந்தும் ஒரு சதம் கூட சம்பளம்

தரவில்லை என அவர் ஆத்திரத்-துடன் தெரிவித்தார்.

'நான் நோயாளி. எனது கணவர் தலவாக்கலையில் தோட்டமொன்றில் வேலை செய்கிறார். கஷ்டத்தினால் பிள்ளையை வீட்டு வேலைக்கு அனுப்பினோம். ஒரு வருடம் வேலை செய்தும் சம்பளம் ஒன்றும் தரவில்லை. அதனால் மகள் வீட்டுக்கு வந்துவிட்டாள். தற்பொழுது தோட்டத்தில் கூலி வேலைக்குப் போகிறாள்.'

'மகள் எத்தனையாவது வரை படித்திருக்கிறாள்' நாம் பாபாதியின் தாயிடம் கேட்டோம்.

'அவள் பாடசாலைக்கு போன-தில்லை. படித்தாலும் மலையில்

கூலிவேலைக்குத் தானே போக வேண்டியிருக்கும் என்பதால் பள்ளிக்கூடம் அனுப்பவில்லை'

இது தோட்டத் தொழிலாளர் மத்தியில் காணப்படும் சிந்தனை-யாகும். அவர்களுக்கு தமது பிள்ளை-கள் பல் பலகையின் பெயரை வாசிக்கவும், விலாசமொன்றை எழுதவும் மாத்திரம் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்திருந்தால் போதும் என்பதா-யிருக்கிறது.

தோட்டத் தொழிலாளரின் உரிமை-களுக்காக முன்னிற்பதாக கூறிக்-கொள்ளும் அரசியல்வாதிகளும் இவ்விடயத்தை கவனத்தில் எடுப்-பதில்லை. ஏனெனில் அந்த பல்-பலகையை மாத்திரம் வாசிக்கத் தெரிந்திருப்பவர்களால் தமது சுக-போகத்திற்கு சவால்விட முடியாது என்பதை அவர்கள் அனுபவத்தின் மூலமாக அறிந்திருப்பதாகும். அதனால் தோட்டத் தொழிலாளரின் பிள்ளைகளது கல்வி அபிவிருத்திக்கு இந்த தலைவர்கள் உதவுவார்கள் என எதிர்பார்க்க முடியாது.

பெருமாள் சிரோமணிக்கு வயது 41ஆகும். அவர் விஜயகுமாரியின் தாய். மகளை வீட்டு வேலைக்கு அனுப்ப நேர்ந்தது பற்றியும் தோட்-டத்து தலைவர்மாரின் பொறுப்பற்ற தன்மை குறித்தும் சோகத்துடன் கூறினார்.

ஹைபொரஸ்ட் தோட்டத்தில் சந்திக்க கிடைத்த இன்னொருவர் விஜயராணி. அவருக்கு தற்போது 17வயதாகிறது. 14வது வயதில் அவள் வீட்டு வேலைக்காக கம்பஹா மாவட்டத்தில் பிரபல்யமான அரசியல்வாதி ஒருவரின் உறவினர் வீட்டில் வேலைக்குச் சேர்ந்தாள். அந்த அரசியல்வாதியின் உறவினர் பெரும் கோடீஸ்வரர். விஜயராணி இன்னும் அந்த வீட்டில் தான் இருக்கிறாள். அவளுடன் உரையாடியபோது எமக்கு

வித்தியாசம் தெரிந்தது. அவள் எம்முடன் உரையாடிய போது பயநடுக்கம் அவளிடம் காணப்-பட்டது. வாய்ப்பாடும் செய்ததை கூறுவதைப் போல் கூறினாள். வேறு எந்தப் பிள்ளையும் கேட்காத கேள்-வியை அவள் எம்மிடம் கேட்டாள்.

'தயவு செய்து ஏன் இந்த விடயங்-களை எல்லாம் கேட்கிறீர்கள் என தெரிந்துகொள்ள முடியுமா?'

நாம் எமது நோக்கத்தைச் சொன்-னோம். பின்னர் அவள் ஒரேயடியாக தன்னைப் பற்றி கூறத்தொடங்கினாள்.

'நான் 3வது வரை டவுன் பள்ளிக் கூடத்தில் படித்தேன். அம்மாவுக்கும் அப்பாவுக்கும் தோட்டத்தில் வேலை இல்லாது போனதால் எங்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்பட்டது. பின்னர் ஒரு அக்கா என்னை கம்பஹா வீட்டுக்கு கூட்டிக்கொண்டு போனார். அந்த வீட்டுக்கார அம்மா என்னை பிள்ளை போல் பார்த்து கொள்கிறார்கள். என்னை பாடசாலைக்கும் அனுப்பு-கிறார்கள்.'

எந்தப் பாடசாலை என கேட்-டோம்.

நினைவில் இல்லை.

பாடசாலையில் என்ன படித்தீ-ர்கள்?

சிங்கள, ஆங்கிலம், பௌத்தம் எல்லாம் படிக்கிறேன்.

தேவாரம் தெரியுமா?

இல்லை.

ஆங்கில பாடத்தில் முதல் ஐந்து எழுத்துகளும் தெரியுமா?

இல்லை.

அந்த வீட்டில் வேறு யார் யார் இருக்கிறார்கள்?

அம்மாவும் ஐயாவும் இருக்கிறா-ர்கள், அமைச்சரும் வருவார்.

தொடர்ச்சி 11ம் பக்கம்..

தோட்டப்பகுதி சிறுவர் தொழிலாளரின் கல்வி நிலைமை		
	விகிதாசாரத்தில்	
பாடசாலை செல்லாதவர்கள்	10.84	
1ம் வகுப்பிலிருந்து 5ம் வகுப்பு வரை	32.53	
6ம் வகுப்பில் இருந்து 9ம் வகுப்பு வரை	46.99	
10ம் வகுப்பில் இருந்து 11ம் வகுப்பு வரை	8.43	
12ம் வகுப்பில் இருந்து 13ம் வகுப்பு வரை	1.21	

தோட்டப்புற பிள்ளைகளின் வேலைகளின் தன்மையும் விகிதாசாரத்தில்:		
	ஆண்	பெண்
வீட்டு வேலை	34.5	57.2
சில்லறைக் கடைகள்	38.2	10.7
பூந்தோட்டங்கள் மற்றும்		
பால் பண்ணைகளில்	14.5	-
பல்வேறு நாட்கூலி வேலைகள்	3.6	10.7
எடுபிடி ஆட்கள்	3.6	10.7
வேறு வேலைகள்	8.6	10.7

இணையதள அறிக்கையொன்றிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்றவை.

சமூகப் பிரக்ஞை இல்லாத எழுத்தால் சமூகத்திற்குக் கேடே!

-சுகதகுமார்-

இலக்கியத்தை நேசிக்கும் கவிஞராக மட்டுமன்றி, சமுதாய மேம்பாட்டுக்கு ஓயாது பாடுபடும் சமூக சேவக ஆகவும் இருப்பதனால், நீங்கள் மற்ற எழுத்தாளர்களிடமிருந்து மாறுபடுகிறீர்கள் என்பது என் கருத்து. இலக்கியம், சமூக சேவை - இரண்டிலும் உங்களுக்கு எப்படித் தீவிர ஈடுபாடு உண்டானது என்பதை விளக்க முடியுமா?

நீங்கள் குறிப்பிடும் இரண்டு பிரிவிலும் பலமான அஸ்திவாரம் என்னுள் சின்ன வயசிலேயே போடப்பட்டதற்கு முழு காரணம் என்னைப் பெற்றவர்கள் தாம். அப்பா அம்மாவைப் பொறுத்தவரை நான் ஒரு பாக்கியசாலி. அப்பா லோகேஸ்-வரன் ஒரு எழுத்தாளர் மட்டுமல்ல. சுதந்திரப் போராட்ட வீரர். அம்மா அந்தக் காலத்திலேயே, அதாவது சுமார் அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே மெட்ராஸ்க்குச் சென்று சமஸ்கிருதத்தில் பட்டம் பெற்றுத் திரும்பி, பெண்கள் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராக இருந்தவர். யாருக்குக் கிடைப்பார்கள் அப்படிப்-பட்ட பெற்றோர். சொல்லுங்கள்! அதுவும் அந்தக் காலத்தில்!

நிச்சயமாய் பெருமைப்பட வேண்டிய விஷயம் தான். பெற்றோர் படித்தவர்களாக இருந்து இலக்கியத்தில் இயற்கையாய் நாட்டம் கொள்ள ஐவத்தது என்கிறீர்கள்?

அது மட்டுமல்ல... அப்பா அம்மா நல்ல முன்னுதாரணங்களாக வாழ்ந்து காட்டியதில் அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கைக்கு அவசியமான மதிப்புக்களைச் சின்ன வயசிலேயே புரிந்து கொள்ள முடிந்ததும் பெரிய அதிர்ஷ்டம் அல்லவா?

அப்பா ஒரு அப்பட்டமான காந்தியவாதியாக வாழ்ந்த போதும், சமுதாயத்தில் உண்டாகும் சீர்கேடுகளை மன்னிக்க முடியாத தார்மீகக் கோபக்காரராகவும் இருந்தார். நிலம், சொத்துக்களை விற்று சுதந்திரப் போராட்டத்தின் தேவைக்காக சந்தோஷமாகக் கொடுத்தவர்.

எந்த வயதில் எழுதத் துவங்கினீர்கள்? உங்கள் முதல் கவிதை, கதை எப்போது பிரசுரமாயிற்று?

எழுதத் துவங்கியதைத் திட்ட-வட்டமாய்ச் சொல்வது கஷ்டம். ஏனென்றால் நினைவு தெரிந்த நாளாய் நான் எழுதிக் கொண்டிருப்பது தான் நிஜம். ஸ்வபாவத்தில் நான் சங்கோஜி. எனக்குக் கோபம் வந்தாலும் சரி, சந்தோஷம் கொப்பளித்தாலும் சரி, தனியாகப் போய் அமர்ந்து ஒரு நோட்டுப்புத்தகத்தில் என் உணர்வுகளை எழுத்தில் வடிப்பது வழக்கம். ஆனால் என் கூச்ச குணம் காரணமாய் கல்லூரிக்குச் செல்லும் வரை யாரிடமும் எதையும் காட்டாமல் மறைத்து வைத்திருந்ததால் நான் எழுதுவேன் என்பது என் குடும்பத்தினருக்குக் கூட தெரியாத சமாசாரமாக இருந்தது.

பிறகு?

கல்லூரி மலர்களின் என் கவிதைகள் வெளிவர ஆரம்பித்தன. எம்.ஏ.படிக்கும் போது சமஸ்கிருத

சாகித்ய பரிஷத்தின் கருத்தரங்கு ஒன்று சர்வபள்ளி ராதாகிருஷ்ணன் தலைமையில் திருவனந்தபுரத்தில் நடந்த தருணத்தில், அதை முன்-னிட்டு ஒரு கவிதைப் போட்டி நடக்க என் கவிதை ஒன்றை ஸ்ரீகுமாரன் என்ற புனைபெயரில் அனுப்பினேன். சொந்தப் பெயரில் எழுதினால் நீதிபதிகளுக்கும், அப்பாவுக்கும் நான் யார் என்று தெரிந்துவிடும் என்ற பயம்... ஆனால் பாருங்கள் மூன்று வாரங்கள் கழித்து என் கவிதைக்கு நூறு ரூபாய் பரிசு கிடைத்திருக்கிறது என்கிற சேதியைத் தங்கிய கார்ட் வந்த பிறகு, பெற்றவர்களிடம் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. அன்றைய நூறு ரூபாய் இன்றைய பத்தாயிரத்துக்குச் சமம்! அப்பாவிடம் கடிதத்தைக் காட்டினேன். அவர் முகம் சட்டென்று இறுகியது. எதுவும் பேசாமல் எழுந்து வெளியே போனவர் இரவு வீட்டு திரும்பியதும் என்னைக் கூப்பிட்டார். 'பரிசுக் கவிதையைத் தேர்ந்தெடுத்த நீதிபதி-களின் நானும் ஒருவன். 'ஸ்ரீகுமாரன்' என்பது நீதான் என்று தெரியா-விட்டாலும், மகளுக்குத் தந்தை பரிசு கொடுப்பது தவறு. அதனால் கமிட்டி மெம்பர்களிடம் விவரத்தை விளக்கி, உன் கவிதைக்குக் கொடுத்த பரிசை ரத்து செய்து விட்டு வந்திருக்கிறேன் என்று சொன்னதும் நான் அடைந்த மனவேதனை இருக்கிறதே...

அந்த கவிதையை என்ன செய்தீர்கள்?

ஒருசில மாதங்கள் கழித்து மனசை திடப்படுத்திக் கொண்டு 'ஸ்ரீகுமாரன்' பெயரிலேயே 'மாத்ரு-பூமி' பத்திரிகைக்கு தைரியமாய் அனுப்பினேன். அதன் அப்-போதைய ஆசிரியர் என்.வி.கிருஷ்ண வாரியர் கவிதையைப் பிரசுரத்துக்கு ஏற்றுக்கொண்டது மட்டுமல்லாமல்

திருவனந்தபுரத்தில் சுகதகுமாரியை சந்திக்கச் சென்ற அன்று, 'அபாய' கிராமத்துக்கு அடிக்கல் நாட்டவென இரண்டு நாட்களில் அங்கு வரவிருந்த தலாய் லாமாவை வரவேற்கும் வேலைகளில் அவர் மும்முரமாய் இருந்தார். வெயிலில் அலைந்து களைத்திருந்த முகம் சற்றே கலைந்திருந்த முடி நூல் சேலை, எந்தவித அலங்காரமும் இல்லாத எளிமையான தோற்றம். முப்பது வருஷங்களாக எழுதும் சுகதகுமாரி, வயலார் விருது, கேரள சாகித்ய அகாடமி விருது, ஆஸான் விருது, ஓடக்குழல் விருது என்று பல பரிசுகளைப் பெற்றவர். இவருடைய 'ராத்திரி மழா' கவிதை மத்திய சாகித்ய அகாடமி விருதைப் பெற்றுள்ளது.

பல சந்தர்ப்பங்களில் சமுதாயப் பிரச்சினைகளுக்குத் தன்னந்தனியாக நின்று குரல் கொடுக்க நேர்வதற்காக சுகதா சோர்ந்து விடுவதில்லை. மாறாக, அவர் சொல்கிறார் - 'இளைய தலைமுறையினர் என் மீது வைத்திருக்கும் நம்பிக்கை, என் கவிதைகள் தரும் உரம், என் நெஞ்சில் நிறைந்திருக்கும் அன்பு இந்த மூன்றும் எனக்குத் தேவையான பலத்தைத் தந்து என் பயணத்தைத் தொடர வழி செய்யும்...'

'உங்களிடமிருந்து கவிதைகளை அடிக்கடி எதிர்பார்க்கிறோம்' என்று கடிதம் எழுத, கடவுளே நான் ஆகாயத்தில் மிதந்த நாட்கள் அவை!

பெண் பெயரில் ஆண் எழுதுவது நாகரீகமாகக் கருதப்பட்ட நாட்களில் நீங்கள் 'ஸ்ரீகுமாரன்' பெயரில் எழுதியது வேடிக்கை தான்! ஸ்ரீகுமாரனை விடுத்து சுகதகுமாரியாக எழுத முற்பட்டது எப்போதிலிருந்து?

கல்லூரியில் இருக்கும் போதே அந்த மாற்றம் நிகழ்ந்துவிட்டது. பல கவிதைகள் எழுதி அத்தனையும்

ஸ்ரீகுமாரன் என்ற பெயரில் 'மாத்ரு-பூமி'யில் பிரசுரமான சமயத்தில் அவற்றில் ஒன்று 'சுகதகுமாரி' என்ற பெயரில் கல்லூரி மலரில் வெளிவர, என்.வி.கிருஷ்ண வாரியர் எக்கச்சக்கக் கோபத்துடன் 'ஸ்ரீ குமாரன் கவி-ஒன்றல்ல. பல... முன்பெல்லாம் இளைஞர்கள் சில லட்சியங்களோடு வாழ்ந்தார்கள். அந்த லட்சியங்களில் இலக்கியங்கள் வெளிப்பட்ட போது அவற்றை விருப்பிப் படித்து ரசித்தார்கள். இன்று அப்படி அல்லவே... மக்கள் தன்னம்பிக்கை அற்றவர்களாகவும், எதிர்மறை சிந்தனைகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருப்பதோடு, வசதிக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுப்பவர்களாகவும் மாறிவிட்டதில் முன்பு இருந்த மதிப்புகள் இன்று இல்லை என்பது நிதர்சனம். இவற்றோடு, தொலைக்-காட்சி, சினிமாக்களின் ஈர்ப்பு வேறு... சிந்தனையை திசை திருப்ப இத்தனை இருக்கும் போது நல்ல விஷயங்களிலோ இலக்கியத்திலோ கவனம் அவ்வளவாகப் போகாதது இயற்கை தானே! இந்த நிலை இந்தியாவில் மட்டுமல்ல, உலகம் பூராவும் பரவி-

கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. அதன் பிறகு இன்றுவரை எழுதுவதெல்லாம் சொந்தப் பெயரில் தான்.

கதைகள் எழுதுவதில் உங்களுக்கு நாட்டம் இருந்ததில்லையா?

ஆரம்ப காலத்தில் பல சிறுகதைகள் எழுதியிருக்கிறேன். பின்னர், கவிதையின் தாக்கம் அவற்றில் இல்லை என்பதால் நிறுத்தி விட்டேன். இருப்பினும், இன்றைக்கும் கட்டுரைகளை எழுதுவதிலும்

யிருப்பது உண்மை

நீங்கள் குறிப்பிடும் 'மதிப்புகளின் சீரழிவை' தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்று நம்புகிறீர்களா? இந்த முயற்சியில் இலக்கியத்துக்குப் பங்குண்டு என்று கருதுகிறீர்களா?

நிச்சயமாய் சமுதாயத்தின் ஆக்க-பூர்வமான வளர்ச்சிக்கு இலக்கியம் கட்டாயம் உதவ முடியும். ஒரு உதாரணம் சொல்லட்டுமா? 1979 இல் 'அமைதிப் பள்ளதாக்கு'

இயக்கங்கள் தோன்றி, கேரளா முழுவதும் போராட்டம் பரவியதில் அரசாங்கம் அமைதிப் பள்ளதாக்குத் திட்டத்தையே கைவிட வேண்டி வந்ததே! இந்த மாபெரும் வெற்றியில் எழுத்தாளர்களின் பணி மகத்தானது.

சில எழுத்தாளர்கள் 'எழுத்தினால் எந்த சமுதாய மாற்றத்தையும் சாதிக்க முடியாது' என்று கூறுவதைப் பற்றி உங்கள் கருத்து?

எனக்கு உடன்பாடு இல்லை. சமுதாயம் என்பது என்ன? நீங்களும் நானும் அடங்கியது தானே. அதில் ஒரு அங்கமாக வாழும் போது, அதன் பிரச்சினைகளால் எப்படி பாதிக்கப்-படாமல் இருக்க முடியும்? அல்லது, அதன் தீர்வுக்காகப் பாடுபடாமல் ஒதுங்கி நிற்க முடியும், என்னைப் பொறுத்தவரை பேனா ஒரு துடைப்-பம் போன்றது தான். நம்மைச் சுற்றியுள்ள குப்பைகளை அகற்ற துடைப்பம் உதவுவது போல பிரச்சினைகளை இனங்காட்டி சிந்திக்-கத் தூண்டி, தீர்வுக்கு வழி காண வைப்பது பேனாவின் கடமை.

சமுதாயப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசும் போது 'அடிமட்ட மக்களின் கஷ்டங்களைப் பற்றி எழுதிய அளவுக்குப் பெண்களின் பிரச்சினைகள் எழுத்தாளர்களால் அலசப்படவில்லை' என்று விமர்சகர் ஒருவர் கூறியது நினைவுக்கு வருகிறது. இந்தக் கருத்தை ஏற்கிறீர்களா?

உண்மை தான். எண்ணிக்கையில் பெண்கள் தீவிர எழுத்துக்களை எழுத முன்வராததாலேயே அவர்-களின் பிரச்சினைகளுக்குச் சரியான வெளிப்பாடு கிடைக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன்

லலிதாம்பிகை அந்தர்ஜனம், பாலாமணி அம்மா, சரஸ்வதி அம்மா, கமலாதாஸ், நீங்கள் போன்ற முன்னோடிகள் இருந்தமாதான் இதை நினை?

இன்றைக்குப் பல பெண்கள் எழுதுகிறார்கள். நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் பெரும்பான்மை எழுத்துக்-கள் பொழுது போக்குக்காக எழுதப்-படுபவையே. பிரச்சினைகளைத் தொட்டு, சிந்தனையைக் கிளறிவிடக் கூடியவையாக அவை இல்லை. அதற்குக் காரணம் பல பெண்கள் இன்னமும் சமுதாயத்தை, குடும்பத்-தைக் கண்டு பயப்படுகிறவர்களாக இருப்பது தான். எதையாவது சொன்-னால், எழுதினால், பாதுகாப்புப் போய்விடும் என்று கலங்குவதால் அடிப்படையில் பெண்கள் இன்றும் கோழைகளாக இருக்கிறார்கள். நிஜத்தை தைரியமாய் எடுத்துச் சொல்லப் பயப்படுகிறார்கள். பெண்-கள் தன்னம்பிக்கை, துணிச்சல் நிறைந்தவர்களாக மாறினால் தான் பிரச்சினை குறித்து வெளிப்படையாகக் பேச முன்வருவார்கள். அதுவரையில் இதற்கு விமோசனம் இல்லை.

எழுத்து தவிர, நீங்கள் ஈடுபாடு கொண்டுள்ள இதர நடவடிக்கைகள் பற்றிக் கூற முடியுமா?

சுற்றுப்புறச் சூழல் பாதுகாப்பில் ஆர்வம் கொண்ட சிலர் அதற்காகத் தீவிரமாகப் பாடுபடுகிறோம். வளர்ச்சி என்ற பெயரில் நமது காடுகள், நதிகள், மண்ணுக்கு உண்டாகும் கேடுகளை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்கிறோம். பூச்சி கொல்லிகளை உபயோகிப்-பதனால் மண் செத்துப் போகிறது என்பதிலிருந்து நமது கலாசாரம், பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்கள் போன்ற பல அற்புதமான விஷயங்-களை எப்படி இழந்து கொண்டு வருகிறோம் என்பது வரை மக்க-ளுக்குக் கூட்டங்கள் எழுத்துக்கள் மூலம் புரியவைக்க முனைகிறோம்.

மூளை பாதிக்கப்பட்ட பெண்களின் நலனுக்காக நீங்கள் அதிகம்

தொடர்ச்சி viii ம் பக்கம்

நால் மதிப்பீடு

- ரவிச்சந்திரா

விளம்பரத்துறை பற்றி காவலூர் ராசதுறை எழுதிய புத்தகம் ஒன்று வெளிவந்துள்ளது. இதில் விளம்பரத்துறையின் தோற்றம், வளர்ச்சி, வீச்சு, ஆதிக்கம் என்பன பற்றி விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

காவலூர் ராசதுறை ஏற்கெனவே சிறுகதை, நாவல் மூலம் தமிழ் இலக்கிய உலகத்தினருக்கு அறிமுகமானவர். இப்போது முதன் முதலாக விளம்பரத்துறை பற்றிய புத்தகத்தினை வெளியிட்டிருக்கின்றார்.

விளம்பரத்துறை பற்றிய அவரது புத்தகத்தில் விளம்பரம் தொடர்பாக அதனது வளர்ச்சி வீச்சு, என்பவற்றுக்கப்பால் விளம்பரமும் சாதியமும், விளம்பரமும் பெண்ணியல்வாதமும் தொடர்பாக இரண்டு பகுதிகள் எழுதியுள்ளார்.

அதில், சாதியத்தை ஒழிப்பதற்கு அரசியல்வாதிகளும், அறிஞர்களும், எழுத்தாளர்களும் ஆகியோரும் அவ்வப்போது பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளனர் என்பது உண்மையே. சட்டத்தின் முன்னிலையில் சாதியின் பேராற பாகுபாடு காட்டுதல் குற்றமாகக் கணிக்கப்படுகிறது. என்றாலும் எம் சமூக, சமய ஆசாரங்களுடன் அது இரண்டறக் கலந்துள்ளமையால் அதனை ஒழிப்பது இயலாத செயலாகக் கருதப்படுகின்றது.

இன்று துப்பாக்கி முனையில் சாதியம் மெளனித்துக் கிடக்கிறது எனச் சிலர் ஒப்பாசாரத்துக்காக அங்கலாய்க்கின்றனர் என்று தெரிவிக்கின்றார்.

விளம்பரத்துறையில் சாதியம் பற்றி எழுத வந்தவர் சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்டமெல்லாம் வெவ்வேறு நோக்கமாகவும், தமது சுயநலம் சார்ந்ததாகவும் அமைந்திருந்தன என்கிறார்.

அத்துடன் சாதியம் போன்ற பிரச்சினைகள் தனிமனித முயற்சியால் தீர்க்கப்படக் கூடியன அல்ல என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆயினும் விளம்பரத்துறைக்குள்

ஊடுருவியுள்ள சாதியம் பற்றி விமர்சிக்கத் தவறியுள்ளார்.

அதேபோல் விளம்பரமும் பெண்ணியல்வாதமும் என்ற தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரையில்,

"சர்வதேச மகளிர் தினத்தை-யொட்டிய கருத்தரங்கொன்றில்

விடுவதால் விளம்பரதாரர்கள் அழைப்பைப் பயன்படுத்தி பால்மாவை சந்தைப்படுத்துகிறார்கள்.

ஆக, வழமையாக ஒரு சிலர் சொல்வதைப் போல் பெண்கள் தங்கள் அழகு கெட்டு விடும் என்பதற்காக பால் கொடுப்பதில்லை

யில் பெண்கள் பால் கொடுக்காததால் தான் பால் மா விற்பனை அதிகமாக இருக்கின்றது. இதற்காகத் தான் பெண்கள் விளம்பரத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்றார்கள் என்று எழுதுவது எவ்வளவு மடமை.

அத்தோடு அவர் எழுதுகின்றார்

பெண்களின் சபல புத்தியை விளம்பரதாரர்கள் பயன்படுத்துகிறார்களாம்!

பங்குகொள்ளும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. ஒரு பெண் மாமூலான பெண்ணியக் கருத்துக்களை முன்வைத்தார்.

விளம்பரங்களில் தேவையில்லாமல் பெண்களைப் பயன்படுத்துதல்

ஆணாதிக்கத்தைக் கட்டிக்காப்பதற்காகவே இவ்வாறான விளம்பரங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன

கால் நூற்றாண்டு காலமாக விளம்பரத்துறையில் பயின்று வருகிறவன் என்னும் நிலையில் விளம்பர முகவரகங்களும் ஏனையோரும் பெண்களை மொடல்களாக உபயோகிப்பதற்குக் காரணமென்ன என்பதை ஓரளவுக்கு விளக்க முயல்கிறேன்.

உதாரணத்துக்குப் பால் மாவை எடுத்துக் கொள்வோம். ஒரு தாய் தன் குழந்தைக்கு ஆறு மாத காலத்துக்காவது பாலூட்ட வேண்டும். ஆனால் உண்மையில் நடப்பதென்ன?

பெண்கள் மூன்று மாதத்துக்குள்ளேயே தாய்பாலுக்குப் பதிலாகப் பட்டிப்பால் புகட்டத் தொடங்கிவிடுகிறார்கள். இதற்கு அவர்கள் சொல்லும் காரணம் தங்களுடைய பால் பிள்ளைகளுக்குப் போதாதென்பது. ஆனால் உண்மை அதுவன்று. குழந்தைகளுக்குத் தேவையான அளவு பால் இயற்கையாகவே உண்டு. குழந்தை அழும் போதெல்லாம் பாலூட்டி வந்தால் போதுமானது எனும் காவலூர் ராசதுறை,

தொடர்ந்து எழுதுகிறார், பிள்ளைகளுக்கு தாய்மார் பாலூட்டாமல்

என்ற சாரத்தை நோக்கி அவரது கருத்துச் சொல்லப்படுகின்றது.

இலங்கையில் சாதாரணமாக வடக்கு கிழக்கினை எடுத்துக் கொண்டால் யுத்தத்தினால் ஒழுங்கான உணவில்லாத நிறை போசாக்கு அற்ற குழந்தைகள் எத்தனை பிறக்கின்றது. எத்தனை இறக்கின்றது. எத்தனை தாய்மார் பால் சுரப்பதற்கான தன்னளவிலான சக்தியை உடலில் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இது முழு இலங்கைக்கும் பொருந்தும். ஏனெனில், பொருளாதார நெருக்கடி என்பது இலங்கையில் வாழும் சகல தாய்மாரிலும் தாக்கம் செலுத்துகிறது.

இவற்றை எல்லாம் விட்டு விட்டு பெண்ணியல்வாதத்தினை மேற்கத்தைய இறக்குமதி என்று சொல்பவர்கள் எங்கோ வளர்ந்த நாடுகளில் நடக்கும் பெண்கள் பிள்ளைக்கு பால் கொடுக்காமையே இலங்கைப் பெண்களுடன் ஒப்பிட்டு இலங்கை-

'இப்போது பாசன் காரணமாக அணியப்படும ஜீன்ஸ் போன்ற சாக்கு ஆடைகளெல்லாம் நமது சுவாத்தியத்திற்கு உகந்தனவா? இவற்றிற்கெல்லாம் விளம்பரங்கள் ஏதுவாக இருக்கலாம். ஆனால் அவ்விளம்பரங்கள் மிகுந்த ஆராய்ச்சிகளின் அடிப்படையிலும் மனித, குறிப்பாக பெண்களின் சபல புத்தியை மனதிற கொண்டும் அமைக்கப்படுகின்றன' என்று எழுதியிருக்கின்றார்.

ஏதோ விளம்பரங்கள் எல்லாம் பெண்களின் சபல புத்தியைப் பயன்படுத்துகின்றன. பெண்களுக்காவே செய்யப்படுகின்றன என்பதைப் போன்ற கருத்துக்கள் கொண்டிருப்பவர்கள் எந்த உலகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை.

விளம்பரங்களின் மூலம் சகலரையும் சென்றடைவதே முதலாளிகளின் நோக்கம். இதற்கு மனித பலவீனங்கள் மிக இலகுவாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

ஒரு ஆணின் Big நேசருக்கு விளம்பரத்துக்கு வரும் பெண்ணுக்கும் பெண்களின் சபல புத்திக்கும் இடையிலான தொடர்பு என்ன?

அத்துடன் பெண்கள் பாசன் உடை அணிவதை மட்டும் ஏன் கேள்விக்குள் எளக்குகின்றீர்கள். ஆரம்பத்தில் குழல் என்று நக்கலடித்த காற்சட்டையை அணியாத ஆண் இன்று யார்? இதை ஏன் கேள்வி கேட்பதில்லை. விளம்பரத்தின் பயனாக இன்று அரைக்காற்சட்டையுடனே அலையும் ஆண்கள் பற்றி யாராவது அக்கறைப்படுகிறார்களா? இல்லை மீசை வழித்து விட்டு மழித்த

- ரதி

களத்தினிலே வீழ்வோம்! போராளி கண்டெடுத்த கவிதைகள்

'களத்தினிலே வீழ்வோம்' எனும் தலைப்பில் மொழிபெயர்ப்பு கவிதைத் தொகுதி ஒன்று வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

போராளியான வி.பி.ஜோசப் 'குழல்' என்ற புனைபெயரில் எழுதி வருபவர். அவரின் மொழிபெயர்ப்பில் வெவ்வேறு, பத்திரிகை சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகளை தொகுத்து 'களத்தினிலே வீழ்வோம்' எனும் தலைப்பில் வெளியிட்டுள்ளார்.

இவர் ஏற்கெனவே இஸ்ரேலிய எழுத்தாளர் லியோன் யூரிஸ் (Leon Uris) இன் எக்ஸோடஸ் (Exodus) நாவலை "தாயகம் நோக்கிய பயணம்" எனும் தலைப்பில் தமிழில் மொழிபெயர்ந்திருந்தார்.

ஒவ்வொரு படைப்பாளிக்கும் அவரது அரசியல் சார்ந்தே அவரது படைப்பும், தேர்வும் இருக்கும் சாத்தியங்கள் உண்டு. அதே போல் நிர்ப்பந்தங்களற்ற சுயமான தெரிவுள்ள ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளருடைய படைப்புப் பற்றிய தெரிவும் அவரது அரசியலை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக இருப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் நிறைய உண்டு.

இவரின் மொழிபெயர்ப்பிற்கான தெரிவும் அவரது அரசியல்

சார்ந்ததாக இருக்கின்றது. அவரது முதல் மொழிபெயர்ப்பான "தாயகம் நோக்கிய பயணம்" கூட பல இடங்களில் சிதறி வாழ்ந்த யூதர்கள் தமது தாயகத்தினை நோக்கிப் பயணிப்பதாகவும் அதற்காகப் போராடுவதாகவும் அமைந்த ஒரு நாவலே.

ஆயினும் அவரது இந்த மொழிபெயர்ப்பு பின் விமர்சனத்திற்கு உள் எளக்கப்பட்டது. ஏனெனில், இஸ்ரேல் இன்று ஆக்கிரமிக்கும் ஒரு சக்தியாக அடையாளம் காணப்படுவதால், இஸ்ரேலிய யூதர்களின் பலஸ்தீனத்தினர்களுக்கு எதிரான ஆக்கிரமிப்பாக இனங் காணப்படுகின்ற யூதர்களின் தாயகம் நோக்கிய பயணம் என்பது" மீள் ஆதிக்கத்தின் வெளிப்பாடாகவே கொள்ளப்படுகின்றது. இன்று விடுதலை கோரும் இனமாக பலஸ்தீனர்களே அடையாளம் காணப்படுகின்றனர்.

போராளியான இவர் இந்தப் புத்தகத்தின் பின்புல அரசியலை விளங்கிக் கொள்ளாது எப்படி ஈழத்துடன் இவர்களுடைய

பிரச்சினையும் ஒத்ததாகக் காணப்படுகின்றது என்று அடையாளம் காண்கிறார் என்பது ஒரு சிக்கலுக்குரிய வினாவே.

இது தொடர்பான சர்ச்சைகளுக்கு அப்பால் இப்போது அவர் உலகின் பல்வேறு 10 இற்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் வாழும் கவிஞர்களின் கவிதைகளை மொழிபெயர்த்து

தொகுப்பாக்கி உள்ளார்.

இக்கவிதைகள் இனவெறி, நிறவெறி ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிரான குரல்களாக, உலகின் ஒடுக்கப்படும் மக்களின் குரலாகக் காணப்படுகின்றது.

இந்தத் தொகுப்பின் மொழிபெயர்ப்பாளர் தனதுரையில் குறிப்பிடுகின்றார்,

ஒரு வரிப்புலிச் சீருடைக்குள் இருந்து இந்த வரிகள் வருவது உங்களுக்கு விபிப்பாகக் கூட இருக்கலாம்.

'நெல்லு-வயல்களின் பசுமையான சுந்தரத்துக்காய் போர் முரசிங்கின் தேர்ந்து கொண்டவன் நான் உலகெங்கும் வருந்தும் ஒடுக்கப்பட்டோரின் உணர்வுகளை எனது மொழியிலேயே தர முனைந்தேன். அந்த வகையில் உங்கள் பாடகனானேன்

உங்கள் பாடகனின், 'உணர்ச்சிக் குரல் நித்தியமாய் ஓய்ந்து வீடுவதற்கு' முன் அவனுடைய 'பாடல் வேகமாய் பிரவகித்த'

இருக்கிறது 'நாளை விடியலின் ஓர்மீலே உங்களுக்காய் பாடியவர் குரலை நினைத்து நீங்கள் அழவும் கூடும்'

இந்த மண் நடத்தும் ஈகம் செறிந்த போராட்டத்துக்கு களம் தந்து செழுமையூட்டிய வன்னி மண் எனக்கும் களம் அமைத்துத் தந்தது. இந்த மண்ணிலிருந்து வாளை நோக்கி எழும் கைகளில் ஒன்றாக எழும் என் முயற்சியின் ஒரு பகுதியே இந்தத் தொகுப்பு.

ஒடுக்குமுறைகளுக்கெதிராய் எழுந்த கவிதைகளில் தெறித்த தீவிரம்..

கருத்து வெளிப்பாட்டு உத்திகள் படிமங்கள் குறியீடுகளின் பிரயோகங்கள் தந்த மயிர்க்கூச்செறியும் உணர்வுகள் எமது போராட்டத்தோடு அவை கொண்டிருந்த நெருக்கம்.

பரிட்சார்த்தமாய் மொழியாக்கம் செய்த கவிதைகளை ரசித்து நண்பர்கள் பெரியோர்கள் தந்த ஊக்கம்... இவற்றின் ஒட்டுமொத்த உருவம் தான் இந்த மொழிபெயர்ப்பு கவிதைத் தொகுதி.

குழல் என் புனை பெயர். என் குடும்ப வாழ்வின் வசந்தமாய் வந்து என் அணுவெங்கும் நிறைந்த இந்த மண்ணுக்காய் என் அடியொற்றி

தொடர்ச்சி viii ம் பக்கம்

கை

கால், முகம், கழுத்து, நெஞ்சு, முதுகு என்று வரிசையாக சொறிய ஆரம்பித்து

எல்லா இடமும் சொறிய வேண்டியிருந்தது. சொறிந்த இடங்களெல்லாம் சிவத்து, தடித்து. மயிர்த்துளைகள் உருப்பெருந்து நின்றன. தொடர்ந்து சொறிந்து கொண்டேயிருக்க வேண்டியிருந்தது. இப்போது சில நாட்களாய் இந் நிலை தொடர்ந்த வண்ணமேயுள்ளது. மயிர்க் கொட்டிகளின் படையெடுப்பு அதிகமாகி விட்டது. படிக்கும் அறையின் தாழ்வாரத்தில் வரிசை வரிசையாக நிற்கும் பூவரசுகளின் கிளைகளில் இருந்து மெல்ல மெல்ல தொங்கியபடியே இறங்கி ஓட்டிலே ஊர்ந்து சலாகைகளின் வழியே தீராந்திகளுக்கு இறங்கி அதிலிருந்து சுவருக்கு ஊர்ந்து மேசை, படுக்கை, கதிரை என எல்லா இடமும் ஆக்கிரமித்து அங்கங்கெனாதபடி எல்லா இடமும் ஒவ்வொரு தொடுகையின் போதும் மயிர்களை உதிர்த்து...

"சுடு சாம்பலை பூச... கெதியாய்போ!" சொறிந்த இடங்களெல்லாம் சிவத்து, தடித்து மயிர்த்துளைகள் உருப்பெருந்து நிற்கும் போதெல்லாம் அம்மா என்னை அந்தரப்படுத்துவாள். ஒடுவேன் அடுப்படியை நோக்கி, தக தகவென்று கனன்று கொண்டு மின்னும் தணல்களை ஒரு கொள்ளியாலோ அகப்பைக் காம்பாலோ கிளறி அகற்றி விட்டு சுடுசாம்பலை அள்ளிப் பூசவேன். அது இன்னும் சொறியத் தூண்டும். மீண்டும் சொறிவேன். என்னால் சொறியாமல் இருக்க முடிவதில்லை. அதேவேளை சொறிந்த பின்பாக ஏற்படும் வேதனையை என்னால் தாங்கவும் முடிவதில்லை. ஒரே எரிச்சலாக இருக்கும். அந்த நேரம் பார்த்து வியர்க்க ஆரம்பிக்கும். முதலில் நெற்றி, அடுத்து மூக்கு, அடுத்து கழுத்து என்ற வரிசையில் வியர்த்துக் கொட்டத் தொடங்கும். சுடுசாம்பல் வியர்வையில் கரைந்து வழியும். இந்த அனுபவம் ஒரு வகை நரகம்.

சுடுசாம்பல் பூசியும் எரிவு அடங்காவிட்டால்... "வாழைப்பழத்தோலை தடிச்ச இடமெல்லாம் அழுத்திப்பூச" இன்னுமொருமுறை அந்தரப்படுவாள் அம்மா. மயிர்க்கொட்டிகள் எனக்கு அறிமுகமான நாட்களில் இருந்து அம்மா இப்படித்தான் அந்தரப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாள். சில நேரங்களில் அங்கங்கே சொறிய வேண்டும் போலிருக்கையில் சொறிவேன். முதலில் எரி... டுக்கும். பிறகு எரிவெடுத்த இடமெல்லாம் புள்ளி, புள்ளியாக வீங்கி, சிவத்து. மயிர்த்துளைகள் உருப்பெருந்து நிற்கும். நான் மயிர்க்கொட்டிகளைத் தேடுவேன். ஓரிடத்திலும் அகப்படாது. அப்போதெல்லாம் அடுப்பு எரிந்து கொண்டிருக்கும். மயிர்க்கொட்டிகள் அகப்பட்டால் நீறுபூத்த அந்த நெருப்பில் அவற்றை ஏதேனும் ஒரு இலைக்காம்பாலோ அல்லது ஈர்க்காலோ அவை உடம்பை மெல்ல மெல்ல நெளித்துக் கொண்டு முன்னேறும் பாதைகளில் குறுக்காக வைத்து அவை அதிலே ஏறிய பின்னர் எடுத்துக் கொண்டோடிப்போய் போட்டு ஒரு விதத் திருப்தியோடு பார்த்துக் கொண்டிருப்பது எனக்குப் பிடித்திருந்தது. ஆனால் அத்தகைய சந்தர்ப்பங்கள் அவ்வளவு எளிதாக நெருங்கி வந்ததில்லை.

சில நாட்களில் வீட்டின்

பின்புறச் சுவர்களிலோ, வாசல் படிகளிலோ, விறாந்தையிலோ, கதவுகளிலோ, யன்னல் கம்பிகளிலோ, சாய்மனைக் கதிரைக் கைப்பிகளிலோ நெளிந்து நெளிந்து ஊர்ந்து செல்லும் ஒரு "குறோக்கணவன்" புழுவை விட பெரிய அளவிலான தனிக்கறுப்பு மயிர்க்கொட்டிகளும், செம்மஞ்சள், கறுப்பு, சிவப்பு என்ற நிறக்கலவைகளுடன் கூடிய நரைநிற மயிர்க்கொட்டிகளும் எனக்கு பயத்தையும் அருவருப்பையும், ஆத்திரத்தையும்

ஒரு சேரக்கிளப்பி விடும். மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து பின்வேலிப்பூவரசில் பழுத்த இலைகளை ஓடித்து (பல சமயங்களில் ஓடித்தல் தேவையற்றதொன்றாகவே இருக்கும்) அவை ஊர்ந்து செல்லும் பாதைகளுக்குக் குறுக்காக வைத்து அவை ஏறிக்கொண்டதும் காம்பை மெதுவாக உயர்த்தி அடுப்படிக்கு நகர்ந்தால் அடுப்பு வெறுமையாக இருக்கும். "சேச்சே..." என்னையறியாமல் சலித்துக் கொள்வேன்." அடுப்பில் நெருப்பில்லை. உதை வெளியில் கொண்டே ஒரு கல்லால்

அப்பாவோ மிதித்துவிட்டால்... பிறகென்ன முதலில் சொறிய வேண்டும் போலிருக்கும். சொறிவோம். சொறிந்த இடம் சிவந்து வீங்கும். மறுபடியும் சுடுசாம்பல், வாழைப்பழத்தோல்... எல்லாம் தேவைப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும் தொடர்ச்சியாக. அம்மா கூட ஒரு நாள் இப்படித்தான் நான் கல்லால் நெரித்துவிட்ட மயிர்க்கொட்டியின் மீது மிதித்திருக்கிறாள். அனுபவப்பட்டு உணர்ந்திருக்கிறாள் இந்த மயிர்க்கொட்டிகளை

ஆனாலும் அவை நெளிந்து, நெளிந்து ஊர்ந்து திரிவதாகத் தோன்றியது. அவ்விடத்தை விட்ட கன்று விடும் நோக்கத்துடன் திரும்பினேன். முதலாவது மயிர்க்கொட்டி என் கண்களில் தென்பட்டது. தொடடியின் மேற்குப் பக்க சுவரில் மேலிருந்து கீழ் நோக்கி நெளிந்து, நெளிந்து பயணித்துக் கொண்டிருந்தது.

"அட சனியன்..." கோபாவேசத்தோடு அதை நெருங்கினேன். கீழே விழுந்து

செண்பகம்பகையின் படுகை

ஒரு சேரக்கிளப்பி விடும். மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து பின்வேலிப்பூவரசில் பழுத்த இலைகளை ஓடித்து (பல சமயங்களில் ஓடித்தல் தேவையற்றதொன்றாகவே இருக்கும்) அவை ஊர்ந்து செல்லும் பாதைகளுக்குக் குறுக்காக வைத்து அவை ஏறிக்கொண்டதும் காம்பை மெதுவாக உயர்த்தி அடுப்படிக்கு நகர்ந்தால் அடுப்பு வெறுமையாக இருக்கும். "சேச்சே..." என்னையறியாமல் சலித்துக் கொள்வேன்." அடுப்பில் நெருப்பில்லை. உதை வெளியில் கொண்டே ஒரு கல்லால்

நெரிக்கின்ற போது 'கொளக்' என்று வெளிப்படும் பச்சை ரத்தம் கண்ணில் பட்டால் அதற்குப் பின்னர் கண்டெரியாமல் போய்விடும் என்று அம்மா பலமுறை வலியுறுத்தியே வந்திருக்கிறாள். அப்படியிருக்கையில் ஒரு மத்தியான நேரம் கிணற்றடிப்

கிடந்த பழுத்தல் பூவரசமிலையின் காம்பை ஓடித்து அதன் பயணப்பாதைக்குக் குறுக்கே வைத்தேன். அது தனது பயணப்பாதையை மாற்றி வலமிருந்து இடமாக பயணிக்க ஆரம்பித்தது. "மூதேவி..." நான் பற்களை நெருமிக் கொண்டே

செய்தது. மயிர்க்கொட்டி காம்பின் விளிம்பை அண்பித்துக் கொண்டிருந்தது. அந்த நேரம் பார்த்து அம்மா அங்கே வந்தாள். "என்ன உது?" என்று கேட்டுக் கொண்டே என் ஆத்திரம் மேலும் அதிகரித்தது. "நீ என்ன வேலை பாத்திருக்கிறாய்? அதுக்கிடையில அடுப்பை நூர்த்துப் போட்டாய் என்ன? என் ஆத்திரத்தை கவனிப்புக்குள்ளாக்காதவளாய் "அட சனியன்! உதை வெளியில் கொண்டுபோய் ஒரு கூர்க்கல்லால் நெரிச்சவிடு." ஓடு... ஓடு அவள் அந்தரப்பட்டாள். அப்போது மயிர்க்கொட்டி காம்பின் விளிம்புக்கு வந்து மேலும் முன்னேற முடியாமல் தடுமாறிக் கொண்டிருந்தது. "விழப்போகுது நிலத்தில், கொண்டோடு கெதியா வெளியில் அம்மா திரும்பவும் அந்தரப்பட்டாள். அவளுடைய அந்தரம் என்னையும் தொற்றிக் கொண்டது. வெளியில் வேகமாக நடந்தேன். மயிர்க்கொட்டியை விழுந்து விடாதபடி பிடித்துக் கொண்டே

எனக்கு வழமையில் மயிர் கரும்பு வாசனை பிடிப்பதில்லை. எங்கே மயிர் கருகி மணத்தாலும், அது என் மயிராயினும் என்னால் அதை அனுபவித்து முகர முடிவதில்லை. அவ்விதம் முகரவேண்டி ஏற்படும் பொழுதுகளிலெல்லாம் எனக்கு வயிற்றைக் குமட்டிக் கொண்டு வரும். ஆனால் மயிர்க்கொட்டியை நெருப்பில் போட்டு அதன் உடம்பிலுள்ள மயிர்கரும் வாசனையை அருவருப்பில்லாமல் என்னால் அனுபவித்து நுகரமுடியும். அந்தக் கணங்களில் ஒரு போதும் எனக்கு வயிற்றைக் குமட்டிக் கொண்டு வருவதில்லை. பதிலாக ஒரு எதிரியை அழித்துவிட்டு தலைநிமிர்ந்து நிற்கும் திருப்தியே நெஞ்சில் நின்று நிலவும். அந்தத் திருப்தி கைக்கெட்டாமல் போனதில் ஏமாற்றமும், அம்மாவின் செயலினால் எழுந்த ஆத்திரமும் ஒன்று திரண்டு மயிர்க்கொட்டி மேல் குவிந்தன. கல்லுக் குவியலில் இருந்து சற்றே தட்டையான கல்லின் மீது மயிர்க்கொட்டியை தந்திரமாக விழுத்தி விட்டு கைக்கடக்கமான கூர்ந்த கல்லொன்றை எடுத்து அதன் மீது ஓங்கியடித்தேன். அதன் உடல் பிளந்து பச்சை திரவம் என் இடக்கண்ணில் தெறித்தது. நான் "ஐயோ! என்ர கண்" என்று கத்தினேன். கண்ணுக்குள் ஏதோ உருள்வது போல் இருந்தது. "அம்மா என்னடா... என்ன நடந்தது?" என்று கேட்டுக் கொண்டே ஓடி வந்தாள். "எல்லாம் உன்னால் தான் நீ பாத்த வேலையால்தான்..." என்று உறுமிக்கொண்டே கண்ணைக் கண்டபடி கசக்கினேன். கசக்கக் கசக்கச் சுகமாக இருந்தது.

"கசக்காதையடா மக்கு! அப்படியே விடு நல்லெண்ணெய் போடச் சரியவரும்." அம்மா பதறிக் கொண்டிருந்தாள். அதன்பின்னர் நல்லெண்ணெய் கண்ணில் விட்டும் இரண்டு மூன்று நாட்கள் எரிச்சல் நீடித்திருந்ததுடன் பசுடு தட்டியும் இருந்தது. மூக்கு நீரும் வழிந்து கொண்டதானிருந்தது. நல்லகாலம் கண்டெடுப்போகவில்லை.

மயிர்க்கொட்டிகளுக்கு நேரம், காலம் தெரிவதில்லை. காலையோ, மதியமோ, இரவோ எந்நேரமானாலும் வாயிலிருந்து நூலை நூற்றபடி இறங்கி நெளிந்து, நெளிந்து ஊர்ந்துபடியிருக்கும். இடையே எங்களில் யாராவது அகப்பட்டுக் கொண்டால் எரிய எரிய சொறிந்து கொண்டேயிருக்க வேண்டும். நான் மயிர்க்கொட்டிகள் எனக்கு அறிமுகமான நாளில் எழுவே

நெரிச்சவிடு. அம்மா அப்போதும் அந்தரப்படுவாள். எனக்கு மயிர்க்கொட்டிகளை கல்லால் நெரிப்பதில் ஒரு போதும் உடன்பாடு இருந்ததில்லை. ஏனெனில் அது ஆபத்து விளைவிக்கக் கூடியதொன்று. அம்மாவும் அதை அறியாதவளில்லை. அனுபவப்படாதவளுமில்லை. கல்லால் நெரித்து விட்டால் மயிர்க்கொட்டி பச்சைரத்தம் பீய்ச்சியடிக்க இறந்து தான் போகும். ஆனால் மயிர்கள்?... அதன் மீது தப்பித்தவறி நானோ, எனது மனைவியோ, அம்மாவோ,

பக்கம் போனேன். அங்கே தொடடியின் விளிம்பு, சலவைக் கல், கிணற்றின் மேற்கட்டு என எங்கும் மயிர்க்கொட்டிகளின் புளுக்கைகள் உழுத்துப்போன குரக்கனாக கறுப்பு நிறத்தில் பரவிக்கிடந்தன. எனக்கு உடம்பெல்லாம் சொறிய வேண்டும் போல் தோன்றியது. நிமிர்ந்து பார்த்தேன். கிணற்றடிப் பூவரசமிலைகளில் மிகப் பெரும்பாலானவை வெவ்வேறு வடிவங்களில் அரிக்கப்பட்டிருந்தன. எங்கேனும் மயிர்க்கொட்டிகள் குவிந்திருக்கும் என நம்பினேன். நிதானமாக சற்றுமுற்றும் பார்த்தேன். எதுவும் தென்படவில்லை.

மீண்டும் காம்பை அதன் பயணப்பாதைக்குக் குறுக்காக வைத்தேன். சற்று நேரம் தயங்கிவிட்டு காம்பில் ஏறிக்கொண்டு திரும்பவும் நெளிந்து நெளிந்து ஊரத் தொடங்கியது. "இன்னடைக்கு உன்ன என்ன செய்யிறன் எண்டு பாரன்" ஆவேசம் பொங்கக் கூறிக்கொண்டு அடுப்படிக்கு விரைந்தேன். ஏமாற்றந்தான் மிஞ்சியது. அம்மா அடுப்பை தண்ணியூற்றி அணைத்திருந்தாள். எனது மயிர்க்கொட்டியின் மீதான அதேயளவு ஆத்திரம் அம்மாவின் மீதும் அந்த நேரத்தில் எழுவே

இருந்து இன்று வரை அவற்றால் நிறையப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். எங்களது சூழல் காரணிகள் எங்களுக்கு விரோதிகளாகவும் அவற்றிற்கு சிநேகிகளாகவும் இருப்பதாகவே தோன்றுகிறது. எல்லை வேலிப் பூவரசுகளும், பின்வளவிற் கறிமுருங்கை மரங்களும் எப்போதும் மயிர்க்கொட்டிகளுக்கு நேசக்கரம் நீட்டி விடுகின்றன. எத்தனை தடவைகள் பூவரசுகளுக்கும், கறிமுருங்கைகளுக்கும்மெதிராக

பிறகு நான் சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு பள்ளிக்கூடத்துக்கோ, ரியூசனுக்கோ, அல்லது வேறெங்கேயுமோ விசிலடித்துக் கொண்டு சுதந்திரமாகப் போய் வந்தேன். கொல்லர் தெருவின் பூவரசுகள் குறித்து எனக்கு இருந்த அச்சம் அறவே நீங்கிவிட்டிருந்தது. பக்க அறையின் பயன்னலுக்கு வருவதும் போவதும் வட்டமிடுவதுமாக இரண்டு சிட்டுக்குருவிகள் அந்தரப்பட்டும்

கோர்த்துக் கட்டிவிட்டேன். அதற்காகவே காத்திருந்தவை போல சிட்டுக்குருவிகள் உள் நுழைந்து கொண்டன.

"நான் சொன்னன்தானே. பாத்தியனே - அதுகளுக்கு நல்ல சந்தோசமாய் இருக்கும்" அவள் நிரம்பவும் சந்தோசப்பட்டாள். எனக்கும் சந்தோசமாகத்தானிருந்தது. உள்ளே நுழைந்த குருவிகளிலொன்று வெளியே வந்து எங்களை மீண்டும்

எழுப்பின சிட்டுக்குருவிகள். நான் "குச்சு... குச்சு..." என்று சத்தமிட்டபடியே ஓடினேன். செண்பகங்கள் பறந்து போய் வேலிப் பூவரசுகளில் அமர்ந்திருந்து தலையை உருட்டி உருட்டிப் பார்த்தன. அப்போது அவை எனக்கு செண்பகங்களாகவல்ல கழுகுகளாகவே தெரிந்தன. சிட்டுக்குருவிகளைக் காணவில்லை. அவற்றின் குஞ்சு கூட்டின் கீழே இறந்து கிடந்தது. கழுத்திலே இறத்தம் கசிந்திருந்தது. எனக்கு எதுவும் செய்யத் தோன்றவில்லை. குஞ்சு இறப்பதற்கு நானே காரணமாகி விட்டதாய் உணர்ந்தேன். இப்போதும் செண்பகங்கள் கூட்டையே மூர்க்கத்தோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. அவற்றின் மீது ஆவேசம் கொண்டவனாய் கற்களை எடுத்து வீசினேன். "சீ... கொலைகார மூதேசியன்." அவை விழுந்தடித்துக் கொண்டு பறந்துபோக ஆரம்பித்தன. அந்தக் கணத்திலிருந்து செண்பகங்கள் எனக்கு கழுகுகளாகவே தோன்றின. அவற்றைப் பிரமிப்போடு பார்ப்பதை விடுத்து ஆவேசத்தோடு எங்கே கண்டாலும் துரத்திக் கலைத்தேன்.

மயிர்க்கொட்டிகள் தான்

வண்ணத்துப் பூச்சிகளாய் உருவெடுக்கின்றன என்பதை சந்தேகத்திற்கிடமின்றி நான் அறிந்திருந்த போதும், வண்ணத்துப் பூச்சிகளைக் கண்டால் நான் என்னை மறந்து ரசிக்கின்ற போதிலும் இப்போது சில நாட்களாய் கிணற்றடிப் பக்கம் போனாலோ, படுக்கையில் நீட்டி நிமிர்ந்து படுத்தாலோ, வீட்டின் பின்புறம் போனாலோ, தெருவில் சைக்கிளோடிப் போனாலோ முகம், கைகால், நெஞ்சு, முதுகு என்று எல்லா இடமும் சொரிய ஆரம்பித்து சிவந்து வீங்கி... மயிர்த்துளைகள்... உருப்பெருந்து... செண்பகங்கள் திரும்பவும் வந்தேயாக வேண்டும் என்றே விரும்புகிறேன்...

"டுவிக்... டுவிக்..." சத்தம் கேட்டு வெளியே வந்து பார்க்கிறேன். சிட்டுக்குருவிகள் இரண்டு பக்க அறையின் யன்னலைச் சுற்றிப் பறப்பதும் திரும்பிப் போவதுமாக இருக்கின்றன. இவை அதே சிட்டுக்குருவிகள் தானோ?...

"கூக்கூக்கூ..." எங்கையோ கிட்டவாக செண்பகங்கள் ஒலியெழுப்புகின்றன. இவையும் அதே செண்பகங்கள் தானோ?... அப்படியானால்...!

சிட்டுக்குருவிகளைக் காணவில்லை. அவற்றின் குஞ்சு கூட்டின் கீழே இறந்து கிடந்தது. கழுத்திலே இறத்தம் கசிந்திருந்தது. எனக்கு எதுவும் செய்யத் தோன்றவில்லை. குஞ்சு இறப்பதற்கு நானே காரணமாகி விட்டதாய் உணர்ந்தேன். இப்போதும் செண்பகங்கள் கூட்டையே மூர்க்கத்தோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. அவற்றின் மீது ஆவேசம் கொண்டவனாய் கற்களை எடுத்து வீசினேன். 'சீ... கொலைகார மூதேசியன்.' அவை விழுந்தடித்துக் கொண்டு பறந்துபோக ஆரம்பித்தன. அந்தக் கணத்திலிருந்து செண்பகங்கள் எனக்கு கழுகுகளாகவே தோன்றின.

கொடி தூக்கிவிட்டேன். பூவரசங்கதியால்களை வெட்டி பூவரசுகளை மொட்டையாக்கிப் பார்த்தேன். கறிமுருங்கைகளின் அடிப்பகுதிகளிலும், இடுக்குகளிலும் படைபடையாக ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் மயிர்க்கொட்டிகளின் மீது மண்ணெண்ணெய் ஊற்றி கொளுத்திப் பார்த்தேன். எந்த முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. மயிர்க்கொட்டிகளால் எல்லோரும் துன்பப்பட்டுக் கொண்டு தானிருந்தோம். அதுவும் நான் மாத்திரம் அதிக துன்பம் அனுபவித்துக் கொண்டு தானிருந்தேன். இப்பமட்டுமென்ன?...

பள்ளிக்கூடத்துக்கோ, ரியூசனுக்கோ, அல்லது வேறெங்கேயுமோ ஒருவிதச் சந்தோசத்துடன் விசிலடித்துக் கொண்டு புறப்படுவேன். கொல்லர் தெருவை கடந்து செல்வதற்கிடையில் வீதியின் இருமருங்கும் சாய்ந்திருக்கும் பூவரசுகளிலிருந்து நூல் நூற்ற படியே இறங்கிக் கொண்டிருக்கும் மயிர்க்கொட்டிகள் ஏதோவொரு விதமாக என்னோடு தொற்றிக் கொண்டுவிடும். அதன்பின்னர் எரிவெடுத்து சொறிந்து வீங்கி

கொண்டிருந்தன. "அப்பா! இஞ்சை வந்து பாருங்கோவன் சிட்டுக்குருவி இரண்டு யன்னலைச் சுத்திச் சுத்தி வருகிறது." மனைவி உற்சாகமாகக் குரல் கொடுத்தாள். நானும்

வெளியில் வந்து பார்த்தேன். மைதீட்டியது போல தோன்றிய அழகிய சிறுகண்கள். சின்னச் சொண்டுகள். ஒரு கைக்குள் பொத்தி மூடிவிடக் கூடிய தோற்றத்தில் அவையிரண்டும் இருந்தன. எங்களை மிகக் கவனமாக தங்கள் சின்னஞ்சிறிய தலைகளை உருட்டி உருட்டிப் பார்த்தன. பின்னர் "டுவிக்... டுவிக்..."

தனது சின்னஞ்சிறிய தலையை உருட்டி உருட்டிப் பார்த்தது.

"பாத்தியனே! எங்களுக்கு குருவிப்பிள்ளை நன்றி சொல்லு - ரார்" என்றாள் உற்சாகத்துடன். எனக்கும் அப்படித்தான் தோன்றியது. எங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த சிட்டுக்குருவி 'விருட்'டென எங்கோ பறந்து போனது.

"உள்ளக்கிருக்கிறவ பொம்பிளை. உவர் ஆம்பிளை. அவவை விட்டுட்டு இரைதேடப் போறார் போல" அவள் அதே குதூகலத்தோடு சொன்னாள். நானும் அவள் சொன்னதை ஆமோதித்து உற்சாகமாய் தலையாட்டினேன்.

இரவுப் பொழுதுகளில் நாங்கள் அணைப்புகளுக்கு ஆட்படுகளில்

சிட்டுக்குருவிகள் இரண்டும் டுவிக்... டுவிக்... என்று மாறி மாறி மிக மென்மையான ஒலி எழுப்பும். அந்த நேரத்தில் எங்களுக்கு அந்த ஒலி மிகவும் இதமாக இருக்கும். எங்களுக்கும் அவைக்கும் இடையில் ஒரு ஒத்திசைவு அந்த நேரத்தில் தென்றல் பரவுவது போல் இழையோடிக் கொண்டேயிருக்கும். மேனிகள் சிலிர்த்தும். இதைத்தான் ரம்பியம் என்பதோ? இதென்ன உணர்வு? வார்த்தைகளுக்கு வசப்படக் கூடியதா!...

"குறும்புக்காரக் குருவிகள்" அவள் மெல்லமாய் முனகுவாள். அந்த முனகல் மட்டுமென்ன வார்த்தைகளுக்கு வசப்படக் கூடியதா?

"ஏன்? ஏனிப்படிச் சொல்லுறீர்?" எனது பதில் முனகல். அட அதிசயமாகத்தானிருக்கிறது. எனக்குக் கூட இதமாக முனக முடிகிறதே.

"எங்களை நக்கலடிக்கினம் பாருங்கோவன்"

"இல்லையப்பா, எங்களை வாழ்த்துகினம். நாங்கள் தானே தங்குமிடவசதி ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது"

"ம்... நீங்களும் அதுகளைப் போல சரியான குறும்பர்" அவள் இதமாக முனகுவாள். இணைப்பு இறுகிக் கொண்டே போகும்.

திடீரென்று ஒரு நாள் செண்பகங்கள் சில கூட்டைச் சுற்றி வளைத்து சிட்டுக்குருவிகளை மூர்க்கமாகத் தாக்கத் தொடங்கின. "றூஸ்... றூஸ்... டுட்... டுட்..." என்ற பயங்கர ஒலிப்புகைகளுடன் இடைவிடாது தாக்கின. "டுவிக்... டுவிக்..." என்று மரண ஓலம்

நாயன்

சிவத்து... கழுத்து, முகம், கைகள் என்று எல்லாவிடமும் விகாரமாய்த் தோன்றும். இப்படியே கழிந்து கொண்டிருந்த நாட்களில் தான் செண்பகங்கள் வந்து சேர்ந்தன. சிவந்த கண்கள், கறுத்த உடல், மண்ணிறச் சிறகுகள் என்ற அமைப்பில் வித்தியாசமாகத்தானிருந்தன. "ஈ... கூக்கூ... கூ..." என்று சத்தமிட்டபடியே பூவரசுகளிலும், கறிமுருங்கைகளிலும் கம்பீரமாக நடந்தன. மயிர்க்கொட்டிகளைக் கொத்திக் கொத்தி விழுங்கின. நான் செண்பகங்களை நேசிக்க வாரம்பித்தேன். அவற்றின் மீது எனக்கு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. செண்பகங்களை எங்கே கண்டாலும் பிரமிப்போடு நின்று பார்க்கவாரம்பித்தேன். நான் மயிர்க்கொட்டிகளுக்கு பயந்தோடும் போது செண்பகங்கள் அவற்றைக் கொத்தி கொத்தி விழுங்குவதைக் கண்டு பிரமித்து நிற்பதை என்னால் தவிர்க்க முடியவில்லை. செண்பகங்களின் வருகைக்குப்

என்று சத்தமிட்டுப் பறந்தன. சிறிது நிமிட இடைவெளியில் மீண்டும் பறந்து வந்து வட்டமிட்டன.

"கூடுகட்டி முட்டையிட இடம் பாக்கினம் போல. பாவம்பா." அவள் ஏக்கத்துடன் சொன்னாள்.

"அதுக்கு இப்ப என்ன செய்யிறது?" நான் அலுப்படைந்தவனாகக் கேட்டேன்.

"ஏதேனும் ஒரு காட்போட் பெட்டி சின்னனா எடுத்து அதுகள் உள்ளே போகக் கூடியதாக ஓட்டை விட்டு உள்ளே கொஞ்ச வைக்கலும் அடைஞ்சு உந்த யன்னலில் கட்டி விடுவதே" அவள் கெஞ்சுவது போலக் கேட்டாள். "விசர்க்கதை கதையாமல் பேசாமல் போய் உன்னை அலுவலப் பார்" என்று சொன்னால் அழுதுவிடுவாள் என்றே தோன்றியது. "இப்ப காட்போட் பெட்டிக்கு எங்கை போறது?" நான் கேட்பதற்கிடையில் அவளே ஒரு சிறிய காட்போட் பெட்டியைக் கொண்டு வந்து விட்டாள். பிறகென்ன... கூடு தயாரித்து யன்னல் கம்பிகளில் ஆடாமல் அசையாமல் கம்பிகளால்

மொனத்தின் குரல் ~ 3

என் பறவையை அனுப்பினேன்
அதன் இசையை
நீ அறிய.
இறைச்சி பரவாயில்லை
என்று அறிவித்திருந்தாய்

என் மலர்களை அனுப்பினேன்
அதன் வாசனையை
நீ அறிய.
சமையலுக்கு தேறாதென
திருப்பியே அனுப்பி வைத்தாய்

என் கனவுகளை அனுப்பினேன்
நம் எதிர்கால
சித்திரத்தை நீ காண.
வெறுங் கிறுக்கலைன
கசக்கி ஏறிந்துவிட்டாய்

என் இசையை
என் வாசனையை
என் கனவுகளை
புரிந்துகொள்ள முடியாத உன்னிடத்தே
என்னை அனுப்பவில்லை
என்று நீ குறைப்பட்டுக் கொள்ள
என்ன இருக்கிறதோ

வாசுதேவன்.

நினைவுகளின் மீது...

உன் நினைவுகளுக்கிட என் பயணம்.
வழி மூடித் துயில்கின்ற போதும்
என்னுடன் வந்து முட்டிமோதுகின்றது.

அந்திச் சூரியன் முகங்காட்டிச் சென்ற
அந்தப் பொழுதிலிருந்து
உன் முகத்தைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன்.
நீயோ நீண்ட தூரம் கடந்து விட்டாய்.
எல்லைகாற்று வீசுகின்ற வான்பரப்பிலும்
உன்னைத் தேட முடியா அளவிற்கு
நான் ஏழையாகி விட்டேன்.

மழைவிட்டபின்பும்,
நெடுநேரம்
சொட்டுச் சொட்டாய் கொட்டிக் கொண்டிருக்கும்
நீர்த்தளிகள் போல்
உன்னுடன் கை கோர்த்த நினைவுகள்.

சற்று முன்வந்த காற்றுக் கூட,
வானத்தில் மிதந்து கொண்டிருந்த பஞ்சுத் திரளை
எங்கோ அள்ளிச் சென்று விட்டது.

சு. குணேஸ்வரன்

சுயப்பாட

- எம்.கே.எம்.ஷகீப்

லண்டனிலிருந்து வெளிவரும் இன்டிபென்டன்ட் செய்தித் தாளில் மத்திய கிழக்கு விவகாரங்கள் தொடர்பாக எழுதி வருகிறார் ரொபேட் மிஸ்க். அமெரிக்காவின் வோல் ஸ்ட்ரீட் ஜேர்னல் பத்திரிகையாளர் டானியல் பேர்ல் கொல்லப்பட்ட போது ரொபேட் மிஸ்க் ஆல் இப்பத்தி எழுதப்பட்டது. பத்திரிகையாளர் இவ்வாறு கொல்லப்பட அவர்களும் ஏதோ ஒரு வகையில் காரணமா என அவர் கேள்வி எழுப்புகிறார்

வோ ல் ஸ்ட்ரீட் ஜேர்னல் பத்திரிகையாளர் டானியல் பேர்ல் கொல்லப்பட்டது

வன்முறைமிக்க, கண்டிப்புக்குரிய விடயம் மாத்திரமின்றி அவமானத்திற்குரிய ஒரு விடயமுமாகும். என்றாலும் நாம் சில கேள்விகள் எழுப்ப வேண்டியிருக்கிறது இங்கு. ஏன் அவர் கொல்லப்பட்டார்? அவர் ஒரு மேற்கொண்டவர் என்பதாலா? அல்லது ஒரு 'காபிர்' -காபிகர் என்ற அரபு வார்த்தை 'கபர்' என்ற அரபு வினையடியிலிருந்து பிறந்ததாகும். இது நிராகரித்தான், மறுத்தான் என்ற பிரதான கருத்துக்களுடன் வேறு பல கருத்துக்களையும் தருகிற சொல்லாகும். காபிர் என்பதற்கு விவசாயி என்ற ஓர் அர்த்தமும் இருக்கிறது. இச்சொல் பொதுவாக இஸ்லாமிய ஏகத்துவ நம்பிக்கைக் கோட்பாட்டைப் பின்பற்றாதவர்களை அதில் நம்பிக்கையில்லாதவர்களை அழைக்கப் பாவிக்கப்படுகிறது. இது, முஸ்லிம்கள் முஸ்லிமல்லாதவர்களை மிக வெறுப்போடு அழைக்கப் பயன்படுகிற வார்த்தை என்ற தப்பிப்பிராயம் பொதுவாக முஸ்லிமல்லாதவர்களிடத்தில் நிலவுகிறது. ஜெயமோகனின் பின்தொடரும் நிழலின் குரல் நாவலிலும் இதற்கான உதாரணத்தைக் கண்டு கொள்ளலாம்) - என்பதாலா? அல்லது அவர் ஓர் அமெரிக்கராக இருந்தபடியாலா அல்லது அவர் ஓர் ஊடகவியலாளர் என்பதாலா? நாம் அவர் ஓர் ஊடகவியலாளர் என்பதற்காகத் தான் கொல்லப்பட்டார் என்று எடுத்துக் கொண்டால், பத்திரிகையாளர்களான எம்க்கிருந்த, நாம் சொசுசாக அனுபவித்து வந்த எங்கள் பாதுகாப்புக்கு என்ன நடந்து போய்விட்டது?

பாகிஸ்தான் ஆப்கானிஸ்தான் போன்ற நாடுகளில் எங்களை காபிகர்களாக ஏக இறைவிசுவாசிகளாக அல்லாதவர்களாய்த் தான் பார்க்கிறார்கள். எங்கள் முகம், எங்கள் தலைமுடி ஏன் நாங்கள் அணிந்திருக்கும் கண்ணாடிகள் கூட எங்களை மேற்கு நாட்டவர்களாகக் காட்டிவிடும். கடந்த வருட ஓக்டோபரில் பெஷாவருக்கு அருகேயுள்ள ஓர் ஆப்கானிய அகதிமுகாமைச் சேர்ந்த ஒரு முஸ்லிம்தப் பெரியவர் என்னுடன் பேசுவிரும்பிய போது, அங்கிருந்த ஒருவர் 'ஏன் இந்தக் காபிர் பள்ளிவாசலுக்குள் எடுக்கிறீர்கள்?' என்று அவரைத் தடுத்தார். அதன் பிறகு சில வாரங்களில் ஆப்கான் பாகிஸ்தானிய எல்லைப் புற முகாமொன்றருகே தங்கள் உறவினர்களை அமெரிக்க 16-52 விமானக் குண்டு வீச்சுகளில் பறிகொடுத்து நொந்தும், ஆவேசப்படும் போயிருந்த சில ஆப்கானிய அகதிகள் என்னைக் கொல்ல முயன்றதன் காரணமும் நான் அவர்களுக்கு ஓர் அமெரிக்கனாகத் தெரிந்தபடியால் தான்! ஆனாலும் கடந்த கால்

நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக எமது இந்தக் கண்ணியமான தொழிலில் ஓர் ஆபத்து மெல்ல நுழைந்து நோவேற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் அவதானித்துக் கொண்டும், அதற்கு சாட்சியாகவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறேன். நாம் எம் வாழ்க்கையை யுத்த முனைகளில் அபாயத்துக்குள்ளாக்கிக் கொண்டிருந்தோம், இப்போதும் அப்படித்தான் பலர் இருக்கிறோம். ஆனால் அப்போதெல்லாம் பத்திரிகையாளர்கள் பிரதான

கொண்டார்கள். இரண்டு உலகப் போர்களிலும் கூட ஊடகவியலாளர்கள் இராணுவச் சீருடையணிந்தே வேலைசெய்தார்கள். கொமான்டோக்களுடன் சேர்ந்து எதிரிகளின் எல்லைக்குள் சீருடையுடன் சென்ற AP பத்திரிகையாளர் நாசிகளின் தாக்குதல் அணியின் கருணையைப் பெறவில்லை. ஆனால் பார்க்கப்போனால், இந்த யுத்தங்களின் போது ஊடகவியலாளர்களின் சொந்த நாடுகளே உத்தியோக-

அமெரிக்காவின் எதிரிகளைச் சூடுவதற்காய் கைகளில் ஆயுதங்களையும் ஏந்திக் கொண்டார்கள். வியட்நாமில் நிருபர்கள் கொல்லப்பட்டது அவர்கள் 'தகவலாளிகளாக' இருந்தபடியால் தான்.

1982ல் லெபனானிலிருந்து பலஸ்தீனியர்கள் வெளியேற்றப்பட்ட போது, பல பிராணிய நிருபர்கள் பலஸ்தீனர்கள் அணிவது போன்ற தலைப்பாகையுடன் இருப்பதை

ஊடகவியலாளர்கள் அணிந்து கொண்டிருந்தார்கள். இது ஏன்? யாராலும் இதற்கொரு விளக்கத்தை என்னிடம் சொல்ல முடியவில்லை. CNN Walter Rodgers காண்டோருக்கு வெளியே அமைந்திருந்த ஓர் அமெரிக்க முகாமொன்றிலிருந்து இராணுவச் சீருடை அணிந்து கொண்டு தன் பணியைச் செய்ததைப் பார்த்திருப்பீர்கள். முதலாவது ஒளிபரப்பின் பின் அவரை அதைக் கழுட்டுமாறு யாரோ சொன்னது அவருக்கு நல்லதாக அமைந்தது. பின்னர் Fox News இன் Geraldo Rivera துப்பாக்கியுடன் வந்து ஜலாலாபாத்தில் இறங்கினார். அவரின் முழு நோக்கமும் பின்லேடனைக் கொல்வதாகத்தான் இருந்தது. இது அவரே சொன்னது.

இப்போதெல்லாம் நாங்கள் எங்கள் தொழிலைப் பற்றி அக்கறையற்றிருக்கிறோம் போல் தான் இருக்கிறது. நாம் எங்கள் சொந்தத் தொழில்களுக்கு வேறு அர்த்தங்களை வழங்கி விடுகிறோம். ஆனையால் பார்த்து சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். வெளிநாட்டுப் பத்திரிகையாளர்களாக கௌரவமும் மதிப்புமிக்க எமது தொழிலை அவமானத்திற்குரியதாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். கடந்த டிசம்பரில் அமெரிக்கப் பத்திரிகையொன்றில் ஆப்கான் அகதிகள் என்னை அடித்தது பற்றிய செய்தியில் அவருக்கு அடிக்கத்தான் வேண்டும் என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. பன்முகக் கலாசாரவாதியான எனக்கு கிடைக்க வேண்டிய அடிதான் அது என Mark Steyn என்பவர் எழுதியிருக்கிறார். அதுவும் டானியல் பேர்ல் வேலைசெய்த பத்திரிகையான அந்த வோல் ஸ்ட்ரீட் ஜேர்னலில்! இத்தனைக்கும் நான் செய்த பாவமென்ன? அமெரிக்காவின் கண்முடித்தனமான தாக்குதலில் உறவினர்களை இழந்தவர்கள் என்று அவர்களுக்காய் அடிப்பட்ட பின்னும் நான் பேசியதும், நான் கூட அவ்வாறானதொரு நிலையில் இருந்திருந்தால் அப்படியே செய்திருப்பேன் என்று சொல்லியதும் தான்!

நாம் ஏதும் நல்லதாகச் செய்ய முடியுமா? முடியுமென்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். உண்மையில் இராணுவச் சீருடைகளில் இருக்கிற ஊடகவியலாளர்களான நாங்கள் தான் டானியல் பேர்லின் கொலைக்கு உடந்தையாய் இருந்தவர்கள் என்றில்லை. கொடுர சிந்தனை கொண்டவர்கள் தான் அவரைக் கொன்றார்கள். ஆனால் நாங்கள் ஏதோ ஒரு வகையில் இராணுவ மற்றும் ஏனைய யுத்தகால தேசிய உடைகளை அணிந்து கொள்வதன் மூலம் எங்கள் நடுநிலைமைத் தன்மையை இழப்பதோடு எங்களைக் கடந்த காலங்களில் பாதுகாத்து வந்த பத்திரிகைத்துறைப் பண்பாடுகளையும், அதன் கௌரவத்தையும் இழந்து வருகிறோம். இந்தப் போக்கையெல்லாம் நாம் நிற்பாட்டவில்லையானால் பின்னர் எப்படி நாம் எங்களைப் பிடித்து வைத்து நாங்கள் உளவாளிகள் என்று கூறி எங்களைத் துன்புறுத்தும், கொலை செய்யும் மனிதர்களுக்கெதிராகக் குரல் கொடுப்பது?

பிறகுநிப்பு - பத்திரிகையாளர் டானியல் பேர்லின் கொலைக்குக் காரணமாகவிருந்தவரெனச் சந்தேகிக்கப்படும் பிரித்தானியாவில் பிறந்த பாகிஸ்தானியர் ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டு விசாரணைக்குள்ளாகி வருகிறார்!

இராணுவத்துடன் பத்திரிகையாளர்கள் ஒரு தவறின் ஆரம்பம்!

இலக்குகளாக, குறிவைக்கப்பட்டவர்களாக இருந்ததில்லை. நாம் பிணக்குகளின் பிரிக்க முடியாத சாட்சிகளாக எப்போதும் இருந்திருக்கிறோம். வரலாற்றை ஆரம்பமாக எழுதுபவர்கள் கூட நாங்களாகத் தான் இருந்தோம். மிக மோசமான ஆயுதக் குழுக்கள் கூட இந்த உண்மையை நன்றாக விளங்கியே வைத்திருந்தன. 'அவர் ஒரு பத்திரிகையாளர், அவரைப் பாதுகாருங்கள், கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்.' என்று ஒரு பலஸ்தீனியக் 'கெரில்லா' தன் ஆட்களுக்கு, நான் 1983 ல் எரிந்து கொண்டிருந்த லெபனானின் பாஹுதான் நகருக்குள் நுழைந்த போது சொன்னது எனக்கு இன்றும் ஞாபகத்திலிருக்கிறது.

ஆனால் பின்னர், லெபனான், அல்ஜீரியா, பொஸ்னியா போன்ற நாடுகளில் எங்களுக்கான பாதுகாப்பு சிதைந்து போக ஆரம்பித்தது. பெய்ரூத்தில் நிருபர்கள் பணயக் கைதிகளாகப் பிடிக்கப்பட்டார்கள். Associated Press ன் Terry Anderson கிட்டத்தட்ட ஏழு வருடங்கள் காணாமல் போயிருந்தார் - 90 களில் அல்ஜீரிய ஊடகவியலாளர்கள் தலை வெட்டப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். Olivier Quemener என்ற பிராணிய புகைப்படப்பிடிப்பாளர் அல்ஜீரியாவின் கல்பா பகுதியில் மிகக் கொடுமையான முறையில் சுடப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அந்நேரத்தில் அவருடன் இருந்த இன்னொரு பத்திரிகையாளர் காயப்பட்டு அவருகே துடித்துக் கொண்டிருந்தார். சரணியோவில் உங்கள் கார்களில் ஊடக அடையாளங்களை ஒட்டிச் செல்வது பாதுகாப்பானதாக இருந்ததில்லை. பத்திரிகையாளர்-

பூர்வமாக யுத்தத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தன. சீருடைகளை அணிந்திருப்பதன் மூலம்

நான் கண்டிருக்கிறேன். மறுபுறத்தில், ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட தென் லெபனான் பகுதிகளில்

ஊடகவியலாளர்கள் ஜெனியா உடன்படிக்கையின் பேரிலான பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதம் மளிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். சீருடையில்லாமல் சாதாரண உடையில் இருப்பது உளவாளி என்ற சந்தேகத்தைத் தோற்றுவித்து

இஸ்ரேலிய ஊடகவியலாளர்கள் கைத்துப்பாக்கியுடன் திரிந்தார்கள். பிறகு 1991 ல் வளைகுடா யுத்தம் வந்தது. அப்போது நீங்கள் பிரித்தானிய, அமெரிக்க ஊடகவியலாளர்களை தொலைக்காட்சியில் பார்த்திருப்பீர்கள். ஏதோ, 82 வது

ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட தென் லெபனான் பகுதிகளில் இஸ்ரேலிய ஊடகவியலாளர்கள் கைத்துப்பாக்கியுடன் திரிந்தார்கள். பிறகு 1991 ல் வளைகுடா யுத்தம் வந்தது. அப்போது நீங்கள் பிரித்தானிய, அமெரிக்க ஊடகவியலாளர்களை தொலைக்காட்சியில் பார்த்திருப்பீர்கள். ஏதோ, 82 வது படைப்பிரிவின் அங்கத்தினர்கள் போன்று முழு இராணுவச் சீருடையில் இருந்து செய்திகளை வழங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

களை அடையாளம் கண்டு கொல்வதற்கானதும், சேர்ப்பியர்களின் ல்னைப்பர் தாக்குதல்களுக்கான துமான ஓர் அடையாள அழைப்பாக இருந்தது அது. நாம் எங்கே தவறிழைத்தோம்? இந்த வீழ்ச்சி இந்தப் போக்கு வியட்நாமில் ஆரம்பித்தது என நான் நினைக்கிறேன். பல வருடங்களாக பத்திரிகையாளர்கள் அங்கே இராணுவத்தினருடன் தங்களை அடையாளப்படுத்திக்

விடுவதாகவும், அதன் மூலம் பாதுகாப்பற்ற ஒரு நிலைமையும் இருந்தது. வியட்நாமில் தான் பத்திரிகையாளர்கள் இராணுவச் சீருடை மட்டுமன்றி கைகளில் துப்பாக்கியும் ஏந்தவாரம்பித்தார்கள். அமெரிக்கா வியட்நாமுடன் உத்தியோகபூர்வ யுத்தத்தில் ஈடுபட்டுக் கூட இருக்கவில்லை. ஆனால் என்ன செய்தார்கள்? சீருடைகள் மட்டுமன்றி

படைப்பிரிவின் அங்கத்தினர்கள் போன்று முழு இராணுவச் சீருடையில் இருந்து செய்திகளை வழங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். வட ஈராக்கின் குர்திஷ்தான் நிலவரங்களின்போது நிருபர்கள் குர்திஷ்தான் உடைகளில் இருந்தார்கள். ஏன் கடந்த வருடங்களில் பாகிஸ்தான், ஆப்கான் போன்ற இடங்களிலும் இதே நிலைதான். புஷ்துன்கள் அணிகிற தொப்பிகளைப் பல

- நிர்மலன்

எம். காந்திகா :- நாடகங்கள் நன்மையாகவே இருக்கின்றன. சில நாடகங்கள் இயல்புக்கு முரணாக உள்ளபோதிலும் பல நாடகங்கள் வழிகாட்டி முறையிலமைந்த கருத்துக்களையும் தாங்கி வருகின்றன.

ஆகவே நீரிருக்க பாலைமட்டும் பருகும் அன்னம் போல் ரசிக்களாகிய நாம் பார்ப்பதில் நல்லவற்றை மட்டும் எமக்கான வழிகாட்டியாகக் கொள்ளலாம். தேவையற்றவற்றை விடுத்து தேவையானவற்றை கருத்திலெடுப்பது ரசிக்களது கடமை.

உதாரணமாக, 'கோகிலா எங்கே போகிறாள்' நாடகத்தில் வரும் சிறுமி செய்யாத குற்றத்திற்காய் அனுபவிக்கும் அவலங்கள் பின்னர் அவற்றை அவள் துணிச்சலோடு பழிவாங்கும் பாங்கு எம்போன்ற இளம் மாணவ சமூகத்தவரிடையே ஓர் உத்வேகத்தை உண்டு பண்ணுகிறது.

எஸ். சந்தியா :- நான் அப்படி நினைக்கவில்லை. சின்னத்திரை நாடகங்கள் இளம் சமூகத்தின் சீரான பாதையினை சீரழிக்கின்றன. இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒவ்வொரு துறையிலும் பெண்களின் வளர்ச்சி அபரிதமானது. அவ்வாறிருக்க சின்னத்திரை நாடகங்கள் பெண் அடிமைத்தனத்தையே வெளிப்படுத்துகின்றன.

இது மிகத்தவறான விடயமும் கூட 'நம்பிக்கை' எனும் நாடகத்தில் இது புலப்படுகின்றது. 'வாழ்க்கை' எனும் நாடகத்தில் பெண்ணின் பொறுமையை மிதமாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

அப்படிப்பட்ட பெண்பாத்திரம் நினைவுகளிற் குப் பொருந்துமே தவிர நினைவுகளிற்கல்ல. 'கோகிலா எங்கே போகிறாள்' நாடகத்தின்படி இளம் சமூகத்தினர் ஒவ்வொருவரும் பழிவாங்கப் புறப்பட்டால் இச்சமூகத்தின் நிலை என்னவாகும்.

'அர்ச்சனைப் பூக்கள்' நாடகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ஆண் அல்லது பெண் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அழகையுடன் காணப்படுவது சகஜமான சூழ்நிலையைப் பாதிக்கிறது. அத்துடன் உளவியல் பாதிப்பிற்கும் தூண்டலாக அமைகிறது.

காந்திகா :- ஒவ்வொருவருடைய வாழ்க்கையிலும் மகிழ்ச்சியும், மனக்கவலையும் உண்டு. பரவலான ஒரு படைப்பை ஒரே நேரத்தில் வெளிக்காட்டும் போது எல்லோரும் சமநேரத்தில் ஒத்ததன்மையுடன் இருப்பார்கள் என்று கூறமுடியாது.

சந்தியா :- 'அர்ச்சனைப் பூக்கள்' போன்ற நாடகங்கள் பெண்களை வில்லத்தனம் மிக்கதாகவே காட்டுகின்றன. 'பஞ்சமி', 'தந்திர்பூமி' ஆகிய நாடகங்கள் பேய் பிசாசு போன்ற பாத்திரங்களைக் காட்டுவதன் மூலம் சிறுவர்களிடத்தே மூடநம்பிக்கைகள் வளர்ந்து அச்சணர்வும் மேலோங்குகின்றது.

காந்திகா :- 'அர்ச்சனைப் பூக்கள்', 'நம்பிக்கை' போன்ற நாடகங்களில் பெண்களை வில்லிக்காகக் காட்டுவதாக கூறுகின்றீர்கள். ஆனால் அதே நாடகங்களிலேயே பெண்களை உயர்ந்தவர்களாகக் காட்டுகின்றீர்கள். உதாரணமாக அர்ச்சனைப் பூக்களில் துளசி மற்றும்

தமிழ் தொலைக்காட்சி நாடகங்களின் வருகை தமிழகத்தில் மட்டுமன்றி இலங்கைத் தமிழ் சமூகத்திலும் பாரிய தாக்கத்தினைச் செலுத்தி வருகின்றது. தமிழ் சினிமா தமிழர் வாழ்வில் எத்தகைய விளைவுகளை ஏற்படுத்த முனைந்ததோ அத்தகைய தாக்கத்தை இந்தத் தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் ஏற்படுத்தி விடுகின்றன. இவற்றால் கட்டமைக்கப்படும் பாசாங்குமிக்க வாழ்வும் மனிதரும், பார்வையாளர் மனங்களில் ஏற்படுத்தும் தாக்கம் மிக அதிகம். இந்தத் தொலைக்காட்சி நாடகங்களை மாணவர்கள் எப்படிப் புரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

இங்கே கொழும்பு இரத்மலாணை இந்துக் கல்லூரி உயர்கர மாணவர்கள் இது பற்றி உரையாடுகிறார்கள்

சமூகத்தைச் சீரழிக்கும் தொலைக்காட்சி நாடகங்கள்!

தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் தொடர்பான ஓர் உரையாடல்

சுபாசினி

காந்திகா

புன்பா போன்ற பாத்திரப் படைப்புகள் உள்ளன.

சுபாசினி :- நாடகங்கள் குடும்ப பெண்களிற்கு வழிகாட்டியாகவும் பொழுது போக்காகவும் அமைகிறது. வாழ்க்கை நாடகத்தின் ஆரம்ப பாடலான "வாழ்க்கை அவரவர் கையிலடா" எனும் பாடல் வரிகள் ஓர் புத்தூக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. சீதா என்ற பாத்திரப் படைப்பு பொறுமைக்கு முன்மாதிரியாக திகழ்கிறது.

சந்தியா :- நாடகங்கள் வேறு விளைவுகளையும் ஏற்படுத்துகின்றன. நாடகங்களைப் பார்ப்பதன் மூலம் குடும்ப பெண்கள் பலர் அன்றாட செயற்பாடுகளில் கூட போதிய அக்கறை செலுத்துவதில்லை. குடும்பப் பெண்ணின் அக்கறை குன்றுவதால் குடும்பத்தில் தேவையற்ற பிரச்சினைகள் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. நாடகங்களின் கவர்ச்சிக்கு பலரும் இலக்காகியுள்ளார்கள். மாணவர்கள் எல்லாம் நாடகங்கள் ஒளிபரப்பாகும் நேரங்களில் தொலைக்காட்சிக்கு முன்னால் அமருவதால் கற்றல் தொடர்ச்சியாக பெரும் பாதிப்பிற்குள்ளாகின்றது. பெரும்பாலான நாடகங்கள் ஒரு சில குடும்பங்களை மையப்படுத்தி வரும்போது எல்லோரும் அதன்படி நடக்க முற்பட பல சச்சரவுகள் தோன்ற வழிவகுக்கும்.

ஒரு நாடகம் 3,4 வருடம் என இழுபட அதைப்பார்ப்பவரும் ஒரு நாளைக்கு அரைமணித்தியால அடிப்படையில் பலமணி நேரங்களை வீண்விரயம் செய்கிறார்கள். இந்நேரத்தை எத்தனையோ பயன்மிக்க காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்த முடியும்.

சுபாசினி :- ஏன் நாடகம் ஆரம்பிக்கும் நேரம் முன்னரே தெரிந்திருக்கும் அல்லவா? அதற்கேற்ப வேலைகளை ஒழுங்கமைத்து செயற்படுவதால் அன்றாட செயற்பாடுகள் தடைப்படாதென்றே நான்

கூறுகின்றேன். அடுத்து சிநேகிதியே போன்ற நாடகங்கள் உணர்வு பூர்வமாக நட்பினை வெளிப்படுத்துகின்றன.

சந்தியா :- சிநேகிதியே நாடகத்தில் வரும் பாத்திரம் வெளிப்படையான உண்மைதானே. அப்படிப்பட்ட உணர்வுகளை நாடகத்தில் பார்த்துத்தான் வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்றில்லை. தர்மம் எப்போதும் வெல்லும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததொன்று அதனையே சின்னத்திரையூடாக பார்த்துத்தான் தெரிய வேண்டுமா?

சுபாசினி :- மனக்குழப்பமான வேளைகளில் நாடகங்களில் வரும் மகிழ்ச்சிகரமான காட்சிகள் மனதை ஒரு நிலைப்படுத்துகின்றன. தர்மம் வெல்லும் என்று கூறிவிட்டு சும்மாயிருக்கலாகாது தானே?

காந்திகா :- தர்மம் வெல்லும் என்று தெரிந்திருப்பின் இவ்வளவு பிரச்சினைகள் இடம் பெற்றிருக்காது.

நாடகங்கள் பார்ப்பதற்கமை - வாகத்தான் எம்முடைய ஒவ்வொரு செயற்பாடும் இடம்பெற வேண்டுமென்றில்லை. அவற்றை ஓர் படிப்பினை போல் கொண்டு நிதானித்து செயற்படலாம். நாடகத்தில் எதை நாம் எடுக்க வேண்டும், எடுக்கக் கூடாது என்ற பொறுப்பு நம்மிடம் தான் உள்ளது.

கஜமுகன் :- நாடகங்களை பார்த்து வழியமைப்பதை விடுத்து நெருங்கி நற்பண்பு நின்றந்த மனிதர்களிடம் ஆலோசனை கோரலாமே?

சுபாசினி :- இன்றைய காலத்தில் யாரையும் நம்ப முடியாமல் உள்ளது. அதுதான் நாடகத்தை பார்த்து வழிசமைக்க வேண்டியுள்ளது.

கஜமுகன் :- முன்னைய காலங்களில் நாடகங்கள் எடுக்கப்படுவது சமூக முன்னேற்றத்துக்காக. ஆனால் இன்றைய காலப்பகுதியில் இலாபத்தை முதன்மைப்படுத்தியே எடுக்கப்படுகின்றன. சமூக

கஜமுகன்

சந்தியா

முன்னேற்றத்துக்காக சிரத்தை எடுக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை சமுதாயத்தையே சீரழிக்கின்றார்கள். நாடகங்களுக்கு தெளிவான இலக்கில்லை.

இந்தியாவில் சிறுவர்கள் பல விபரீத விளைவுகளை எதிர் நோக்கினர். இது உலகெங்கும் பரவினால் என்ன நிலை உருவாகும் என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டாமா?

சமூகப் பிரக்ஞை

உழைக்கிறீர்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன்!

1985 'இல் ஒரு தரம் 'மெண்டல் ஹாஸ்பிட்டலுக்குப்' போக நேர்ந்தது. உள்ளே நுழைந்தவன் அதிர்ந்து போனேன். ஒவ்வொரு அறையிலும் ஐந்து ஆறு பெண்கள். கிட்டத்தட்ட நிர்வாணமாய்... சடை விழுந்ததை - முடி, அழுக்கு, மூத்திரம் நிறைந்த தரை, என்னைப் பார்த்ததும் அந்தப் பெண்கள் தலையைத் தூக்கி, பரிதாபமாக விழித்து 'பிச்சுக்கிறது சோறு வேணும்!' என்று தினமாகக் குரல் எழுப்பும்... கடவுளே! அந்த மாதிரி ஒரு பயங்கரத்தை நான் அதுவரை அனுபவித்ததில்லை. அழகையை அடக்க முடியாமல் வெளியே ஓடி வந்தவன் பலரைச் சந்தித்தேன்.

பத்திரிகைகளைக் கூட்டி நிலைமையை எடுத்துரைத்தேன். கட்டுரைகளை எழுதினேன். கொச்சின், கள்ளிக்கோட்டை போன்ற நகரங்களில் 'தர்ணா' செய்தோம். சட்டசபையில் கேள்விகள் கேட்க வைத்தோம். பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரிகளில் நோயாளிகளின் அவலங்களை மக்கள், உரை வைத்தோம். இறுதியில், நூற்றைம்பது வருஷங்களாக உறவிர்களர் கூட வந்து பார்க்கக் கூடாது, என்றிருந்த சட்டத்தை மாற்றி, ஆஸ்பத்திரிகளில் சாப்பாடு, கவனிப்பு, சுகாதாரத்தின் தரத்தை சீாசெய்தோம். அதன் பிறகு, மனநோயாளிகள் பகலில் வந்து சிசிச்செ பெற்றுப் போக 'பகல்வீடு', வாழ்விழந்த பெண்களை பராமரிக்க 'அத்தாணி', போதைப் பழக்கத்திலிருந்த மீட்க 'போதி ஆஸ்பத்திரி, தன்னம்பிக்கை ஊட்ட 'மிதரா' - என்று சில அமைப்புகளை உருவாக்கி நடத்தி வருகிறோம். சிதறிக் கிடக்கும் இவை அனைத்தையும் ஒரே இடத்தில் நடத்தவேன 'அபயா கிராமத்தை'

உருவாக்கும் பணியில் தற்சமயம் ஈடுபட்டிருக்கிறேன்.

ஒரே சமயத்தில் இலக்கியம், சமுதாயத் தொண்டு இரண்டிலும் கவனம் செலுத்துவது சிரமமாக இல்லையா?

என் நெருங்கிய நண்பர்களே என்னைக் கேட்டிருக்கிறார்கள் - "எதற்காக இத்தனை ஆழமாய் பிரச்சினைகளில் ஈடுபடுத்திக் கொள்கிறாய், பேசாமல் எழுத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டால் போதாது?" என்று! போதாது. நான் பார்த்து, கேட்டு, அனுபவிப்பதைக் கவிதைகளாக எழுதுகிறேன் - அப்படிச் செய்யும் போது தீவக்கான முயற்சிகளில் இறங்குவது இயல்பான ஒன்று தானே!

எழுத்தாளர்களுக்கு சமுதாயப் பிரக்ஞை, கொள்கைப் பிடிப்பு இருக்க வேண்டும் என்று நம்புகிறீர்களா?

அவசியம் வேண்டும். நாடு, சமுதாயம், வாழ்க்கை - அனைத்து குறித்தும் கொள்கைப் பிடிப்பும் கட்டாயம் தேவை. சமூகப் பிண்களை, கொள்கை இல் லையானால் சமுதாயத்துக்குக் கேடு விளையும்.. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

எழுத ஆரம்பிக்க போது இருந்த மனநிலைக்கும் இப்போதுக்கும் ஏதாவது வித்தியாசம் இருக்கிறதா?

இப்போதெல்லாம் ஒரு கவிதையை எழுதிய கையோடு அது பிரசுரமாகிப் பார்க்க வேண்டும் என்ற துடிப்பு அதிகம் இருந்தது! இன்றைக்கு அந்த வேகம் அடியோடு இல்லை. எழுதியதும் ஆத்ம திருப்தி வந்துவிடுவதால் அது பிரசுரமாகிறதா இல்லையா என்கிற என்னமே எழுமையில்லை. இது தான் முதுமையின் அடையாளமோ!

யாஷோ + ஜெரோன்

அனைத்து ஆபாசப்பட விளம்பரங்களின் கீழும் காணப்படும் பிரபல்யம் மிக்க வாசகம் 'கண்டிப்பாக வயது வந்தவர்களுக்கு மட்டும்' என்றால் வயது வந்தவர்கள் தான் கண்டிப்பாக இவற்றைப் பார்க்க வேண்டும் என்று நம்மவர்கள் எண்ணுகின்றார்கள் போலும். இல்லாவிட்டால் நம் நாட்டுப் பத்திரிகைகளில் அண்மைக்காலமாக இவ் ஆபாசப்படங்களுக்கான விளம்பரங்களின் தொடர்ச்சியான அதிகரிப்புக்கு காரணம் என்ன?

அண்மைக்காலமாக இந்தியாவிலிருந்து காளான்கள் போல் பெருந்தொகையான ஆபாசப்படங்கள் குறிப்பாக மலையாள மொழிமாற்றப்படங்கள் ஏதோ அறிவியற்படங்கள் போல் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு இலங்கைத் திரையரங்குகளை ஆக்கிரமித்துள்ளதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

இப்படங்களுக்கான 'சிவப்பான' வாசகங்களுடனான விளம்பரங்கள் மொழிபேதமின்றி அனைத்து பிரபல்யம் மிக்க பத்திரிகைகளிலும் வெளிவருவதை அனைவரும் அறிவர். குறிப்பாக தமிழ் பத்திரிகைகள் முன்னைய காலங்களிலே தற்போது இதற்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவம் மிக அதிகமாக உள்ளது.

இப்பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் சினிமாப்பட விளம்பரங்களில்

எய்ட்ஸ் ஒழிப்புத் திட்டத்தில் பத்திரிகைகளையும் சேர்த்துக் கொள்வோம்!

முக்கால் வாசி ஆபாசப்பட விளம்பரங்களே சில சமயங்களில் சாதாரண சினிமாப்பட விளம்பரங்களை பூக்கண்ணாடி வைத்துத் தேடவேண்டியுள்ளது.

பிரபல தமிழ்ப்பத்திரிகை ஒன்றில் வெளிவரும்

காய்ந்த பூமியில்

இதை விட சமாதானம் இல்லாத சூழல் எவ்வளவோ மேல் என்று எண்ணலாமோ என்று தோன்றுகின்றது.

இதைவிட விஜய் ரசிகர் மன்றம் அமைக்கப் போகின்றாராம். வெறும் கூத்தாடிகளை பொழுது போக்கிற்காக ரசிப்பதோடு விட்டு விடாமல் அவர்களுக்கு என்று மன்றங்கள் அமைக்கும் முட்டாள்தனங்களை இங்கும் ஊக்குவிக்கின்ற இவர்கள் ஒரு கேடு.

அத்தோடு, ஜெயலலிதாவிற்கு பிறந்ததினம், சிவாஜிக்கு கிரீடம் என்று இவர்களைப் போன்றவர்கள் செய்யும் கூத்துத் தாங்க முடியவில்லை.

சொந்தச் சகோதரர்கள் துன்பத்தில் சாதல் கண்டு சிந்தை இரங்காரடி -

ஆபாசப்படங்களின் அதிகரிப்பிற்கு பத்திரிகைகளும் ஊக்கியாக...

விளம்பரங்களில் காணப்படும் வாசகங்கள் எம்மை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்குகின்றன.

"பெற்றோரை இழந்த சகோதரிகள் இருவரின் திருமணத்திற்கு சொத்தே தடையாக

"பாலியல் கல்விக்கான வழிகாட்டி. இது பாலியல் விபரங்கள் மட்டுமல்ல, இது வழிமுறை குறித்தாகும். பல்வேறு நுட்பங்களுக்கான வழிகாட்டல்"

'Aids எப்படி உருவாகிறது? இதற்கான காரணம் என்ன? ஒவ்வொரு பெற்றோரும் தமது பிள்ளை வளர்ப்பில் எப்படிப்பட்ட கவனம் செலுத்த வேண்டும்? 'Aids நோய்க்கு காரணம் கவனமற்ற பிள்ளை வளர்ப்பா? ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நண்பர்கள் தொடர்பா?

முத்தாய்ப்பாக இன்னொரு விளம்பரத்தில் சொல்லுகிறார்கள். இப்படத்தின் முடிவை யாரிடமும் சொல்ல வேண்டாம்" என்று.

உண்மையில் இப்படங்களைப் பார்ப்பவர்கள் யார் இளைஞர்களா? நடுத்தர இளவல்களா? வயது போனோரா? அல்லது மாணவர்களா?

நிச்சயமாக இன்று நகர்ப்புற மாணவர்கள் மத்தியிலே இதற்கான வரவேற்பு அதிகமாக உள்ளதை அவதானிக்க முடியும். இதற்காக யாரைக் குற்றம் சொல்வது?

இப்படங்களை நோக்கிய மாணவர்களினதும் இளைஞர்களினதும்

இவ்வாசகங்களை அலசிப் பார்க்கும்போது, அப்பப்பா அவற்றில் என்னே விளக்கக் குறிப்புகள்:

ஒன்றில்,

'பல முன்னணி துணைநடிகைகள் பங்கேற்கும் டொக்டர் பிரகாஷின் செக்ஸ் தீவில் படம் பிடிக்கப்பட்ட முக்கிய இணைப்புகளுடன்.

ஆஹா! ஒரு அசிங்கத்திற்கு எமது பத்திரிகையுக்கு அளிக்கும் எவ்வளவு அழகான அங்கீகாரம் புல்லிக்கிறது.

இருக்கும் படைப்பு"

அதைவிட ஆபாசப்பட நடிகைகளுக்கு அவர்கள் தரும் மரியாதையைப் பாருங்கள்.

'கண்டிப்பாக வயது வந்தவர்களுக்கு மட்டும்'

"இந்தியத் திரையுலகின் சூப்பர் நடிகர்களினதும், மெகா நடிகர்களினதும் படங்களையும் தன் படங்களால் கலங்கடிக்கும் கவர்ச்சிப் பாவை ஷகீலாவின் நடப்பில்"

இப்படங்களில் உண்மையான காதலைக் கூட சொல்லுகிறார்களாம் "Real Love Never Fails"

மேலும் படத்திற்கு பெயரிடுகிறார்கள் பாருங்கள்.

"ஏழு பெண்களுடன் எவ்வளவோ செய்யலாம்"

இவை எல்லாவற்றையும் விட ஒருபடி மேலே போய் அவர்கள் செய்யும் அறிவுப்பணிகள் இவை,

படையெடுப்புக்கு உண்மையில் யார் காரணம்?

இதற்கு பல்வேறு சமூக சூழ்நிலைக் காரணங்கள் இருந்தாலும் பத்திரிகைகளே இதற்குப் பிரதான ஊக்கியாக இருக்கின்றன. (இதற்குக் காரணமான சமூக சூழ்நிலை மற்றும் உளவியல் குறித்து பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்தில் நோக்குவோம்)

இவ் ஆபாசப்பட விளம்பரங்களை பத்திரிகைகள் பிரசுரிப்பதற்கான காரணம் என்ன?

களத்தினிலே

நடந்து மின்னலாய் பிந்துவிட்ட என் அருமை மகள் விருப்பமின்றியே இரவல் தந்தது.

என்று தெரிவிக்கின்றார். இத்தொகுப்பில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கும் அத்தனை கவிதைகளும் அரசியல் செறிவு உள்ளனவென்றோ, கரு ரீதியாக ஆழம் கொண்டவை என்றோ சொல்ல முடியாது. ஆயினும் குறிப்பிட்ட சில கவிதைகள் சிறந்த கவிதைகள் தாம். வாசிக்கப்படவும் விவாதிக்கப்படவும் வேண்டியவை தான். குறிப்பாக சிங்கள மொழியில் எழுதப்பட்ட கவிதை ஒன்று இப்படிச் சொல்கின்றது

நூதனநாயகன்
- உதய பிரசாத் மத்தேகம்

பெளத்த பிக்குகள் தான் எம் வரலாற்றாளியர்கள் என்கிறார்கள் நிபுணர்கள் நீங்கள் ஏற்றாலென்ன

எல்லாம் பச்சைத் தாள் படுத்துமாடு. பத்திரிகைகளுக்குத் தேவை வருமானம். அதற்காக அவர்கள் எதையும் செய்வார்கள் போலும்! மஞ்சள் பத்திரிகைகள் என்றால் நாங்கள் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் மக்களுக்குத் தேவையான தினசரி வாரப் பத்திரிகைகள் இத்தகைய விளம்பரங்களை 'சிறப்புமிடு' என்ற வாசகங்களுடன் பிரசுரிப்பதை யார் கேட்பது.

எதிர்கால சமுதாயத்தின் சீரழிவிற்கு இவர்களும் (இவர்கள் மட்டுமல்ல) ஒரு காரணியாகத்தான் இருக்கப் போகிறார்கள். புகைப்பிடித்தல், மது அருந்துதல், போதைவஸ்து பழக்கம் என்று ஏற்கெனவே சீரழிந்து

கொண்டிருக்கும் இளைஞர்கள் ஆபாசப்படங்களுக்கும் அடிமைகளாக்கப்படுவதன் மூலம் மீளமுடியாத அதல பாதாளத்திற்கு தள்ளப்படுகின்றார்கள்.

ஆபாசப்பட விளம்பரங்களிலிருந்து இப்பத்திரிகைகள் தவிர்த்துக் கொள்வதன் மூலம் இவ் ஆபாசப்பட இறக்குமதியாளர்களே ஓரளவிற்கேனும் தலையில் கைவைக்கச் செய்யமுடியும். செய்வார்களா?

இல்லாவிட்டால் பரவாயில்லை. எய்ட்ஸ் ஒழிப்புத் திட்டத்தில் ஒழிக்கப்பட வேண்டியவற்றில் ஒன்றாக இப்பத்திரிகைகளை நாமே சேர்த்துக் கொள்வோம்.

ஏற்காமல் வீட்டாலென்ன பெளத்த பிக்குகள் பெய்யே சொல்ல மாட்டார்கள் என்று தொடர்கிறது

மொழிபெயர்ப்பினைப் பொறுத்தவரை அதனுடைய அரசியலுக்கு அடுத்தபடியாக மிகவும் உன்னிப்பாகக் கவனிக்கப்படுவது மொழியே. மொழிபெயர்ப்பு கருவைச் சிதைக்காமல் இருப்பது சிறப்பே. அத்துடன் சில சொற்களுக்கான விளக்கத்தினை அடிக்குறிப்பாக அளிக்காமல் இருந்து அந்தச் சொல் பற்றிய சரியான விளக்கத்தினை எல்லோராலும் பெற முடியாமல் போக இடமளிக்கின்றது. அவரது ஆர்வத்திற்கும், அரசியலுக்கும் ஏற்ப அவரது முன்னுரையில் எழுதப்பட்ட உணர்ச்சிகளுக்கு ஏற்ப அவரது மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகள் முழுமையாக இல்லாது விடலாம். அவரது முயற்சியை பாராட்டலாம்.

- சுனந்த தேசப்பிரிய

ஒரு நாட்டில் ஊடகத்துறைச் சுதந்திரம் இல்லாமல் போகும் போது அந்நாட்டு மக்கள் செவிடர்களாகவும், குருடர்களாகவும், ஊமைகளாகவும் மாறுகின்றனர். பிரேமதாச ஆட்சிக் காலத்தில் ஊடகத்துறை சுதந்திரத் திற்காக வேண்டி ஒரு வார கால செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்த சுதந்திர ஊடக அமைப்பினர் வெளியிட்ட சுவரொட்டியில் வரையப்பட்டிருந்த சித்திரத்தின் மூலமும் கூறப்பட்டது அந்தக் கருத்தேயாகும். அதில் கண்களை, காதுகளை, வாயை இறுக்கக் கட்டப் பட்ட ஒரு முகம் வரையப் பட்டிருந்தது. அதனை லூஷன் ராஜ்-கருணநாயக்கா தயார் செய்தார். அதனை அச்சிட்டவர் அன்று லக்ஷிம பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்த பந்துல பத்மகுமார். பின்னர் லூஷன் ராஜ் கருணநாயக்க பொ.ஜ.மு. அரசாங்கத்தின் கீழ் லேக்ஹவுஸ் நிறுவனத்தின் பணிப்பாளராக நியமனம் பெற்றார். அந்தப் பதவியில் இருந்து கொண்டு அரசு ஊடகத் துறையை அரசாங்கத்தின் புகழ்பாடும் கேவலமான நிலைக்கு எடுத்துச் சென்றார். பந்துல பத்மகுமார் இன்று லேக்ஹவுஸ் நிறுவனத்தின் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் குழுவின் இயக்குனராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். ஐ.தே.மு. அரசாங்கத்தின் கீழ்.

ஊடகத்துறை ஜனநாயகத்தின் காவல்காரனென்றும், நான்காவது அரசாங்கமென்றும் கூறப்படுகின்றது. நாட்டில் நிலவும் அரசியல் சூழ்நிலையைக் கண்டறிந்து, மிகவும் முக்கியத் துவம் வாய்ந்த, தீர்க்கமான வளர்ச்சிகளை அரசியல் மேடைகளுக்கு அறிவிப்பது ஊடகத்துறை சார்ந்த ஜனநாயகப் பொறுப்பெனக் கூறப்படுகின்றது. உண்மையாகவே கூறுவதெனில் நாட்டு மக்களின் கண்களாக, காதுகளாக, மூக்காக இருக்க முடிவதும் அது போன்ற ஊடகத் துறையினால் மாத்திரமேயாகும்.

ஊடகத் துறையைச் சார்ந்தவனென்ற முறையில் நான் இதனை வெட்கத்துடனேயே எழுதுகிறேன்.

அண்மையில் நடந்து முடிந்த பிரதேச சபைத் தேர்தலின் போது இந்நாட்டு ஊடகத்துறை கடைப்பிடித்த மிகவும் கீழ்த்தரமான, பக்கச்சார்பு கொண்ட

கவலையுடனாயினும் உண்மையைக் கூற வேண்டியுள்ளது. இன்று நாட்டில் இருப்பவை சுதந்திர ஊடகத் துறைகளையும் விட பக்கசார்பான ஊடகத்

றனர். பொ.ஜ.மு. காலத்தில் ஐ.தே.கவினர் கூறியதும் அதே கதையைத் தான். பொ.ஜ.மு. கூறுமளவுக்கு தேர்தல் மோசடிகள் நடந்தனவா

வன்முறைகளை முன்னெடுத்தவர்கள் முன்வைக்கும் வாதம். அதனால் இறுதிப் பெறுபேறுகளில் எந்தவிதமான மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்த முடியவில்லை என்பதாகும். அவர்களுக்குக் கூற வேண்டியிருப்பது மனித உரிமைகள் அளவிடப்படுவது அதன் தன்மைகளினாலேயேயொழிய பாரத்தினாலல்ல என்பதேயாகும். அதேபோன்று இந்த வன்முறைச் சம்பவங்களைப் புறக்கணிப்பவர்கள் அடுத்து வரும் சந்தர்ப்பங்களில் இதனையும் விட இரண்டு, மூன்று மடங்கு அளவில் முன்னேறிச் செல்லவிருக்கும் அரசியல் வன்முறைகளுக்கு பொறுப்பானவர்களாக இருப்பார்கள் என்பதேயாகும்.

கவலையுடன் எழுதுகிறேன்

கொள்கைகளை என்னால் எந்த வகையிலும் ஜீரணிக்க முடியாமை இதற்குக் காரணமாகும்.

பொ.ஜ.மு. ஆட்சிக் காலத்தில் தேர்தல் மோசடிகள், ஊழல்கள், அரசியல் வன்முறைகள் என்பனவற்றைப் பகிரங்கப்படுத்துவதற்காக வேண்டி இந்நாட்டு ஊடகத்துறை பாரிய பங்கைச் செலுத்தியது. காலம் தாழ்த்தாது அதுபோன்ற ஜனநாயக எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை, கொள்கைகளை, பகிரங்கப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல், தேர்தல் தினமன்று பயங்கர நிலையில் இருந்து தேர்தல் தொகுதிகளுக்கு விசேட நிருபர்களையும் அனுப்பி வைத்தனர். அதன் மூலம் அரசியல் வன்முறைகளைத் தோற்கடிப்பதற்குத் தேவையான அதிகமான தகவல்கள் வெளியாகின.

இருந்தாலும் ஐ.தே.மு. அரசாங்கத்தின் கீழ் ஊடகத்துறைக்கிருந்த அந்த ஆர்வம் யாருக்கும் தெரியாமல் பற்றாதோடியுள்ளது. மாகாண சபைத் தேர்தலின் போது வன்முறைச் சம்பவங்கள் இடம்பெறவுள்ள பிரதேசங்களை தேர்தல் தினமாகும் போது இலகுவாகக் கண்டறியச் சந்தர்ப்பங்கள் இருந்தன. தேர்தல் நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமான பொலிஸ் பிரிவோடு தொடர்பு கொண்டிருப்பின் எந்தவொரு ஊடகவியலாளருக்கும், பத்திரிகை ஆசிரியருக்கும் அந்தப் பிரதேசங்கள் எவை என்பன பற்றிய தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளச் சந்தர்ப்பங்கள் இருந்தன. இருந்தாலும் இந்நாட்டு பிரதான ஊடகங்கள் எதுவும் அத்தகைய ஆர்வத்தைக் காட்டவில்லை.

துறை என்பதே அது. ஐ.தே.க. அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களை தவறான முறையில் பயன்படுத்தி

மாகாண சபைத் தேர்தலில் வெற்றி கொண்டதைக் கண்களால் கண்டறிய ஆர்வம் கொண்டிருந்த செய்தியாளர்கள் அல்லது பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் இருக்கவில்லையென நான் இங்கு குறிப்பிடுவது முன்னொரு முறை கூறியவாறு ஜீரணித்துக் கொள்ள முடியாத வெட்கத்துடனேயே.

பொ.ஜ.மு. மாகாண சபைத் தேர்தலின் போது பெற்ற தோல்வியை மூடிமறைப்பதற்காக வேண்டி தேர்தல் மோசடிகள் பற்றிப் பேசி, வருகின்றனரென எனது சகோதர செய்தியாளர்கள் சிலர் கூறி வருகின்-

இல்லையா என்பதனை இரண்டாவதாகத் தேடியறியலாம். முதலாவதாக மேற்கொள்ள வேண்டியது ஜனநாயகத்தின் அடிப்படை அம்சமான சுதந்திரமான, நீதியான தேர்தலொன்று கடந்த 20ம் திகதி நடைபெற்றதா என்பதனைத் தேடியறிவேதேயாகும்.

தேர்தல் வன்முறைகளை எதிர்ப்பதற்கு, அந்த வன்முறைச் சம்பவங்களின் மூலம் தேர்தல் பெறுபேறுகள் வித்தியாசப்பட்டனவா இல்லையா என்ற கேள்வி முக்கியமானதொன்றல்ல. மாகாண சபைத் தேர்தல் வெற்றி ஐ.தே.மு.ன்னணிக்கேயென்பது முன்சூட்டியே காணக்கூடியதாக இருந்ததொன்று. ஒரு வகையில் தம்மால் இலகுவில் வெற்றிபெற முடிந்த ஒரு தேர்தலின் போதும் கூட இவ்வாறான வன்முறைகளைப் பிரயோகிப்பது பயங்கரமான சைகையை அறிவிப்பதேயாகும். தோல்வி பெரியதாக இருக்குமெனில் இதைத் தவிர்ப்பது பயங்கரமான வன்முறைகளைப் பயன்படுத்தி மேற்கொண்டிருக்க முடியும் என நினைப்பதிலும் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. தேர்தல் வன்முறைகளை நாம் எதிர்ப்பது அதன் மூலம் தேர்தல் பெறுபேறுகளில் மாற்றங்களையேற்படுத்தமா? இல்லையா? என்ற காரணத்தினாலல்ல, சுதந்திரமான, நீதியான தேர்தலென்பது பொதுமக்களின் பிறப்புரிமையாகும் என்ற அடிப்படையிலேயே.

சென்ற மாகாண சபைத் தேர்தலின் போது இடம்பெற்ற வன்முறை நடவடிக்கைகளைப் பாரதூரமானவைகளாகக் கொள்ளாமலிருப்பதற்கு

தேர்தல் வன்முறைகளைக் கண்காணிக்கும் குழுவின் அமைப்பாளராகவும், சுதந்திர ஊடக அமைப்பின் அமைப்பாளராகவும் சென்ற மாகாண சபைத் தேர்தலில் குறிப்பிடக்கூடியளவு தேர்தல் மோசடிகள் நடைபெற்றன என்பது பற்றி இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். மிகவும் கீழ்த்தரமான மேல் மாகாண சபைத் தேர்தல் மீண்டும் ஒரு முறை ஐ.தே.மு.ன்னணியின் தலைவர்களால் மேடையேற்றப்பட்டதை எனது கண்களினால் கண்டு கொண்டேன். அன்றும் இன்றும் நிலவும் ஒரே வேறுபாடு இன்றைய வாக்குக் கொள்ளையடிப்பு மிகவும் நுணுக்கமான முறையில் ஒழுங்கு செய்து மேற்கொள்ளப்பட்டது மட்டுமே. வாரியப்போல, மாவத்தகம், நிகவரடிய, குளியாபிட்டிய போன்ற பிரதேசங்களில் வாக்குக் கொள்ளையடிப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பல்வேறு உத்திமுறைகளைப் பயன்படுத்தி வாக்குச் சாவுகளின் கட்சிப் பிரதிநிதிகள், வாக்காளர்கள் பயமுறுத்தல்களுக்கு உட்பட்டது மட்டுமன்றி அரசு வளங்களும் தவறான முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டன.

மாகாண சபைத் தேர்தலின் போது இடம்பெற்ற ஊழல்கள், மோசடிகள், வன்முறைகள் என்பன பற்றி அதிக அளவில் பேசப்பட்டது தனியார் சுதந்திர ஊடகங்களினாலல்ல. அரசு பரிபாலனத்திற்குட்பட்ட

தொடர்ச்சி 9ம் பக்கம்..

- விக்டர் ஐவன்

சென்றவாரத் தொடர்:-

பிரபாகரனின் புலிகள் இயக்கத்தை ஜனநாயக அரசியல் பிரவாகத்தோடு இணைத்துக் கொள்ளும் செயற்பாட்டில் இனவாத முனையில் எதிர்த்து நிற்கும் நடவடிக்கைகள் சிங்கள மக்களுக்கு தம்மேல் அதிக அளவிலான ஆக்ஷத்தை ஏற்படுத்துமென ம.வி.மு நினைத்திருக்கலாம். இருந்தாலும் சிங்கள மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பது 1998ம் ஆண்டிலன்றி 2002 ஆம் ஆண்டிலேயேயாகும். அவர்கள் போர் காரணமாக அதிக அளவில் களைப்புற்ற நிலையில் இருப்பதோடு, இனப்பிரச்சினைக்கு நீண்டகாலத் தீர்வொன்று தேவையென்ற நிலைக்கும் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். அதேபோன்று ம.வி.மு வும் புலிகள் இயக்கத்தைப் போன்றே பயங்கரவாத வரலாற்றொன்றிற்கு உரிமை கொண்ட ஒரு அமைப்பாக இருப்பதோடு தமது அந்த கடந்தகால வரலாற்றை மறந்து விட்டுப் பேசும் புலிகள் இயக்கத்தின் பயங்கரவாதச் செயல்கள் பற்றிய பேச்சுக்களை மக்கள் நம்புவதாகத் தெரிவதில்லை. ஆயுதப் போராட்டங்கள் மிலேச்சத்தனம் மிக்கவையாக இருந்த போதும், விசேட தன்மைகளைக் கொண்ட சமுதாயக் குழுவொன்று ஆயுதமேந்தும் நிலைக்குத் தள்ளப்படக் காரணம் சமுதாய பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளையென்பது மார்க்சிசக் கருத்தாகும். ம.வி.மு யினரின்

பயங்கரவாத வரலாற்றினை மறந்துவிட்டு அவர்கள் ஜனநாயக அரசியல் பிரவாகத்தோடு இணைவதை மக்கள் எதிர்க்காமலிருக்கும் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தும், அவர்கள் மார்க்சியவாதிகளாக விட்டாலும் ஆயுதப்

சிறுசேன குரேய்டம் ஜே.வீ.ப. பணம்

போராட்டங்களுக்கு காரணமாக அமையும் அரசியல் சமூக பொருளாதார காரணங்கள் பற்றி ஓரளவேனும் தெளிவு அவர்களுக்கு இருந்தமையினாலேயேயாகும். இருந்தாலும் ஒரு காலகட்டத்தில் தவறான வழியில் சென்று அந்த வழியிலிருக்கும் தம்மை மாற்றிக் கொண்ட அமைப்பொன்று தவறான வழியில் சென்று அந்த வழியில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முயற்சி செய்யும் இன்னொரு அமைப்பை எதிர்த்து நிற்குமேயாயின் அதுபோன்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கும் ஓர் அமைப்பு பொதுமக்களின் கௌரவத்திற்கு பாத்திரமாகாது.

ம.வி.முவின இடைக்கால அரசியற் செயற்பாடுகளும் நாட்டின் நன்மையைக் கருதி முன்னெடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையொன்றல்ல

என்பது பற்றியும், அதற்கு மறைமுகமான அரசியல் நோக்கங்கள் இருந்தது பற்றியும் பொதுமக்கள் காலம் தாழ்த்தியேனும் புரிந்து கொண்டனர். திடீரென முன்னெடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் பொ.ஜ.மு அரசாங்கம் சரிந்து விழும் நிலையில் இருக்கும் போது அதனைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவதற்காக வேண்டி முன்னெடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளாகவே இருந்தன. ம.வி.முவினர் 17வது அரசியல் சீர்திருத்தம் பற்றி எந்தளவு அழகான கதைகளைப் பேசினாலும் இடைக்கால அரசாங்க நடவடிக்கைகளின் கீழ் அந்த அரசியல் சீர்திருத்தின் மூலம் எதிர்ப்பார்த்த நோக்கங்களுக்கு மாற்றமான முறையில் செயற்பட ஜனாதிபதிக்கு சந்தர்ப்பத்தை அளித்து மௌனமாக இருக்கும் கொள்கையை ம.வி.முவினர் கடைப்பிடித்தனர்.

பிடித்தனர். பாராளுமன்றத்தைக் கலைக்க முன்னர் அல்லது அதன் பின்னர் அரசியலமைப்புச் சபையை ஏற்படுத்துமாறு ஜனாதிபதியை வற்புறுத்துவதற்கான சக்தி ம.வி.மு போதிலும் எக்-காரணத்தினாலோ ம.வி.மு அதுபோன்ற வற்புறுத்தலை நோக்கிச் செல்லவில்லை. அதன் பின்னர் 17வது அரசியல் மறுசீரமைப்பு சட்டமாக இருக்கையிலும் அதனைப் புறக்கணித்து விட்டு இருந்ததோடு, ஜனாதிபதி அரசு வளங்களை தேர்தல் நடவடிக்கைகளுக்காக வேண்டி தவறான முறையில் பயன்படுத்தும் கொள்கையின் மூலம் நாட்டின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திட்டங்களை மீறிக் கொண்டிருக்கும் போதும் ம.வி.மு ஜனாதிபதிக்கு எதிராக ஒரு வார்த்தையேனும் பேசவில்லை.

இவ்வகையின் தேர்தல் வரலாற்றில் பாரிய வாக்குக் கொள்ளையடிப்பொன்றான மேல் மாகாண சபைத் தேர்தலின் போது, அந்தக் கொள்ளையடிப்பின் மூலம் வெற்றி கொண்ட மாகாண சபையில் புறக்கணிக்கும் நிலைக்கு ஐ. தே.கவும்

கூடச் சென்றது. இருந்தாலும் ம.வி.மு அதற்கு மாற்றாக மாகாண சபையோடு இணைந்து கொள்ளும் கொள்கையினைக் கடைப்பிடித்ததின் மூலம் அந்த மாகாண சபைக்கு உத்தியோகபூர்வ வடிவத்தையும் பெற்றுக் கொடுத்தது.

ம.வி.மு போன்ற புரட்சிகரத் தன்மை கொண்ட ஓர் அமைப்பை ஜனாதிபதி போன்ற ஒருவரினால் சுற்றி வளைத்து இயக்குவதற்கான சந்தர்ப்பம் எவ்வாறு கிடைத்தது? அதற்கான ஒரே பதிலை இவ்வாறு குறிப்பிடலாம்.

ம.வி.முக்கு ஈராக் நாட்டிலிருந்து கிடைத்த பாரிய பணத்தொகையின் ஒரு பகுதியை பாதுகாப்பிற்காக வேண்டி சிறுசேன குரேய்டின் மனைவியிடம் ஒப்படைத்ததாக அன்றைய ம.வி.மு அரசியல் பீட அங்கத்தவரான வாஸ் திலகரத்ன 1986ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் குற்ற விசாரணைத் திணைக்களத்தின் பிரிவில் பொலீஸ் அத்தியட்சர் மொஹான் ஜயகுரியாவிற்கு வழங்கிய வாய்மொழி ஒன்றின் மூலம் தெரிவித்திருந்தார். வாஸ் திலகரத்னாவின் இந்தத் தகவல் உண்மையானதென்று அன்றைய காலகட்டத்தில் அரசியல் பீட அங்கத்தவர்களாக இருந்த கென் சேனநாயக்க, லயனல் போபகே போன்றவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

சிறுசேன குரேய்டம் ம.வி.முவுக்கு இருந்த இந்தத் தொடர்பின் காரண கார்த்தா சோமவன்ச

தொடர்ச்சி 11ம் பக்கம்..

- சிசைரோ

பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம்
சமூக கொல்லி ஒன்றின் சமகால அனாதைகள் - 7

ஏற்கனவே தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் தடைச்சட்டம் அப்போது அமுலிலிருந்து வந்தது.

1978 இல் ஆக்கப்பட்ட அச்சட்டம் ஆரம்பத்தில் இரண்டு வருடங்களுக்கென்று கொண்டு வரப்பட்ட போதிலும் அப்போதைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அமிர்தலிங்கத்தின் தலையீட்டினால் அது ஓராண்டுக்கே அமுலிலிருக்கும் என்று கூறப்பட்டிருந்தது. ஆனால் வடக்கில் வன்செயல்கள் குறையவில்லை என்பதால் மீண்டும் ஒருவருடத்துக்கு அச்சட்டம் நீட்டிக்கப்படுவதாகப் பாராளுமன்றத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அங்ஙனம் நீட்டிக்கப்பட்டதன் பின்னர் ஓரிரு மாதங்களுக்குள்ளாகவே பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் கொண்டு வரப்பட வேண்டியிருந்தது.

பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டமூலம் பாராளுமன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டபோது இடம்பெற்ற பேச்சுக்களும் குறுக்கீடுகளும் மிகவும் சவராஷ்யமானவை என்பதுடன் இலங்கையில் உள்ளது எத்தகைய பிரச்சினை என்பதையும் அதற்கான அணுகுமுறை எப்படி அமைந்துள்ளது என்பதையும் சம்பந்தப்பட்டோரின் மனநிலை எப்படியானது என்பதையும் துலாம்பரமாக எடுத்துக்காட்டுவதாக அந்த விவாதங்கள் அமைந்திருந்தன. ஆனாலும் அது முற்றிலும் வேறுவிடயம்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் எதிர்க்கட்சியான தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி எங்கே போயிருந்தது என்ற வினாவைக் கடந்தவாரம் எழுப்பியிருந்தோம் அல்லவா. நானறிந்திருந்த விடயங்கள் உண்மைதானா என்பதை ஒன்றுக்கு இருதடவைகளாக உறுதிப்படுத்துவதற்காகச் சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு சரிபார்த்த பின்னரே இவ்விடயங்களை இங்கே குறிப்பிடுகின்றேன். தமிழர் அரசியலில் சாபக்கோடாக அமைந்த விடயம் என்பதே அரசாங்கத் தலைமைகள் அளிக்கும் வாக்குறுதிகளை நம்பி வாழாவிருப்பதும் சோரம் போவதுதான் என்பது. இது இன்றுத் தொடரும் கதை என்பது நாமறிந்ததே. தலைவர்களது தனிப்பட்ட ஆளுமைகளைப்பற்றி அத்த நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்தல், நற்பண்புகளை உயர்த்திப் பேசிக்கொண்டு திரிதல், பின் ஏமாற்றிவிட்டார்கள் என்று திட்டித் தீர்த்தல் என்பனவெல்லாம் வாய்மூல, எழுத்துமூல வாக்குறுதிகள் பல காற்றில் பறக்கவிடப்பட்ட பின்னரும் இன்னமும் நமது தலைமைகள் கைவிடாது வெளிப்படுத்திவரும் ஒருவகை விசுவாசமாகவே தென்படுகின்றது.

இதுவிடயமாக எனக்கு ஆலோசனை கூறிய முதுபெரும் அரசியல்வாதி ஒருவர் (இவர் மேற்சொன்ன காட்சிகள் பலவற்றின் போதும் உடனிருந்து இரசித்தவர் என்றவகையில் நேரடி அனுபவம் உடையவர்) சொன்னவிடயம் எவ்வளவு பொருத்தமானது என்பதை வாசகர்களே தீர்மானிப்பதற்கு விட்டுவிடுகின்றேன். அவர் சொன்னார்:

எங்களுடைய தலைமைகளது அறிவுக்கும் ஆற்றலுக்கும் இணையான வல்லமை என்பது சிங்களத் தலைமைகளிடம் ஒருபோதும் இருந்தது கிடையாது. எமது தலைவர்கள் ஆக்ரோசமாகப் பேசத் தலைப்பட்டால் சிங்களத் தலைமைகள் ஒன்றில் மிக நகைச்சுவையாகப் பேசி எமது ஆவேசத்தைத் தணித்துவிடுவார்கள். அல்லது எமது திறமை, பெருந்தன்மை, புகழ் என்பவை பற்றிக் குறிப்பிட்டு எமது கோபத்தைக் குறைத்து விடுவார்கள். இதனால்

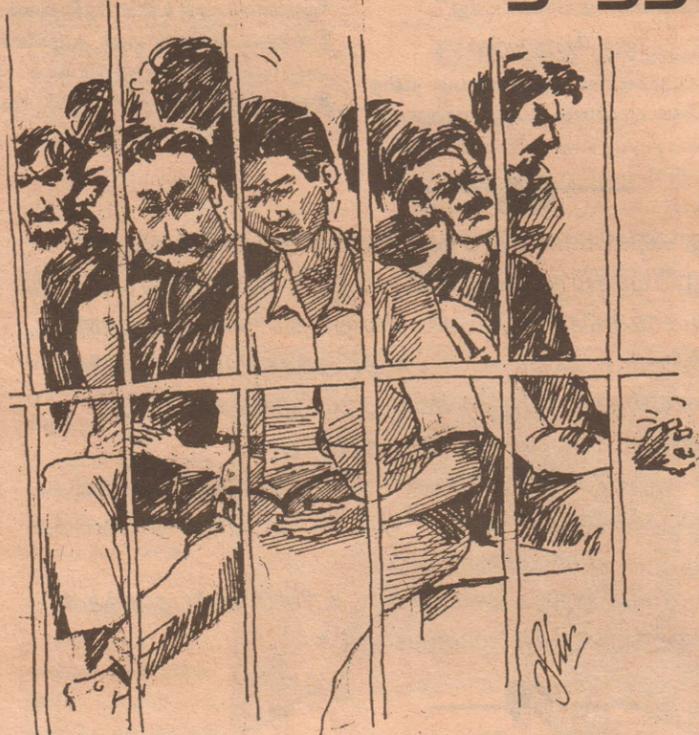
நாங்கள் விலைபோய்விடுவதாகப் பின்னர் நீங்கள் குற்றஞ்சாட்டுகின்றீர்கள். ஒருவிடயத்தை நீங்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை. அதாவது சிங்களத் தலைமைகள் எங்களை இல்லாதது பொல்லாதது சொல்லி அளவுக்கு அதிகமாகப் புகழ்ந்தால்

இருப்பதாகத் தெரிந்து வைத்திராமையினால் தான் அவனை ஏமாற்ற முடியவில்லை என்பதே உண்மையாகும்.

'பேச்சுவார்த்தைக்குப் போன சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் வாக்குறுதிகளையும் உடன்படிக்கையையும்

மாக இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன் என்று வாசகர்கள் வியக்கலாம். பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டபோது த. வி. கூட்டணி நடந்துகொண்ட விதத்துக்கு மேற்சொன்ன தர்மசங்கடமே காரணம் என்பதை விளக்கவே இந்த நீண்ட

அருணாசலத்திலிருந்து நீலன் வரை நடந்தது இதுதான்!

நீங்கள் சொல்வது பேரலஜாக்கிரதையாக இருந்து எம்மைச் சுதாகரித்திருக்கலாம். ஆனால் எமது திறமைகள், பண்புகள் பற்றி அவர்கள் சொல்வதெல்லாம் உண்மையான விடயங்கள். ஏனையோரும் ஏற்கெனவே சொன்ன விடயங்கள்தான். எனவே அவர்கள் பொய் சொல்வதில்லை. எனவே எங்களுக்குச் சந்தேகம் எழவும் நியாயமிருந்திருக்காது.

'அருணாசலம், இராமநாதன், சுந்தரலிங்கம், மகாதேவா, ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம், திருச்செல்வம், அமிர்தலிங்கம், நீலன் வரை இதுதான் நடந்தது. தாங்கள் ஏமாற்றப்படுவதாக இவர்கள் ஒருபோதும் நினைத்ததே கிடையாது என்றால் அதற்கான முக்கிய காரணம் தாங்கள் ஏமாற்றப்படுவதாக நினைப்பதற்கான நியாயமெதுவும் இவர்களுக்கு இருந்திருக்கவில்லை என்பதேயாகும். நம்பி ஏமாந்தவன் தமிழன் என்று மிக இலகுவில் சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுகின்றார்கள். ஆனால் உண்மையை, யதார்த்த நிலையை அவர்களால் உணர முடியவில்லை.

'ஒரேயொரு வேறுபாடு தம்பி பிரபாகரன் தான். சிங்களத் தலைமைகளால் அவனை நம்பவைக்க முடியவில்லை என்பது தான் இலங்கை அரசுக்கிருக்கும் ஒரேயொரு பிரச்சினை. பிரபாகரன் அத்துனை வீரன் என்பதால் அவனை ஏமாற்ற முடியவில்லை என்று நீங்கள் பெருமைப்படக் கூடாது. ஏனைய தமிழ்த் தலைமைகள் போல தன்னிடம் என்னென்ன ஆற்றல்கள் இருக்கின்றன என்று பிரபாகரன் தனக்குள்ளே ஒரு படம்போட்டு வைத்திருப்பானேயாகில் அந்தப் படத்தைப் பற்றிப் பேசியே அவனை நம்பவைக்க சிங்களத் தலைமைகளால் முடிந்திருக்கும்.

நல்லவேளையாகப் பிரபாகரன் தனது திறமை எது என்பது பற்றி மற்றவர்களுக்கு அறியப்படுத்தவில்லை என்பதைவிடத் தனக்கே அத்தகையதொரு கவசம் எதுவும்

கொள்வனவு செய்து ஏமாந்த வரலாறுக்குப் பிரபாகரனோடு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டமைக்கான காரணம் இதனால் விளங்கும். தமிழ்த் தலைமைகள் தர்ம சங்கடத்தில் மாட்டிக்கொண்டோர். பிரபாகரன் அத்தகைய சங்கடத்தில் மாட்டிக் கொள்ள மாட்டான் என்பதே எங்களுடைய பலமெனலாம்' என்று அந்தப் பெரியவர் சொன்னார்.

இதுபற்றி ஏன் இவ்வளவு நீள்-

கதை தேவைப்பட்டது. எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தும் ஜனநாயகத்துக்குக் குழிதோண்டும் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகின்றது என்று தெரிந்திருந்தும் தமிழ் மக்களை மட்டுமன்றி நாடு முழுவதிலுமே எதிர்ப்பு அரசியலுக்கு வேட்டுவைக்கும் நோக்கம் அச்சட்டத்தின் பின்னாலுள்ளது என்பதை அறிய முடிந்திருந்தும் கூட்டணி எடுத்த முடிவு அச்சட்ட மூலத்தின் மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொள்வதில்லை என்பதுதான்.

ஆறிலைந்து பெரும்பான்மையுடன் அரசாங்கம் அப்போதிருந்தது என்பதும் கூட்டணி எதிர்த்து வாக்களித்தாலும் சட்டம் நிச்சயம் நிறைவேறியே தீரும் என்பதும் யாவருமறிந்ததே.

ஆனாலும் அச்சட்டத்திலுள்ள பயங்கரமான ஏற்பாடுகள் பற்றி வெளியுலகு அறிந்துகொள்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் தந்திரமான முறையில் மறுக்கப்பட்டிருந்தமையால் பாராளுமன்ற விவாதத்தை கூட்டணி நன்கு பயன்படுத்தியிருக்கலாம். தமிழ் மக்கள் ஏற்கெனவே தனிநாட்டுக் கோரிக்கைக்கு அங்கீகாரம் வழங்கியிருந்தமையினால் அது பற்றிய தமது அரசியற் செயற்பாட்டுக்கு இச்சட்டம் எப்படித் தடையாகின்றது என்பதை விளங்கப்படுத்தி ஜனநாயக அரசியல் நடாத்துவதிலிருந்து தாம் தடுக்கப்படும்

விதங்குறித்த சர்வதேசக் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்திருக்கலாம்.

இதைவிட, நாட்டில் ஜனநாயகச் செயற்பாடுகள் எப்படி முடக்கப்படலாம் என்பதை விவாதிக்கலாம். அது எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் கட்டாயக் கடமையும்கூட அப்படி யிருந்தும் கூட்டணி விவாதத்தில் பங்குபற்றுவதில்லை என்று தீர்மானித்து அமிர்தலிங்கத்தினால் அந்த முடிவு கூட்டணி உறுப்பினர்கள் சகலருக்கும் தெரியப்படுத்தப்பட்டது. கூட்டணி உபதலைவர் சிவசிதம்பரம் போன்றோருக்கு இந்த முடிவு ஏமாற்றமானதாக இருந்தாலும் அவர்கள் கட்சிக் கட்டப்பாடு என்ற பெயரில் வாளாவிருந்து விட்டனர்.

கூட்டணியின் இந்த முடிவுக்கான காரணத்தானென்ன? வழக்கம் போலவே வாக்குறுதிகள் தான். இரண்டு வாக்குறுதிகள் வழங்கப்பட்டதாக அறிகின்றேன். முதலாவதாக, (சட்டத்தில் மூன்று வருடங்களுக்கு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும்) இந்தச் சட்டம் ஒருவருட்காலத்துக்கே நடைமுறையில் இருக்கும் என்ற வாக்குறுதி. மற்றையது, 'பயப்படைதீர்கள். இச்சட்டம் நாடு முழுவதும் நடைமுறையில் இருக்கும் என்பதால் பாரபட்சமிருக்காது. அத்துடன் தென்னிலங்கையில் நடக்கும் இனக்கலவரங்களுக்கு இனிமேல் முற்றுப்புள்ளி வைப்பதானால் இதுபோன்ற சட்டமொன்று அவசியமாகத் தேவைப்படுகின்றது' என்பது. 1977 தேர்தலையடுத்து நடந்த இனக்கலவரத்தின் வடுக்கள் அமிர்தலிங்கத்தின் மனதில் மாறாதிருந்த நேரம் என்பதால் அவரும் இந்த வாக்குறுதிகளில் நியமிருப்பதாகவே நம்பிவிட்டார். உண்மையில் அதற்குப் பொருத்தமான ஏற்பாடுகள் சிலவும் சட்டமூலத்தில் இருந்தன என்பதும் உண்மையே.

ஆனால் பாராளுமன்றத்தில் விவாதம் தொடங்கியபோது சுயரூபம் வெளிவரத் தொடங்கிற்று. ஏன், யாருக்காக இச்சட்டம் கொண்டு வரப்படுகின்றது என்பதை அமைச்சர் தேவநாயகம் விளக்கத் தொடங்கினார். (தொடரும்)

கவலையுடன்...

இலத்திரன் அச்சத்துறை ஊடகங்களின் மூலம் மட்டுமேயாகும். தேர்தல் வன்முறைகளுக்கெதிராக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதாக ஐ.தே.மு. அரசாங்கம் பகிரங்கமாகக் கூறும் வரை அவ்வாறான வேண்டுகோள்களை தனியார் ஊடகங்கள் முன்வைக்கவில்லை. மாகாண சபை தேர்தல் கால வன்முறைகளைப் பற்றிக் கவனம் கொள்ளாமல் இருந்தல் இந்நாட்டு ஊடகத்துறை வரலாற்றில் பெற்றுக் கொண்ட கருப்புப் புள்ளியொன்றென இங்கு குறிப்பிடவேண்டியது எதிர்காலத்திலேனும் எமது ஊடகத்துறை ஜனநாயக ரீதியான முயற்சிகளை சரிவர நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற நம்பிக்கையுடனேயேயாகும்.

மாகாண சபைத் தேர்தல் நடைபெற்றது செப்டம்பர் 20ம் திகதி. எந்தவொரு வார இறுதிப் பத்திரிகையிலும் தேர்தல் வன்முறைகள் பற்றிய எந்தவிதமான விசேட கட்டுரைகளும் பிரசுரிக்கப்படவில்லை. ஒரு டிசினுக்கும் மேல் வார இறுதிப் பத்திரிகைகள் வெளிவரும் நாட்டில் ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்குத் தாக்கங்களை விளைவித்த தேர்தல் வன்முறைகள் பற்றி ஒரு கட்டுரை-வணும் வெளிவராத போது அந்த நாட்டு ஜனநாயகம் பற்றி மேலும் கூறவேண்டியவைகள் உண்டா? இந்த வன்முறைகளுக்கும், மோசடிகளுக்கும் உட்பட்ட மக்களுக்காக வேண்டி பேச ஆர்வமில்லாத

தெரியமில்லாத ஊடகத்துறை பற்றி நாங்கள் வெட்கப்பட வேண்டுமல்லவா?

இப்போது ஐ.தே.மு. அரசாங்கம் மாகாண சபைத் தேர்தலின் போது இடம்பெற்ற அசம்பாவிதங்கள் பற்றி ஆராயவும் தண்டனைகளை வழங்கவும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளப் போவதாக வாக்குறுதிகளையளித்து வருகின்றனர். மேல் மாகாண சபை தேர்தலின் பின்னர் ஜனாதிபதி சந்திரிகாவும் அதேபோன்று வாக்குறுதிகளையளித்திருந்தார். இருந்தாலும் எதுவும் நடைபெறவில்லை. கடந்த 20ம் திகதி மோசடிகளில் ஈடுபட்ட அமைச்சர்கள் ஊடகங்களின் மூலம் பல்வேறு கதைகளைப் பேசி வருகின்றனர். அவைகளைப் பிரசுரிப்பதோடு மார்ச் 20ம் திகதி நடந்தவைகள் பற்றியும் தேடிப்பறிந்து தகவல்களை வழங்குவதும் இந்நாட்டு ஊடகத்துறையின் பொறுப்பாகும். அரசியல் மோசடிக் காரர்கள், வன்முறையாளர்களை சுட்டிக்காட்டும் பொறுப்பிலிருந்தும் தவறிவிட்டால் எதிர்காலத்தில் முகம் கொடுக்க வேண்டி வருவது இதையும் விடப் பயங்கரமான பிரச்சினைகளுக்கே.

பொதுசன ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் ஆட்சியிலிருக்கும் காலத்தில் ஜனநாயக செயற்பாடுகளை முழுமையாகவே ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்ட, தேர்தல்களை சிவில் யுத்தங்களாக மாற்றியமைத்தது

உண்மையே. இன்று தேர்தல் வன்முறைகள் பற்றி வேதனையுடன் பேசும் பொதுமுன்னணித் தலைவர்கள், தேர்தல் கண்காணிப்பாளருக்கு எதிராக வன்முறைகளைப் பிரயோகிக்குமாறு பிரசித்தமாக உத்தரவிட்ட ஒரு புகழும் இருந்தது. மேல் மாகாண சபை தேர்தல் தொட்டு கடந்த பொதுத் தேர்தல் வரை அரசு தேர்தல் அதிகாரங்களைப் பாரிய அளவில் பயன்படுத்தி, அரசு வளங்களைப் பாரிய அளவில் செலவழித்து பொதுமு. அரசு தொடர்ந்து வாக்குக் கொள்ளையில் ஈடுபட்டது. நான் இதனை எழுதுவது பொதுமுன்னணியைச் சேர்ந்த அந்த மோசடிக் காரர்கள் மீது அனுதாபத்துடன்ல. அதேபோன்று அன்று, வன்முறைகளைப் பிரயோகித்த அரசியல்வாதிகளுக்கு எதிராக இன்று அரசியல் வன்முறையைப் பிரயோகிப்பதில் எனக்கு எந்தவிதமான பொரல்லாத சந்தோஷம் ஏற்படுவதுமில்லை.

நாங்கள் முன்னிற்க வேண்டியது பொதுமக்களின் உரிமைகள், தேவைகள் என்பவற்றிற்காக வேண்டியே, பச்சை, நீலம், சிவப்பு போன்ற அரசியல் வாதிக்களின் தேவைகளுக்காக வேண்டியல்ல. மனசாட்சியுள்ள பத்திரிகையாளர்கள் கடந்த மாகாண சபை தேர்தல் சம்பந்தமாக தமக்குள் வினவிக் கொள்ள வேண்டிய கேள்வியும் அதுவேயாகும்.

வி. சி. தயிழ் மாரன்

லாண்ட் தீவுகள் விடயத்தை ஆராய்ந்த சட்டவாளர் ஆணையம் ஒரு விடயத்தைத் தெளிவாகக் கூறியது. சுயநிர்ணயம் பற்றிய கோட்பாடும் சிறுபான்மையினர் பாதுகாப்பும் ஒரு பொதுவான அடிப்படையையும் பொதுவான நோக்கினையும் கொண்டுள்ளது என்பது ஏற்கப்பட வேண்டும் என்பதையே அது தெளிவுபடுத்தியது. அதாவது, ஏதேனும் தேசியக் குழுவொன்று அதனது சமூக, இனத்துவ, மதச் சிறப்பியல்புகளைப் பேணுதலையும் சுதந்திரமான முறையில் அவற்றை வளர்த்தலையும் உத்தரவாதப்படுத்தலாகும்.

இருப்பினும், புவியியல், பொருளாதார அல்லது இதுபோன்ற சில காரணங்களின் நிமித்தம் சுயநிர்ணய உரிமை உதவிக்கழைக்கப்படுவது தடுக்கப்படுமாயின் அச்சந்தர்ப்பத்தில் சிறுபான்மையினர் பாதுகாப்பு என்பது ஒரு சமரசத் தீர்வாக முன்வைக்கப்பட முடியும் என்பதே ஆணையத்தின் கருத்தாக இருந்தது.

நாடுகள் அவையின் இரு அமைப்புகளும் உடன்பட்ட இன்னொரு விடயம் இன்னும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். 'அரசொன்றின் ஆள்புல ஒருமைப்பாட்டுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்காமல் இனத்துவ, மதச் சிறுபான்மைக் குழுக்களுக்குப் பாதுகாப்பினை வழங்கக் கூடிய மிகவும் அறிவார்த்தம் மிக்கதும் பொருத்தமானதுமான தீர்வானது சிறுபான்மையினர் பாதுகாப்பு என்ற வடிவத்திலேயே இருக்க வேண்டும். ஆனாலும், சிறுபான்மையினர் பாதுகாப்பு மட்டும் போதாது என்பதான சில சந்தர்ப்பங்களும் இருக்க முடியும். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்கள் எப்போது ஏற்படுகின்றன?

'அரசானது தனது அதிகாரத்தை வெளிப்படையாகவே துஷ்பிரயோகஞ் செய்து சிறுபான்மையினருக்குத் தீங்கிழைப்பின், அதன் உறுப்பினர்களைக் கொடுமைப்படுத்தி அடக்கியொடுக்க முற்படின், அல்லது குறிப்பாக, சிறுபான்மையினர் பாதுகாப்புக்கான உத்தரவாதங்களைச் செயற்படுத்துவதற்கான வலுவை முற்றிலும் இழந்ததாகக் காணப்படின் இவை விசேட சந்தர்ப்பங்களாயமைந்து மாற்று வழியுத்தரவாதங்களைக் கோரி நிற்கின்றன. அத்தகையதான சந்தர்ப்பங்களில், பிரச்சினையானது கட்டாயமாக உள்நாட்டுப் பிரச்சினை என்ற நியாயாதிக்கத்துக்குள் வருவதாக மட்டும் கொள்ளப்பட முடியாத-

தாகின்றது.' இவ்வாறு ஆணையம் கூறிநிற்க, அறிக்கையாளர் குழுவானது இன்னும் ஒருபடி மேலேபோய், மேற்குறித்த சந்தர்ப்பங்களில், குறித்த சிறுபான்மையினர் அந்த அரசிலி-

பேணப்பட வேண்டும். அதற்காக அவர்கள் பிரிந்து-போய்க் கட்டாயமாக சுவீடனுடன் சேர வேண்டும் என்று பொருளல்ல. ஃபின்லாந்து எல்லா வகையான பாதுகாப்பு உத்தரவாதங்களையும்

அதாவது குடியேற்ற ஆட்சிக்குட்பட்டிருக்கும் மக்கள் சுதந்திரம் பெறுவதற்கான உரிமையை வலியுறுத்துவது- ஆகக் குறைந்தது. அவர்கள் தமது சர்வதேச அந்தஸ்து பற்றித் தாமே தீர்மானித்தல் என்பது,

லெனின் இதனை குடியேற்ற-வாதத்துக்கான விடயமாகப் பார்த்தார். வில்சன் இதனை ஜனநாயகத்துக்கான ஒரு தராதரமாகவும் முதலாம் உலக யுத்தத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பேரரசுகளை உடைத்துப் பங்கிடுவதற்கான உரைகலலாகவும் பயன்படுத்தினார்.

சுயநிர்ணய உரிமை VII

சுயநிர்ணய உரிமை: ஒரு மாற்று வழி

ருந்து பிரிந்து போவதற்கான உரிமை விதிவிலக்காக அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறியது. பயனுள்ள உத்தரவாதங்களைச் சட்டமாக்கி வழங்குவதற்கான விருப்பையோ

வழங்கத் தயாராக இருக்கையில் பிரிவினை அவசியப்படாது.'

ஒரு தொகுப்பு நோக்கு

மக்களின் சுயநிர்ணயம் என்ற கோட்பாடானது 18 ஆம் நூற்றாண்-

(4) இறைமையுள்ள அரசுகளில் சிறுபான்மையாக உள்ள தேசியங்கள், இனத்துவ அல்லது மதக் குழுக்கள் அனுபவிக்கும் சுதந்திரமாக - இக்குழுக்கள் தாம் விரும்பும்போது

யுத்தம் நடைபெற்ற போது வெளியான பல பிரகடனங்கள் சுயநிர்ணயம் பற்றி பெரிதாகப் பேசிக்கொண்டாலும் யுத்தம் முடிந்ததும் இது பற்றிக் கவனித்தல் என்பதில் எவருமே அக்கறை காட்டியதாகத் தெரியவில்லை. சில நாடுகளின் எல்லைகளை மாற்றுவதில் சர்வசன வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்பட்டாலும் அத்தகைய வாக்கெடுப்பு இல்லையென்பதற்காக எல்லை மாற்றம் செல்லுபடியற்றதென வாதிடல் பொருத்தமல்ல. ஏனெனில் பலாத்காரத்தின் மூலம் மாற்றப்பட்டாலும் மாற்றம் மாற்றமேதான். அங்ஙனமே சுயநிர்ணயம் என்பதைப் பாவித்து ஓலாண்ட் தீவுகளின் மக்களுக்குச் சுயாட்சி வழங்கப்பட்டாலும் அத்தகைய சுயாட்சியை அல்லது பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கத்தைக் கோரும் சட்ட உரிமை என்பது மக்கள் குழுக்களுக்கு இல்லாதிருந்தது.

யுத்தம் நடைபெற்ற போது வெளியான பல பிரகடனங்கள் சுயநிர்ணயம் பற்றி பெரிதாகப் பேசிக்கொண்டாலும் யுத்தம் முடிந்ததும் இது பற்றிக் கவனித்தல் என்பதில் எவருமே அக்கறை காட்டியதாகத் தெரியவில்லை. சில நாடுகளின் எல்லைகளை மாற்றுவதில் சர்வசன வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்பட்டாலும் அத்தகைய வாக்கெடுப்பு இல்லையென்பதற்காக எல்லை மாற்றம் செல்லுபடியற்றதென வாதிடல் பொருத்தமல்ல. ஏனெனில் பலாத்காரத்தின் மூலம் மாற்றப்பட்டாலும் மாற்றம் மாற்றமேதான். அங்ஙனமே சுயநிர்ணயம் என்பதைப் பாவித்து ஓலாண்ட் தீவுகளின் மக்களுக்குச் சுயாட்சி வழங்கப்பட்டாலும் அத்தகைய சுயாட்சியை அல்லது பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கத்தைக் கோரும் சட்ட உரிமை என்பது மக்கள் குழுக்களுக்கு இல்லாதிருந்தது.

அல்லது அதிகாரத்தையோ குறிப்பிட்ட அரசு கொண்டிருக்கவில்லையாயின் கடைசியழியாகப் பிரிந்து போவதென்பது விதிவிலக்காக அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்று இக்குழு விதந்துரைத்தது. அக்குழு மேலும் இதுபற்றிக் கூறுகையில், 'ஓலாண்ட் தீவுகளைப் பொறுத்தளவில் அத்தகைய அடக்குமுறைக்குள் அவர்கள் இருப்பதாகக் கூறமுடியாது. ஃபின்லாந்து ரஷ்யாவின் கைகளில் அடக்கப்பட்டு கொடுமைக்குள்ளாகிய போதிலும் ஓலாண்ட் மக்கள் ஒருபோதும் ஃபின்லாந்தினால் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டதாகக் கூறமுடியாது. ஆனாலும் அவர்களது அச்சத்தில் நியாயமுள்ளது. அவர்கள் ஃபின்லாந்து மக்களிலிருந்து முற்றிலும் வேறான மக்கள் குழு என்பது ஏற்கப்பட வேண்டும். ஃபின்லாந்திலுள்ள சுவீடிஷ் மொழி பேசும் மக்களிலிருந்தும் அவர்கள் சில-விடயங்களில் வேறுபட்டவர்கள். எனவே அவர்களது தனித்துவம்

டின் பின்னரைக் காலப் பகுதியில் உருவாகிய ஒன்றாகும். இது பல்வேறு பொருள்பட ஓர் அரசியல் தத்துவமாகவே ஆரம்பத்தில் முன்வைக்கப்பட்டிருந்தது. இது பின்வரும் நான்கு விடயங்களிலாவது தெளிவாக அடையாளம் காணப்பட்டிருந்தது எனலாம்:

(1) இறைமை அரசுகளின் ஆள்புலங்களில் மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்படும்போது பாவிக்கப்படும் ஒரு உரைகலலாக - சம்பந்தப்பட்ட மக்கள் குழுக்கள் சர்வசன வாக்கெடுப்பு மூலம் தாம் எந்த அரசுடன் இணைவது, பிரிவது என்பதைத் தீர்மானிக்கப் பயன்படுவது.

(2) தற்கால அரசுகளின் அரசாங்கங்களை நெறிமுறைப்படுத்தும் ஒரு ஜனநாயகக் கோட்பாடு - மக்கள் தமது ஆட்சியாளர்களைத் தாமே தேர்ந்தெடுக்கும் வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் என்பது.

(3) குடியேற்றவாதத்துக்கு எதிராகக் கிளம்பிய கோட்பாடு ஒன்றாக-

தனியரசை உருவாக்கும் உரிமை அல்லது தம்மை ஒத்த குழுக்கள் உள்ள இன்னொரு அரசுடன் இணைந்து கொள்ளும் உரிமை. சுயநிர்ணயக் கோட்பாடு பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் ஊடாகவே முதன் முதலில் வெளிப்படுத்தப்பட்டு நடைமுறைக்கிடப்பட்டது. ஆனால் மக்களின் சுய விருப்புக்கு எதிராக அவர்கள் வாழும் ஆள்புலங்களில் மாற்றம் செய்வதற்கு எதிரான தடையாகவும் ஓரளவுக்கு அரசாங்கங்களின் ஜனநாயகத் தன்மையினை மதிப்பிட உதவுவதாகவுமே இக் கோட்பாடு அப்போது கருதப்பட்டிருந்தது.

ஆயினும் இக் கோட்பாடு பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் பின்னர் அது எதிர்பார்த்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தத் தவறிவிட்டது. அடுத்த கட்டமாக 1917 இல்தான் இது மீண்டும் புத்துயிர் பெறுகின்றது. இதற்கான பங்களிப்பு லெனின், வில்சன் ஆகியோரிடமிருந்து பெறப்பட்டது.

லெனினும் வில்சனும் எப்படித்தான் கருதியிருந்த போதிலும் சுயநிர்ணயம் என்பது அப்போது ஓர் அரசியற் கோட்பாடாகவே இருந்துவந்ததே தவிர அதற்கு அப்பால் போகவில்லை.

அரசின் இறைமை என்பதும் ஆள்புல ஒருமைப்பாடு என்பதும் அவற்றின் முக்கியத்துவத்திலிருந்து சிறிதளவேனும் இறங்கி வந்ததாகத் தெரியவில்லை. இத்தகைய பின்னடைவுகள் எப்படியிருந்த போதிலும், சர்வதேசச் சட்டவாளர் ஆணையத்தின் இரு குழுக்கள் விசேடமாக ஆராய்ந்து ஓலாண்ட் தீவுகள் விடயத்தில் கூறியமை சுயநிர்ணயக் கோட்பாட்டின் அரசியல் முக்கியத்துவத்தினை தெளிவாக வலியுறுத்துவதாகவே இருந்தது.

சிறுபான்மையினருக்கான உத்தரவாதங்கள் பயனற்றுப் போகும் போது மாற்று வழி உண்டென்று ஆணையத்தின் நிபுணர் குழு கூறியிருந்தமை சட்ட ரீதியில் பார்ப்பின் மிகமிக முன்னேற்றகரமான ஓர் அடியெடுத்து வைப்பாகும்.

எனவே எதிர்காலத்தில் சர்வதேச சமூகம் பயனுறு வகையில் பாவிப்பதற்கான கொள்கைவழி ஒன்று இக்காலகட்டத்தில் அடையாளங்காட்டப்பட்டு அதற்கான செல்-நெறியும் கோடுகாட்டப்பட்டுவிட்டது எனலாம். (தொடரும்)

துஷ்யந்தி

பலஸ்தீன மக்களின் தலைவர் யாஷீர் அரபாத்தின் ரமல்லா நகரிலுள்ள தலைமைக் காரியாலயம் இஸ்ரேலியப் படைகளால் சுற்றி வளைக்கப்பட்டு தகர்க்கப்பட்டு வருகிறது. யாஷீர் அரபாத்தின் பத்திரிகையாளர்களுடனும் சர்வதேச பிரதிநிதிகளுடனும் மெழுகுதிரி வெளிச்சத்தில் உரையாடுகிறார். பிசுரணையை மாட்டேன் தியாகியாவேன் என அறிவித்து வருகிறார்.

மேற்காசியாவின் கொந்தளிக்கும் பிரச்சினையாய் இருந்துவரும் பலஸ்தீன விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு தீர்வுகாணும் நோக்குடன் 1992இல் அமெரிக்கா தலைமையிலான சர்வதேச சமூகத்தின் சார்பில் நோர்வே தலையிட்டது. நோர்வேயின் மத்தியத்துவத்துடன் பி.எல்.ஓ -

நம்பக்கூடியதா சமாதான ஒப்பந்தங்கள்?

இஸ்ரேலிய உடன்படிக்கை ஒஸ்லோவில் கைச்சாத்திடப்பட்டது. அவ் ஒப்பந்தம் பலஸ்தீனத்திற்கு மிகவும் அநீதியாக அமைந்ததாக பலஸ்தீனியர்கள் குற்றஞ்சாட்டி வருகின்றனர். ஒஸ்லோ ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் தான் அரபாத்தை தலைவராகக் கொண்ட பலஸ்தீன அதிகார சபை உருவாக்கப்பட்டது. அந்த அதிகார சபையை தான் இன்று இஸ்ரேலிய படைகள் சுற்றிவளைத்துக் கொண்டு தாக்கி வருகின்றன. சர்வதேச ரீதியாக பலஸ்தீன மக்களின் தலைவராக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கும் அரபாத்தை இஸ்ரேலின் ஏரியல் ஷெரோன் 'பயங்கரவாதத்தின் தலைவர்' என அவமதிக்கிறார்.

பலஸ்தீனத்தின் மீதான இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்பு அதிகரித்து அன்றாடம்

பலஸ்தீனியர்கள் கொல்லப்பட்டு வருகையில், அவர்களது அரசியல் தலைமையே அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாகியிருக்கும்

நிலையில், அவர்களின் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்காக 10 வருடங்களுக்கு

முன்னர் தலையிட்டு ஒப்பந்தம் வரை அவர்களை இட்டு வந்த நோர்வே எங்கே போய்விட்டது என பலஸ்தீனர்கள் கேட்கின்றனர்.

பலஸ்தீன ஒப்பந்தம் நடந்து பத்து வருடங்கள் கழிந்திருக்கும் நிலையில், அதே நோர்வேயின்

மத்தியத்துவத்துடன் தென்னாசியாவில் கொந்தளிக்கும் பிரச்சினையான ஈழவிடுதலைப் போராட்டத்திற்கு அரசியல் தீர்வு காண்பதற்கான முன்னெடுப்புகள் தொடங்கியுள்ளன. நோர்வேயின் மத்தியத்துவத்துடன் இஸ்ரேலுடன் சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட்ட பலஸ்தீனியர்கள் மீது இஸ்ரேலிய தாக்குதல் தீவிரமுற்றுள்ளது. இதே நோர்வே தான் இப்போது விடுதலை புலிகளுக்கும் ஸ்ரீலங்கா அரசிற்குமிடையே சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக செயற்பட்டு வருகிறது. நமதும் எதிர்காலம் பலஸ்தீனத்தின் நிலையாகி விடுமோ எனும் அச்சம் தமிழ் மக்களில் பல்வேறு தரப்பினரிடமும் உருவாகியுள்ளது. 'மத்தியத்துவங்களை ஒருபோதும் நம்பக் கூடாது. தன்கையே தனக்குதவி எனும் முதுமொழியை ஒருபோதும் மறக்கக் கூடாது' என்றுகூறுவதில் உண்மையுண்டல்லவா?

சீறா வைக்கப்பட்டுள்ள...

களையும் உருவாக்கியிருந்தார். எல்லாம் பேரினவாதத்தால் சிதைக்கப்பட்டது. குடியிருந்தோர் வெட்டியும், சுட்டும் கொல்லப்பட்டனர். ஆலயம் முற்றாக சிதைக்கப்பட்டது. இன்று வெறும் நிலமாக காட்சியளிக்கின்றது.

இன்னொரு சிறிய பிள்ளையார் ஆலயம் வரலாற்றுப் பெயர் பெற்ற கன்னியா வெற்றீர் ஊற்றுக்கருகில் இருந்தது. இன்று மண்டு மட்டுமே உள்ளது. இது வரலாற்று ஆய்வுக்கு உதவக் கூடிய பகுதி. ஆனால், தொல்விவாளர் சென்று பார்க்கக் கூடிய சூழ்நிலை இல்லை. இனி யாரும் வந்து பார்த்தால் சில வரலாற்று தடயங்கள் அகப்படலாம்.

பனிக்கட்டி முறிப்பு (தற்போது அந்தப் பெயரே இல்லை) பன்குளம் ஆகிய இடங்களில் இருந்த பிள்ளையார் ஆலயமும் இல்லை. குடிகளும் இல்லை. செடிகளும், கொடிகளும் தான் வளர்ந்து உள்ளன.

தென்னமரவாடி, திரியாய் அழகான கிராமங்கள். வயல் சூழ்ந்த

பிரதேசங்கள் கோயிலும், மக்களும் பண்புடன் வாழ்ந்த பிரதேசங்கள். இன்று கோயிலும் இல்லை, ஊரும் இல்லை! குச்சுவெளி பிள்ளையார் ஆலயம் இப்படியே கூறிக்கொண்டு போகலாம். குடிமனை இருந்தால் கோயில் இருக்கும், கோயில் இருந்தால் குடிமனை இருக்கும். ஆனால், பேரினவாதம் இரண்டையும் இல்லாமல் செய்து விட்டது!

கோயிலும் சனையும் நிறைந்த திருக்கோணமலை மாவட்டத்தின் பரிதாபன நிலை இதுவாகும். இங்கே கோயிலும் இல்லை, சனையும் இல்லை. பேரினவாதம் இங்கே பேயாக மிரட்டிக் கொண்டு இருக்கின்றது. ஆலய சுற்றாடல்கள் சட்ட விரோதமாக அபகரிக்கப்படுகின்றன. மற்றும் பல்வேறு தேவைகளுக்குமாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த நிலையில் மக்களுக்கு யார் பாதுகாப்பு?

சில கோயில்கள் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்படுகின்றன. பலகோயில்கள் அப்படியே

கவனிக்கப்படாது சிதைய விடப்பட்டுள்ளன. சில கோயில்களுக்கு கிட்ட நெருங்க முடியாதுள்ளது. ஏனெனில், மக்களுக்கு 1990ம் ஆண்டு அனர்த்தங்களும், பயங்கரமும் இன்னமும் மனதில் கிலியை ஊட்டுவனவாகவே உள்ளது! சரியான சமாதானம் வராவிட்டால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவது திருக்கோணமலை மக்களாகவே இருக்கும். பேரினவாதம் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்து வாயை பிளந்த படி உள்ளது. அந்த நேரம் மக்களை பாதுகாப்பது யார்? என்ற கேள்வி மக்களிடம் பலமாகவே உள்ளது. இதனால், பொங்குதமிழ் நடந்தாலும் மக்கள் முகத்தில் பயங்களை காணப்படுகின்றது?!

இப்படியான சூழ்நிலையில் ஆலயத்தை பாதுகாக்கும் முகாமத்துவங்களின் போக்கோ விசித்திரமானது. அவர்களிடையே ஒற்றுமை கூட இல்லை. நீ பெரிசா? நான் பெரிசா? என்ற பாரம்பரிய பரம்பரை உடமை வளமை காய்ச்சலில் ஆலயத்தையும் கை விட்டு விடுகின்றனர். இன்னொரு பகுதியோ விவாபார நோக்கோடு செயற்பட்டு, கோயில்களையும் முதலீடாக பயன்படுத்தத் தொடங்கி

விடுகின்றன. இதில் சில கோயில்கள் பணக்கார கோயில் ஆகவும் சில கோயில்கள் ஏழைக் கோயில்களாகவும் மாறி விடுகின்றன. இந்த சோகம் கடவுள்களுக்கும் வந்து விடுகின்றன!

இப்போ போர் நிறுத்தம் வந்துள்ளது. வழிபாட்டுத்தலங்களில் குடியேறி ஆயுதப் படைகள் வெளியேறி ஆலயங்கள் புனிதமாக்கப்படும் என்று கூறப்படுகின்றன. கோயிலும் சனையும் சூழ்ந்த திருக்கோணமலை மாவட்ட ஆலயங்களில் பெரும்பாலானவை அழிந்து கிடக்கின்றன. இச்சுற்றாடலிலும் ஆலயத்திலும் சட்டவிரோதமாக குடியேற்றப்பட்டவர்கள் அப்புறப்படுத்தப்படுவார்களா? ஆதீனங்களும், மடங்களும் திரும்பவும் கையளிக்கப்படுமா? என மக்கள் ஆவலாய் எதிர் பார்க்கின்றார்கள். அரசியல்-வாதிகள் பற்றி கூற முடியுமா? அதைவிட முக்கியமானது, திருக்கோணேஸ்வரம் அமைந்துள்ள பிரதீக் கோட்டையாகும். இதனுள் குடியேறி பெருகியாவற்றையும் ஆக்கிரமித்து பல மாற்றங்களை செய்து வரும் ஆயுதப் படைகள் விலக்கப்பட்டு நிலம் ஆலயத்திடம்

கையளிக்கப்படுமா? ஆலய சூழல், இடங்கள், மடம் போன்றவற்றின் புனிதம் காக்கப்படுமா? என்பது தான். இதற்கு பேரினவாதம் எப்படி எதிர்்பாக இருந்து வந்துள்ளது.

இந்த நிலையில் பெரிதாக எதிர்பார்க்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்ட தமிழர் கூட்டமைப்பு என்ன செய்யப் போகின்றது? வழமை போல் ஆக்ரோசமான பேச்சுக்களாலும், பத்திரிகை அறிக்கைகளாலும் காலத்தை கடத்தப் போகின்றார்களா? அல்லது மக்களின் பிரச்சினைகள் தீர்வதற்கு ஏதும் ஆரோக்கியமான செயல்களை ஆற்றப் போகின்றார்களா என்பதே மக்கள் எதிர்பார்க்கும் திருப்பம் ஆகும். இடையில் இந்து கலாசார அமைச்சு ஒன்றும் உள்ளது. திருக்கேதீஸ்வரத்துக்கு செய்தது நல்லது தான். அதேபோல் திருக்கோணேஸ்வரத்தில் இருந்தும் ஆயுதப் படைகளை விலக்கி, பிரதீக் கோட்டை சூழலை ஆலயத்திடம் கையளக்குமா? இந்து கலாசார அமைச்சு பெரிதாக எதைச் செய்யப் போகின்றது? இது அந்த மகேஸ்வர கடவுளுக்கு வெளிச்சம்!

சிறிசேனகுரேயிடம்...

சோமவன்ச அமரசிங்க சிறிசேன குரேயின் கிட்டிய சொந்தக்காரர்.

சோமவன்ச அமரசிங்க எந்த வகையிலும் அரசியல் ரீதியாக உயர்ந்த இடத்தில் இருந்த ஒரு நபரல்ல. 1971ம் ஆண்டு கிளர்ச்சியோடு தொடர்பு கொண்டதற்காக வெலிக்கடை சிறைச்சாலையின் H. வாட்டில் அடைப்பட்டு இருக்கையில் தீவிர விஜேவீர எதிர்ப்பாளராகவே இருந்தார். அவரது அன்றைய அரசியல் குருவாக இருந்தவர் கடந்துறைப் பொறியியலாளராக இருந்த விராக் பெர்னாண்டோ என்பவரே. 71ம் ஆண்டு பிரதான வழக்கு விசாரணைக்காக வேண்டி அதன் பிரதான சந்தேக நபர்களை ரீ பகுதிக்கு கொண்டுவர இருக்கையில் அந்த வழக்கின் சந்தேக நபரல்லாத சோமவன்ச அமரசிங்க மகசின் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டதோடு மெகசின் சிறைச்சாலையினுள் ம.வி.மு க்கு சார்பான குழு பலம் கொண்ட நிலையில் இருக்கையில் சோமவன்ச அமரசிங்கவும் தனது எதிர்கால நலனைக் கருதி விஜேவீரவாதியாக மாறினார்.

72ம் ஆண்டின் பின்னர் கட்டியெழுப்பப்பட்ட அரசியல் பீடத்திற்கு சோமவன்ச அமரசிங்கவை சேர்த்துக்

கொள்வதற்கு காரணம் சிறிசேன குரேயிடம் அவருக்கிருந்த கிட்டிய உறவு காரணமாக இருக்கலாம். சோமவன்ச அமரசிங்க போன்ற ஒரு நபரை அரசியல் பீடத்தோடு இணைத்துக் கொள்ள மூலம் சிறிசேன குரேயினுடாக அரசாங்கத்துடன் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்து கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமென ரோஹண விஜேவீர கருதியிருக்கலாம்.

இரண்டாவது கிளர்ச்சியின்போது சோமவன்ச அமரசிங்க மட்டும் உயிர்தப்பி ஏனைய எல்லாத் தலைவர்களும் கொலை செய்யப்பட்ட நிலையில் ம.வி.முவின் உத்தியோக பூர்வ தலைவராக முன்னிற்பதற்கான சந்தர்ப்பம் சோமவன்ச அமரசிங்கவிற்குக் கிடைத்தது. சோமவன்ச அமரசிங்காவிற்கு மட்டும் உயிர்தப்பி வெளிநாட்டுக்குச் செல்ல சிறிசேன குரேயின் உதவி கிடைத்திருப்பது தெரிய வந்துள்ளது.

கிளர்ச்சியை அடக்குவதற்கான இராணுவத் தொடர்பு நடவடிக்கை மத்தியஸ்தானம் ஜனாதிபதி பிரேமதாசாவினால் உருவாக்கப்பட்டு இருந்ததோடு, ஜெனரல் சிசில் வைத்தியர்தன் அதன் பிரதானியாகச் செயற்பட்டார். சிறிசேன குரே அந்த

மத்தியஸ்தானத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஜனாதிபதியின் அரசியல் துறைப் பிரதிநிதியாக இருந்தார்.

இடைக்கால அரசாங்கத்தின் கீழ் சோமவன்ச அமரசிங்க மீண்டும் இலங்கை வந்த வேளையில் இந்தக் கட்டுரையாளர் தொலைபேசியின் மூலம் சிசில் வைத்தியர்தனவிடம் சோமவன்ச அமரசிங்காவின் தப்பியோடல் சம்பந்தமாக அவருக்குக் கூறவுள்ளது என்ன என்பது பற்றி வினவினார். எல்லாச் சந்தேக நபர்களும் கைது செய்யப்பட்டிருந்த வேளையில் சோமவன்சவையும் கைது செய்வதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் இருந்த போதிலும் சோமவன்சவிற்கும் சிறிசேன குரேயிற்கும் உள்ள உறவின் காரணமாக அவர் சம்பந்தமாக தான் மேற்கொள்ள வேண்டியது என்ன என்பது பற்றித் தான் பாதுகாப்பு அமைச்சர் ரஞ்சன் விஜேநாண்டவிடம் வினவியதாகவும் இந்தக் கேள்வியின் காரணமாக பாதுகாப்பு அமைச்சர் தன்னை ஜனாதிபதி பிரேமதாசாவிடம் அழைத்துச் சென்றதாகவும், அப்போது அந்த இடத்தில் சிறிசேன குரேயும் இருந்ததாகவும் சோமவன்ச அமரசிங்க பற்றிய கேள்வியை ஜனாதிபதி பிரேமதாசாவிடம் முன் வைத்தபோது அவரைக் கைது செய்வதற்கான அனுமதியைத் தந்ததாகவும் இருந்தாலும் ஆச்சரியப்படத்தக்க முறையில் அதற்கு மறுநாள் சோமவன்ச அமரசிங்க நாட்மை

விட்டுத் தப்பி ஓடியதாகவும் இது சம்பந்தமாக பாதுகாப்பு அமைச்சர் கோபம் கொண்டதாகவும் அவர் கூறினார்.

சோமவன்ச அமரசிங்காவின் உயிர்பாதுகாக்கப்பட்டது சிறிசேன குரேயின் உதவியினாலெனில், சோமவன்ச அமரசிங்கவினுடாக ம.வி.முவை இயக்குவதற்கான சந்தர்ப்பம் சிறிசேன குரேயிற்குக் கிடைத்திருக்கலாம். சிறிசேன குரேயிற்கு 1994ம் ஆண்டில் ஜனாதிபதியோடு கிட்டிய தொடர்புகள் இருந்தன. அந்தத் தொடர்பினுடாக ம.வி.முவை இயக்குவதற்கான சக்தி ஜனாதிபதிக்கு கிடைத்திருக்கலாம்.

சோமவன்ச அமரசிங்க வெளிநாட்டில் இருந்து கொண்டே ம.வி.முவை இயக்கினார். ம.வி.மு செயற்பாட்டாளருக்கு தாம் விரும்பும் ஒரு குழுவை கட்டியின் தலைமைத்துவத்திற்கு நியமித்துக் கொள்ளும் கொள்கைக்குப் பதிலாக வெளிநாட்டில் இருந்து தாம் விரும்பும் நபர்களை கட்டியின் தலைமைத்துவத்திற்கு நியமித்த கொள்கையையே சோமவன்ச அமரசிங்க கையாண்டுள்ளார்.

தற்போதைய ம.வி.முவின் பிரதான தலைவர்கள் அனைவரும் சோமவன்ச அமரசிங்கவின் விருப்பத்திற்குமைய தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டவர்களாவதோடு கிளர்ச்சியின்

பின்னர் உயிருடன் இருக்கும் அரசியல் புத்திஜீவிகள் அனுபவம் பெற்றவர்கள் எவரும் தலைமைப் பீடத்தில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பொதுமக்கள் வாக்குகளின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்களைக் கூட ஒதுக்கித் தள்ளி விட்டு பொதுமக்கள் செல்வாக்கு இல்லாத இலக்குவில் கட்டுப்படுத்த முடியுமான நபர்களை அந்த இடத்திற்கு நியமிக்கும் கொள்கையைத் கடைப்பிடித்து வருவது தெரிய வருகின்றது. 1997ம் ஆண்டு மாகாண சபைத் தேர்தலில் தெரிவு செய்யப்பட்ட 101 அங்கத்தவர்களுள் 84 அங்கத்தவர்களை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு தங்களுக்கு வேண்டிய வேறு நபர்களை நியமித்துக் கொண்டனர். 99ம் ஆண்டு மாகாண சபைத் தேர்தலின் போது தெரிவு செய்யப்பட்ட 15 அங்கத்தவர்களுள் 13 அங்கத்தவர்களை நீக்கி விட்டு விமல் வீரவன்ச, நந்தன குணதிலக போன்றவர்கள் மேல் மாகாண சபைப் பிரதிநிதிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது இதன் படியேயாகும்.

எக்காரணங்களைக் கொண்டு டேனும் சோமவன்ச அமரசிங்க ஜனாதிபதியின் அரசியல் தேவைகளுக்கு ஏற்ற வகையில் தனது கட்சியை முன்னெடுத்துச் செல்வது முக்கிய அம்சமாகும்.

குழந்தை

வினையாடுகிற ஐயாவும் வருவார். உங்களுக்கு எவ்வளவு சம்பளம் கிடைக்கிறது?

1500 ரூபாய் தருகிறார்கள். கையில் தருவதில்லை. வங்கி புத்தகத்தில் போடுகிறார்களாம்.

இப்பொழுது புத்தகத்தில் எவ்வளவு இருக்கிறது? தெரியாது.

திடீரென அவள் எங்களை விட்டு ஓடிப் போனாள்.

'ஐயா அவள் பொய் சொல்கிறாள்' என கூறிக்கொண்டு பெருமாள் ரெங்கசாமி எம்மை நோக்கி வந்தார். அவர் தமிழில் விஜயராணியை திட்டிக்கொண்டு வந்தார். அவரைக் கண்ட பயத்தால் தான் அவள் எம்மிடமிருந்து ஓடிப்போனாள்.

'இவள் பாடசாலை போவது என்பது பொய். நாங்கள் அங்கு போகும் போதும் அவள் வேலை

செய்துகொண்டிருக்கிறாள். மாதாந்தம் 1500 ரூபாய் புத்தகத்தில் போடவில்லை. பிள்ளைகளைப் பார்த்துக் கொள்வாள். எனது மகளும் அந்த வீட்டில்தான் இருந்தாள். இங்கிருந்தும் இருநூறு முன்னூறு பிள்ளைகளை பங்களாக்களில் வேலைக்கு கொண்டு போயிருக்கிறேன். கூட்டிக்கொண்டு போகும் போது சொல்வார்கள் அங்கு நிறைய வேலையில்லை. பிள்ளைகளை பார்த்துக் கொள்வது மாத்திரம்தான் என்று. போனபிறகு தான் தெரிகிறது பிள்ளைகளுக்கு வேலைகள் மாத்திரமல்ல பெரியவர்களுக்கும் வேலை செய்ய வேண்டியுள்ளதென்று. காசு கொடுக்க மாட்டார்கள்'

வீட்டு வேலைக்காக போகும் தோட்டத்து பிள்ளைகள் பல்வேறு துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உள்ளாகினாலும், ஹைபொரன்ட் தோட்டத்து

ரெங்கசாமி கிட்டணசாமி கூறினார் தனது மகள் கடவுள் கருணையால் நல்ல இடத்தில் இருப்பதாகவும், வீட்டு-காரர்கள் தமது மகளை நன்றாக பார்த்துக் கொள்வதாகவும்.

கிட்டணசாமி இவ்வாறு சொன்னாலும், இந்த தோட்டத்தில் பெரும்பாலான தாய்மார்களுக்கு தமது மகள்மார் எங்கு வேலை செய்கிறார்கள் என்பதே தெரியாது. அத்தகைய ஒரு தாய் தான் ஜி. சரோஜினி. அவர் திருமணமாகாத இரு பிள்ளைகளுக்கு தாயாவார்.

'எனக்கு இரண்டு பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். ஆண்பிள்ளை பள்ளிகூடம் போகிறான். மகள் சரோஜினி சிவமலர். வயது 14. அவள் கொழும்பு வீடொன்றிற்கு வேலைக்கு போய் ஒரு மாதம் ஆகிறது. இங்குள்ள ஒருவர் தான் கூட்டிக்கொண்டு போனார். அவள் எங்கிருக்கிறாள் என்றே தெரியாது. இன்னும் ஒரு கடிதம் கூட கிடைக்கவில்லை.'

சரோஜினி தன் மகள் பற்றி மிகவும் கவலையுடன் கதைத்தார்.

தமது பிள்ளைகளை வீட்டு வேலைக்கு அனுப்பியதால் மிகவும் மனவருத்தம் அடைந்திருப்பவர் செல்லையா தலைட்சமி. இவருக்கு 56 வயதாகும்.

'எனக்கு ஒன்பது பிள்ளைகள். ஐந்து பெண்பிள்ளைகளும் 4 ஆண்பிள்ளைகளும். பிள்ளைகள் சிறியவர்களாக இருக்கும் போதே கணவர் இறந்து போனார். அதன் பிறகு பிள்ளைகளை வீட்டு வேலைக்காக ஒவ்வொரு இடத்திற்கு எடுத்துப் போனார்கள். அவர்கள் எங்கு இருக்கிறார்கள் என்றே தெரியாது. ஒரு மகளை காலிக்கு கூட்டிக்கொண்டு போனார்கள். அவளுக்கு 16 வயது. ஒருநாள் சமூக சேவை அமைப்போ ஏதோ ஒன்றில் இருந்து வந்து சொன்னார்கள், மகள் விபச்சார விடுதியில் இருந்து பொலிசில் பிடிப்பட்டு கொழும்பு ரிமான்ட் சிறையில் இருந்து தற்போது ஒரு மடத்தில் சேர்த்திருப்பதாக. ஆனால் என்னால் மகளைப் போய் பார்க்க முடியவில்லை. அவ்வளவு தூரம்

செல்ல என்னிடம் காசும் இல்லை. இளைய மகளின் வயது 12. அவளையும் கொழும்பில் எயார்போர்ட்டில் வேலை செய்யும் ஒருவரின் வீட்டுக்கு வேலைக்கு கூட்டிக்கொண்டு போனார்கள். இதுவரையில் எந்த தகவலும் இல்லை.'

தோட்டப்பகுதியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அரசியல்வாதிகளுக்கு இதெல்லாம் ஒரு பிரச்சினையே இல்லை. அவர்களுக்கு நேரத்திற்கு தொழிலாளர்களின் வாக்குகள் கிடைத்தால் போதும். ஒரு வருடத்திற்கோ இரு வருடங்களுக்கோ ஒருதடவை தொழிலாளரின் ஊதியத்தை உயர்த்தக் கோரி உண்ணா-விரதமிருக்கும், சத்தியாக்கிரகம் நடாத்தும் இந்த அரசியல்வாதிகள் அதன் மூலம் தாம் தொழிலாளருக்காக வாழ்வதாகவும் போராடுவதாகவும் உலகிற்கு காட்ட முயல்கிறார்கள். ஆனால் தோட்டப்புற வாழ்க்கை இதற்கு எத்தனை வித்தியாசமாயுள்ளது?

நிகர்

NIHARI

83, பீலியந்தலை வீதி, மஹரகம்
தொலைபேசி : 851672, 851673 தொலைமடல் 851814
மின்னஞ்சல் : nihari02@yahoo.co.uk

கண்விழித்திருப்போம் நண்பர்களே!

போர் நிறுத்தப்படுமா, நிறுத்தப்படாது என்று கடந்த வருட இறுதியில் இருந்த ஐயம் நீங்கி போர் நிறுத்தப்பட்டாயிற்று. அரசுக்கும் புலிகளுக்கும் இடையில் முதல்படியாக புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் ஒன்றும் கைச்சாத்தாகி விட்டது. புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் படிப்படியாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். பேச்சுக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். தமிழ் முஸ்லிம் மக்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும், பேணவுமான நிரந்தரமான தீர்வொன்றினை நோக்கி பேச்சுக்கள் நகர வேண்டும். - இது இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக போராட்டத்தையே வாழ்வாகக் கொண்ட மக்களின் எதிர்பார்ப்பு.

உண்மையிலேயே கடந்த இரண்டு தசாப்தகால போராட்ட காலத்தை விடவும் மிகவும் முக்கியமான ஒரு காலப்பகுதிக்குள் காலடி எடுத்து வைத்திருக்கிறது தமிழ் முஸ்லிம் மக்களின் வரலாறு.

போர் நிறுத்தப்பட்டு விட்டது தானே என்று ஒய்ந்திருப்பதற்கான நேரமல்ல இது. போர் நிறுத்தப்பட்டு புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை கைச்சாத்தான பின் நடந்த சம்பவங்கள் அதனை எமக்கு உணர்த்துகின்றன.

கடந்த 15 வருடங்களுக்குப் பிறகு நாட்டின் தலைவர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு விஜயம் செய்திருக்கிறார். அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் நிற்கும் போதே அமெரிக்காவின் தென்னாசியாவிற்கான துணை ராஜாங்க அமைச்சர் ரொக்காவும், அமெரிக்க விமானத்தில் நேரடியாக பலாலி சென்று இறங்குகிறார். அவருடன் அமெரிக்க கடற்படைத் தளபதி ஜெனரல் கிம்கி ஹோம்லி கூடச் சென்றிருக்கிறார். இந்த விமானத்தில் சென்ற ஒரு இலங்கையரும் இருக்கிறார். அவர் மகாராஜா நிறுவனங்களின் பணிப்பாளர் ராஜா மகேந்திரன் (இது எப்படிச் சாத்தியமாகியது என்று கேள்வியெழுப்பாமல் இருக்க முடியுமா?)

அமெரிக்கா இலங்கையில் படைத்தளம் அமைக்கப் போகிறது என்று எழுந்த கேள்விக்கு உந்துறை அமைச்சர் ஜோன் அமரதுங்க மறுப்புத் தெரிவித்திருக்கிறார். அமெரிக்காவின் காய் நகர்த்தல்களை அவதானித்து வருபவர்கள் அது வெறுத்த தனமான மறுப்பு என்று எண்ணாமல் இருக்க முடியுமா?

மறுபுறத்தில் இந்தியத் தூதுவர் திடீரென்று திருமலைக்கு விஜயம் செய்து எண்ணெய் குதங்களைப் பார்வை இடுகிறார். பத்துக் குதங்களை குத்தகைக்கு இந்தியா எடுக்கவுள்ளதாகவும் செய்திகள் வருகின்றன.

இந்தப் பின்னணிகளுக்குப் போர் நிறுத்த உடன்படிக்கை கைச்சாத்து என்பவற்றுக்கும் ஒரு சம்பந்தமும் இருக்காது என்று யாராவது நிறுவியிருக்கிறார்? நாம் வரலாற்றிலிருந்து கற்க வேண்டியவைகள் அனேகம்.

93 செப்டெம்பர் 15ம் திகதி, தங்குதே தேசத்துக்காகப் போராடி வந்த பலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்தை பேச்சுவார்த்தை மேசைக்கு இழுத்து வந்து இஸ்ரேலுடன் அமைதிக்கான ஒப்பந்தமொன்றைக் கைச்சாத்திட்டது இதே நேரவே அரசு தான். இதற்குப் பின்னால் நின்றது இதே அமெரிக்கா தான்.

இந்த ஒன்பது வருடங்களில் பலஸ்தீன மக்கள் எதைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள்? அவர்களுடைய நிலங்கள் அவர்களுக்குக் கிடைத்ததா? இஸ்ரேலிய படைகள் பலஸ்தீனியர்களின் மண்ணை விட்டு வெளியேறியதா? பலஸ்தீன மக்களின் உயிர் வாழ்வுக்கு உத்தரவாதம் கிட்டியதா? என்று அடுக்கிக் கொண்டே போகக் கூடிய கேள்விகளுக்கு இல்லை, இல்லை, இல்லை என்பதைத் தவிர வேறென்ன பதிலைத் தான் சொல்ல முடியும்?

மாறாக நடந்ததெல்லாம், இஸ்ரேலின் ஆக்கிரமிப்புப் பிடி இறுகியது. பலஸ்தீனர்களின் ஆயுதப் போராட்டம் வலு இழந்தது. பலஸ்தீன மக்கள் கொன்றொழிக்கப்பட்டார்கள். கடந்த வருடத்தில் மட்டும் 240 பலஸ்தீன சிறுவர்கள் இஸ்ரேலிய படைகளால் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்கிறது ஒரு அறிக்கை. இலங்கையில் சிறுவர்கள் போரிட இணைக்கப்படுகிறார்கள் என்று அமெரிக்காவும் மேற்கும் கூக்குரலிடுகின்றன. தங்கள் முன்னின்று செய்த ஒப்பந்தத்தின் பின்னும் கடந்த வருடம் மட்டும் இந்த 240 சிறுவர்கள் கொன்றொழிக்கப்பட்டது பற்றி ஒரு வார்த்தையாவது இவர்கள் வாழ்த்திற்று உத்திரர்களா?

இஸ்ரேலியப்படை அதிகாரி சாவுல் மொபாஸ் இஸ்ரேலிய ரேடியோவில் சொல்கிறார். நாங்கள் சர்வதேச சட்டவிரதிகளை அனுசரித்தே பலஸ்தீனர்களைக் கொல்கிறோம். யாரையும் கொல்ல முதல், எந்த வீட்டையும் இடிக்க முதல் எட்ட ஆலோசகரிடம் ஆலோசனை பெறுகிறோம். 70 பலஸ்தீனர்களின் வீடுகள் காலா பள்ளத்தாக்கு பகுதியில் உடைக்கப்பட்டது இஸ்ரேலின் பாதுகாப்புக்காக. இஸ்ரேலின் பாதுகாப்புத் தான் எங்களுக்கு முதலாவது. - இந்த கொலை வெறித்தனம் பற்றி மேற்கிலிருந்து ஒரு முன்கூட்டி கூட இல்லை.

ஜனவரி 18ம் திகதி பலஸ்தீனத்தின் குரல் என்கிற வானொலி இஸ்ரேலினால் தாக்கி அழிக்கப்படுகிறது. அதன் பணிப்பாளர் ரட்வன் அபு அயாஸ் சொல்கிறார். இஸ்ரேலியர்களுக்கு எங்களுடன் சேர்ந்து சமாதானத்துக்காக உழைப்பதில் அக்கறை இல்லை. அவர்கள் எங்கள், எங்கள் நிறுவனங்களை அழித்தொழிப்பதிலேயே கவனமாக இருக்கிறார்கள் என்கிறார்.

அவர்கள் பலஸ்தீனியர்களுக்குச் சொல்கிறார்கள். இதோ பாருங்கள் உங்களுக்கு வேறு வழியே இல்லை. போசாமல் எங்களுடைய குடியேற்றத்தையும், இருப்பையும் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று. நாங்கள் உங்கள் வானொலி நிலையத்தை அழித்திருக்கிறோம். உங்கள் தலைவரை வீட்டுக்காவலில் வைத்திருக்கிறோம். அமெரிக்கா எங்கள் பொக்கற்றில் உள்ளது. உங்களுக்கு சரணாகதியைத் தவிர வேறு வழியில்லை. சரணடையுங்கள் என்கிறார்கள்.

ஒன்றுக்கும் உதவாத ஒஸ்லோ நடவடிக்கைகள் என்று பலஸ்தீன எரம்ஸ் என்ற செய்தித் தாள் ஒஸ்லோ உடன்படிக்கையை காரசாரமாகத் திட்டிகிறது.

ஆபாசப்படங்கள், போதைவஸ்து, களியாட்டங்கள் என்பவற்றை அமெரிக்க கி.ஐ.ஏயும், இஸ்ரேலிய சின்பெய்னும் திட்டமிட்டு எப்படியெல்லாம் பலஸ்தீன இளையோர் மத்தியில் பரவ விடுகிறார்கள். அது இளையோரின் போரிடும் ஆற்றலையும், சமூகப் பொறுப்பையும் எப்படிச் சிதறடிக்கிறது என்பது பற்றியும் பலஸ்தீன எரம்ஸ் எழுதுகிறது.

ஆக, 93 செப். 15 ஆம் திகதி பலஸ்தீன இஸ்ரேலிய உடன்படிக்கையால் பலஸ்தீனம் பெற்றுக் கொண்டது என்று எதுவுமில்லை. இஸ்ரேலோ இந்த 9 வருடங்களில் தன்னை வலுவாக நிலைப்படுத்திக் கொண்டது.

உடன்படிக்கைப்படி அரபு தேசங்கள் இஸ்ரேலை ஒரு நாடாக அங்கீகரிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டன.

ஆனால் பலஸ்தீனமோ தான் இழந்த நிலப்பரப்பைப் பெறப் போராடக்கூட முடியாமல் பொறிக்குள் மாட்டுப்பட்டிருக்கிறது.

நாங்கள் வரலாற்றிலிருந்து பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்வோம். அதிலிருந்து வழிமுறைகளை உருவாக்கிக் கொள்வோம். இதுவரை கால இழப்பும் நெருப்பும் இன்னொருவனுக்கு அடிமையாகவா? கண்விழித்திருப்போம் நண்பர்களே, கண் விழித்திருப்போம்!

இந்தியாவின் அவசரம்

அமெரிக்க உதவி அரசுச் செயலர் கிறிஸ்டினா ரொக்காவும் திருகோணமலைத் துறைமுகத்தைச் சென்று பார்வையிட்ட மறுவாரமே இந்திய தூதர் கோபால கிருஷ்ண காந்தி திருகோணமலை சென்றார். திருகோணமலையில் அமைந்துள்ள நூறு எண்ணெய்க் குதங்களுக்கும் பார்வையிட்டதுடன் 10 எண்ணெய்க்

பூலங்கா விடயத்தில் காய்களை நகர்த்தத் தொடங்கியுள்ளது.

அதன் குறியீடாக கோபால கிருஷ்ணகாந்தி திருகோண மலை பயணம் அமைந்திருப்பதாக அரசியல் அவதானிகள் கூறுகின்றனர்.

தென்னாசியாவை குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்ட பிராந்திய ஆதிக்க சக்தியாக இதுவரையில் இந்தியாவே

கொண்ட இந்தியா தென்னாசிய நாடுகளின் அனைத்து விவகாரங்களிலும் தலையிட்டு தனது நலன்களுக்கேற்ப அவற்றை இயக்கி வந்தது.

தற்போது நிலைமைகள் மாறத் தொடங்கியுள்ளன. அமெரிக்கா தானே நேரடியாக தென்னாசிய நாடுகளின் விவகாரத்தில் தலையிட்டு தனது தேவைகளுக்கேற்ப அவற்றை இயக்கத் தொடங்கியுள்ளது. இதனால் இப்பிரதேசத்தில் அமெரிக்க - இந்திய பலப்பீட்சை நடைபெறுவதாக அரசியல் அவதானிகள் தெரிவிக்கின்றனர். அமெரிக்கா எனும் ஏகாதிபத்திய சக்திக்கு இந்தியா பணிந்து போக வேண்டியுள்ளது என சில அரசியல் அவதானிகள் கூறுகின்றனர்.

எதுவாயினும் இலங்கையில் தான் கொண்டுள்ள நலன்களை இழந்திட ஒருபோதும் இந்தியா விரும்பவில்லை. தனது ஆதிக்க கரங்களை இலங்கையில் தொடர்ந்தும் பல்வேறு விதத்திலும் திணித்திடவே அது விரும்புகிறது.

திருகோணமலை எண்ணெய்க் குதங்களை அவசர அவசரமாக ஒப்பந்தம் செய்வதன் மூலம் பிராந்தியத்தின் முக்கிய தேந்திர பகுதியில் தனது பிடியை ஊன்ற அது முயல்வதையே இவையனைத் தும் உணர் த்துவதாக அவதானிகள் கூறுகின்றனர்.

எரிகிற வீட்டில் கொள்ளியெடுக்கும் போட்டி என்று இதனைச் சொல்லலாமா?

குதங்களை இந்திய பெற்றோலிய கூட்டுத்தாபனத்திற்காக ஒப்பந்தம் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்துள்ளார்.

பூலங்கா அரசியல் விடயங்களில் இதுவரையில் இந்தியாவே பிரதான பாத்திரம் ஆற்றி வந்திருக்கிறது. அண்மைக் காலமாக இந்தியாவின் பாத்திரம் பின்தள்ளப்பட்டு அமெரிக்காவின் கை ஓங்கியுள்ளது. இந்தியாவின் மௌனம் பல கேள்விகளையும் எழுப்பி வந்தது. இந்நிலையில் மீளவும் இந்தியா

இருந்து வந்தது. உலகமயமாதல் முறைமையுடன் அமெரிக்காவின் ஆதிக்கம் விரி வாக்கம் பெறத் தொடங்கியுள்ளது.

உலகமயமாதல் முறைமையை தென்னாசியாவில் அறிமுகப்படுத்தத் தொடங்கிய ஆரம்ப காலத்தில் இந்தியாவை தனது தென்னாசிய முகவராக செயற்பட அமெரிக்கா அனுமதித்திருந்தது. இதன்கான சர்வதேச அங்கீகாரமாக எடுத்த துக்

தடை நீக்காது பேச்சுவார்த்தையா?

மிக விரைவில் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் பூலங்கா அரசுக்கு மிடையேயான பேச்சுவார்த்தைகள் தாய்லாந்தில் நடைபெறப்போவதாக அறிவிக்கப்பட்டு வருகிறது.

நேர்வேயின் மத்தியத்துவத்துடன் அமெரிக்கா, பிரிட்டன், இந்தியா, கனடா, அவுஸ்திரேலியா உட்பட பல பலமிக்க அரசுகளின் ஆழ்ந்த அவதானிப்புடன் நடைபெறப்போகும் இப் பேச்சுவார்த்தையானது சர்வதேச அளவிலான அரசியலில் முக்கியத்துவமிக்க தொன்றாய் இருக்கப் போகிறது என பலரும் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர்.

இவ்வாறு சர்வதேச முக்கியத்துவமிக்க, சர்வதேச நாடுகளின் ஆழ்ந்த அவதானிப்புடன் நடைபெற்றுவரும் இப்பேச்சுவார்த்தை முன்னெடுப்புகளில் விடுதலைப்

புலிகள் தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகளாக கலந்து கொள்கின்றனர். இதை பூலங்கா அரசு உட்பட அனைத்து சர்வதேச நாடுகளும் மறைமுகமாக அங்கீகரித்து வருகின்றன. எனினும் பூலங்கா அரசு விடுதலைப் புலிகள் மீதான தடையை இதுவரை நீக்கிய தாயில்லை. விடுதலைப் புலிகளும் தடை நீக்கம் அவசியமென அறிவித்து வருகின்றனர். புலிகள் மீதான தடை நீக்கம் குறித்து தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும் பரவலான எதிர்பார்ப்புகள் காணப்படுகின்றன.

விடுதலைப் புலிகள் - பூலங்கா அரசு பேச்சுவார்த்தைகள் சர்வதேச விடயமாகியிருக்கும் நிலையில் புலிகள் மீது சர்வதேச நாடுகளான அமெரிக்கா, இந்தியா, கனடா, அவுஸ்திரேலியா ஆகியவற்றால் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் தடையும் நீக்கப்படுவது தானே அரசியல் நியதி

எனும் கருத்து பல தமிழ் அரசியலாளர்களிடமும் பரவலாக வெளிப்படத் தொடங்கியுள்ளது. தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகளாக பேச்சுவார்த்தையில் கலந்து கொள்ளப்போகும் விடுதலைப் புலிகள் அதற்குரிய கௌரவத்துடன் பூலங்கா அரசாலும் சர்வதேச நாடுகளாலும் நடாத்தப்படுவது அவசியமானதென தமிழ் மக்களில் பல்வேறு சக்திகளினதும் திடமான கருத்தாக நிலவுகிறது.

பூலங்கா அரசும் புலிகள் மீது தடைவிதித்திருக்கும் சர்வதேச நாடுகளும் தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளை புரிந்து கொள்வார்களா? அல்லது தமது விருப்பத்திற்கு ஏற்ப பேச்சுவார்த்தையை நகர்த்திடுவார்களா என்பது இன்னும் கேள்வியாகவுள்ளது.

முஸ்லிம்களின் அச்சம் தீர்க்கப்படுமா?

புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்ட பின்னரும் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதாக முஸ்லிம் பாராளுமன்ற சமாதான அமைப்பு நேர்வே தூதரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ளது.

வடக்கு கிழக்கில் தமிழர்கள் தமது அரசியல் அதிகாரங்களை திடப்படுத்தி வருவதன் மறுபுறம், அப்பிரதேசத்தில் தனித்துவமான தேசிய வாழ்வை கொண்டிருக்கும்

முஸ்லிம்கள் தமது இருப்பு சார்ந்து அச்சம் கொள்ளும் நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டிருப்பதாக கிழக்குவாழ் முஸ்லிம் வட்டாரங்களில் இருந்து அறிய முடிகிறது.

வடக்கு கிழக்கில் அதிகாரம் விடுதலைப் புலிகளது கைகளுக்கு வருவதையிட்டு தமது சமூகம் அச்சமுறுவதாகவும், ஆங்காங்கு முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்படும் அத்துமீறல்கள் இவ்வச்சத்திற்கான நியாயத்தை மேலும் ஊர்ஜிதப்படுத்துவதாக இருப்பதாகவும் அறியக் கிடைக்கிறது.

முஸ்லிம்களின் அச்சத்தை போக்குவது விடுதலைப் புலிகளின் கைகளில் தான் உள்ளது எனும் கருத்தையே முஸ்லிம் அரசியலாளர்கள் பலரும் கொண்டுள்ளனர்.

சமாதான முன்னெடுப்புகள் முன்னேறி வருவதாக கூறப்படும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் முஸ்லிம்களது அச்சத்தைப் போக்கி வடக்கு கிழக்கு தாயகப் பிரதேசத்தில் அவர்களும் சுதந்திரமாக வாழும் உத்தரவாதத்தை புலிகள் வழங்குவார்களா?